

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เอเสเคียล

คำว่า “ข้าพเจ้าอยู่” และ “ข้าพเจ้าได้เห็น” ในข้อ 1 พิสูจน์ว่า เอเสเคียล เป็นผู้เขียนเล่มนี้ เอเสเคียล เป็นทั้งปุโรหิตและศาสดาพยากรณ์ ในเวลาที่อิสราเอลเป็นเชลย เอเสเคียลอยู่ที่เทลอาบิบริมแม่น้ำเคบาร์ในบาบิโลนในระหว่างพวกเชลย เขาสมรสแล้ว และมีบ้านส่วนตัว ทั้งเอเสเคียลกับดาเนียลถูกกวาดไปเป็นเชลยในบาบิโลนในปีก่อน ค.ศ. 597 พร้อมกับกษัตริย์เยโฮยาคิน (2 พกษ 24:11-16; อสค 1:2) เพราะฉะนั้นเขาพยากรณ์ที่กรุงบาบิโลนเท่านั้น เขาอยู่สมัยเดียวกันกับดาเนียลและเยเรมีย์ และเขาทำงานในรัชกาลหลวงของบาบิโลน เอเสเคียลได้เรียนรู้มากจากเยเรมีย์ซึ่งอยู่กับชาวยูดาห์ที่เหลือในคานาอันและประเทศอียิปต์ เอเสเคียลพยากรณ์เกี่ยวกับพวกยูดาห์และพวกอิสราเอล (ภาคเหนือ) ด้วยพระเจ้าเรียกเอเสเคียลว่า “บุตรแห่งมนุษย์” ซึ่งหมายความว่า คำพยากรณ์ของเขาสำหรับเราทุกคน เขาพยากรณ์เกี่ยวกับการที่อิสราเอลจะกลับไปอยู่ในคานาอันอีก เกี่ยวกับเวลาแห่งความทุกข์ลำบาก 7 ปี การสงครามที่หุบเขาอารมาเกดโดน การกลับใจเสียใหม่ของอิสราเอล และอาณาจักร 1000 ปีของพระเยซู

ดูเหมือนว่าเป้าหมายแห่งการพยากรณ์ของเอเสเคียลคือให้หนุนใจพวกยูดาห์ในตอนที่เขาเป็นเชลยในบาบิโลน และให้เขามองล่วงหน้าถึงเวลาที่เขาจะกลับไปอยู่ที่คานาอันอีก

อาร์ชบิชอป เจมส์ อาซซูร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 21 ปี

นิมิตถึงสิ่งที่มีชีวิตอยู่สี่ตัวแห่งสวรรค์

¹ อยู่มา ในวันที่ห้าเดือนที่สี่ปีที่สามสิบ ขณะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร์ในหมู่พวกเชลย ท้องฟ้าเบิกออก และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตจากพระเจ้า ² เมื่อวันที่ห้าเดือนนั้น คือในปีที่ห้าที่กษัตริย์เยโฮยาคินต้องเป็นเชลย ³ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเอเสเคียลบุตรโหดีท บุตรชายบุษิในแผ่นดินของคนเคลเดียริมแม่น้ำเคบาร์ ณ ที่นั้นพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือท่าน ⁴ ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดู ลมหมุนก็พัดมาจากทางเหนือ มีเมฆก้อนใหญ่ที่มีความสว่างอยู่รอบ และมีไฟลุกวาบออกมาอยู่เสมอ ท่ามกลางไฟนั้น ดูประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวววาบ ซึ่งออกมาจากท่ามกลางไฟนั้น ⁵ และจาก ท่ามกลาง ไฟ นี้มีร่าง ดั่ง สิ่งที่มีชีวิต อยู่ สี่ ตัว ออกมา รูปร่าง ของ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ นั้น เป็น เช่น นี้ คือ มี สัณฐาน เหมือนมนุษย์ ⁶ แต่สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีหน้าสี่หน้า และมีปีกสี่ปีกทุกตัว ⁷ เท้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นตรง และฝ่าเท้าก็ เหมือน ฝ่า ดิน ลูกวัว และเป็น ปรกาย อย่าง ทอง สัมฤทธิ์ ชัด ⁸ ที่ใต้ปีกข้างตัวทั้งสี่ข้างมีเป็นมือคน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่มีหน้าและมีปีกดังนี้ ⁹ คือปีกของมันต่างก็จดปีกของกันและกัน มันบินตรงไปข้างหน้า ขณะที่ไปก็ไม่หันเลย ¹⁰ สัณฐานหน้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่มีหน้าเหมือนหน้าคน ทั้งสี่มีหน้าสิงโตอยู่ด้านขวา ทั้งสี่มีหน้าวัวอยู่ด้านซ้าย ทั้งสี่มีหน้านกอินทรีด้วย ¹¹ หน้าของมันเป็นดังนี้แหละ ปีกของมันกางแผ่ขึ้นข้างบน ปีกสองปีกของแต่ละตัวจดปีกของกันและกัน ส่วนอีกสองปีกคลุมกายของมัน ¹² สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุก

ตัวบินตรงไปข้างหน้า ไม่ว่าวิญญาณจะไปทางไหน มันก็ไปทางนั้น เมื่อไปก็ไม่หันเลย ¹³ ล้วนฐานของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น มีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนถ่านคูปเหมือนคบเพลิงหลายอัน เคลื่อนไป มา อยู่ใน หมู่สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ เหล่า นั้น ไฟ นั้น สุกใส และมีแสงฟ้าแลบออกมาจากไฟนั้น ¹⁴ สิ่งที่มีชีวิตอยู่ก็พุ่งไปพุ่งมา ดัง ฟ้าแลบ แแปลบ ปลาบ ¹⁵ ขณะ เมื่อ ข้าพเจ้า มอง ดูสิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ นั้น ดูเกิด วง ล้อ อัน หนึ่ง อยู่ บน พิภพ ข้าง สิ่ง มีชีวิต อยู่ ที่มี หน้า สี หน้า นั้น ¹⁶ ลักษณะ และ ทรวดทรง ของ วง ล้อ เหล่า นั้น แว วาบ อย่าง พลอย เขียว วง ล้อ ทั้ง สี่ ก็ มี ล้วน ฐาน เหมือน กัน ส่วน ลักษณะ และ ทรวดทรง นั้น เหมือน วง ล้อ ชั้น ใน วง ล้อ ¹⁷ เมื่อ จะ ไป ก็ ไป ข้าง ไต ใน สี ข้าง ของ มัน ได้ เมื่อ ไป ก็ ไม่ หัน เลย ¹⁸ ขอบ วง ล้อ นั้น สูง และ น่า สะ พริง ก ล้ว และ ทั้ง สี่ นั้น ที่ ขอบ มี นัย น ตา เต็ม อยู่ รอบ ๆ ¹⁹ เมื่อ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ นั้น ไป วง ล้อ ก็ ตาม ไป ข้าง ๆ ด้วย เมื่อ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ เหาะ ขึ้น จาก พิภพ วง ล้อ ก็ เหาะ ขึ้น ด้วย ²⁰ วิญญาณ จะ ไป ที่ ไหน สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ นั้น ก็ ไป คือ วิญญาณ ของ มัน ไป ที่ นั้น และ วง ล้อ นั้น ก็ เหาะ ตาม ไป ด้วย เพราะว่า วิญญาณ ของ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ ได้ อยู่ ใน วง ล้อ ²¹ เมื่อ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ ไป วง ล้อ ก็ ไป ด้วย เมื่อ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ หยุด วง ล้อ ก็ หยุด เมื่อ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ เหาะ ขึ้น จาก พิภพ วง ล้อ ก็ เหาะ ตาม ไป ด้วย เพราะว่า วิญญาณ ของ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ ได้ อยู่ ใน วง ล้อ

นิมิตถึงสง่าราศีของพระเจ้า

²² เหนือ ศิระษะ ของ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ นั้น มี ลักษณะ เหมือน ท้องฟ้า ทอแสงอย่างแก้วผลึกที่นำกล้ว แผ่กว้างอยู่เหนือ ศิระษะ ของ สิ่ง ที่มีชีวิต อยู่ นั้น ²³ ใต้ท้องฟ้านี้ปีกกางออกตรง

กางออกไปหากัน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัว มีปีกคลุมกายข้างนี้สองปีก และมีปีกคลุมกายข้างนั้นสองปีก ²⁴ และเมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านี้ไป ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของปีกเหมือนเสียงของน้ำ มาก หลาย ดัง พระสุรเสียงของ องค์ผู้ทรงมหิทฺธิฤทธิ์ เสียง โกลาหล เหมือน เสียง พลโยธา เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านี้หยุดนิ่งก็หุบปีกลง ²⁵ และมีเสียงมาจากท้องฟ้าเหนือศีรษะของมัน เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านี้หยุดนิ่งก็หุบปีกลง ²⁶ และเหนือท้องฟ้าที่อยู่เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นมีสิ่งคล้ายบัลลังก์ก็มีลักษณะเหมือนไพฑูรย์ และบนสิ่งที่เหมือนบัลลังก์นั้นก็มิลักษณะเหมือนมนุษย์ ²⁷ และข้าพเจ้าเห็นประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวววาว เหมือนไฟที่บังไว้อยู่รอบข้าง เหนือสิ่งที่เหมือนบันไดของผู้นั้นขึ้นไป และจากสิ่งที่เหมือนบันไดลงมา ข้าพเจ้าเห็นเหมือนไฟ และมีความสุขใสที่อยู่รอบท่านผู้นั้น ²⁸ ลักษณะความสุขใสที่อยู่รอบนั้นเหมือนกับสถูปฐานของรุ้งที่ปรากฏในเมฆในวันที่ฝนตก ลักษณะทรวดทรงแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เป็นดังนี้แหละ และเมื่อข้าพเจ้าเห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน และข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่านผู้หนึ่งตรัส

2

เอเสเคียลประกอบด้วยพระวิญญาน

¹ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ยืนขึ้น เราจะพูดกับเจ้า” ² และเมื่อพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าพระวิญญานได้เข้าไปในข้าพเจ้าและตั้งข้าพเจ้าให้ยืนขึ้น และข้าพเจ้าได้ยินพระองค์นั้นผู้ตรัสกับข้าพเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกเอเสเคียลให้เป็นผู้พยากรณ์

³ และพระองค์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราส่งเจ้าไปยังคนอิสราเอล ถึงประชาชาติที่มักกบฏ ผู้ซึ่งได้กบฏต่อเรา ทั้งตัวเขาและบรรพบุรุษของเขา ได้ละเมิดต่อเราจนกระทั่งวันนี้ ⁴ ประชาชนก็หน้าด้านและตื้อตึงด้วยเราใช้เจ้าไปหาเขา และเจ้าจะพูดกับเขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า’ ⁵ เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตาม (เพราะว่า เขา เป็น วงศ์วาน ที่ มัก กบฏ) เขาก็จะทราบว่าได้มีผู้พยากรณ์คนหนึ่ง ในหมู่พวกเขาแล้ว ⁶ เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเขา หรืออย่าเกรงคำพูดของเขา ถึงแม้ว่าหนามย่อยหนามใหญ่อยู่กับเจ้า และเจ้าอยู่ท่ามกลางแมลงป่อง อย่าเกรงคำพูดของเขาเลย อย่าท้อถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ ⁷ และเจ้าจะกล่าวถ้อยคำของเราให้เขาฟัง เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตามเถอะ เพราะเขาเป็นผู้ที่มักกบฏ ⁸ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ฝ่ายเจ้าจงฟังสิ่งที่เรากล่าวแก่เจ้า อย่าเป็นคนมักกบฏอย่างวงศ์วานที่มักกบฏนั้น จงอ้าปากขึ้นและกินสิ่งที่เราให้เจ้า” ⁹ ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็เห็นพระหัตถ์ข้างหนึ่งเหยียดออกมายังข้าพเจ้า และดูเถิด ในพระหัตถ์นั้นมีหนังสืออยู่ม้วนหนึ่ง ¹⁰ พระองค์ทรง คลี่หนังสือม้วน นั้น ออกต่อ หน้าข้าพเจ้า และมีตัวหนังสือเขียนอยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีบทคร่ำครวญ คำไว้ทุกข์และคำวิบัติเขียนอยู่บนนั้น

3

เอเสเคียลจะประกาศพระวาทะของพระเจ้า

¹ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานสิ่งที่เจ้าได้พบ จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ และจงไปพูดกับวงศ์วาน อิสราเอล” ² ข้าพเจ้าจึงอ้าปาก และ

พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ารับประทานหนังสือม้วนนั้น³ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า และบรรจุให้เต็มท้องของเจ้า” แล้วข้าพเจ้าก็ได้รับประทาน และเมื่อหนังสือม้วนนั้นอยู่ในปากของข้าพเจ้าก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง⁴ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงไปยังวงศ์วานอิสราเอล และกล่าวถ้อยคำของเราแก่เขา⁵ เพราะเรามีได้ใช้เจ้าไปหาชนชาติที่พูดภาษาต่างดาวและภาษาที่พูดยาก แต่ให้ไปหาวงศ์วานอิสราเอล⁶ มิใช่ให้ไปหาชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่พูดภาษาต่างดาวและภาษาที่พูดยาก เป็นคำที่เจ้าจะเข้าใจไม่ได้ ที่จริงถ้าเราใช้เจ้าไปหาคนเช่นนั้น เขาทั้งหลายจะฟังเจ้า⁷ แต่วงศ์วานอิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้า เพราะเขาไม่ยอมฟังเรา เพราะวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นเป็นคนหัวแข็งและจิตใจตื้อตึง⁸ ดูเถิด เราได้กระทำให้หน้าของเจ้าขมึงถึงต่อหน้าของเขา และให้หน้าผากของเจ้าชิงชังต่อหน้าผากของเขา⁹ เราได้กระทำให้หน้าผากของเจ้าแข็งขันอย่างเพชรที่แข็งกว่าหินเหล็กไฟ อย่ากลัวเขาเลย อย่าทำถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ”¹⁰ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับถ้อยคำทั้งสิ้นของเราที่พูดกับเจ้าไว้ในใจของเจ้า และจงฟังไว้ด้วยหูของเจ้า¹¹ ไปเถอะ เจ้าจงไปหาพวกที่เป็นเชลย คือชนชาติของเจ้านั้น จงพูดกับเขา และกล่าวแก่เขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า’ ถึงเขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ช่างเถิด”¹² พระวิญญาณจึงยกข้าพเจ้าขึ้น และข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงกระหิมอยู่ข้างหลังข้าพเจ้าว่า “จงสรรเสริญแต่สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ซึ่งขึ้นมาจากสถานที่ของพระองค์”¹³ และข้าพเจ้าได้ยินเสียง

ปีกสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ถูกต้องกัน และเสียงวงล้อข้างๆสิ่งที่มีชีวิต
 ตอยุ่ นั้น เป็นเสียงกระหึ่ม ¹⁴ พระวิญญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้น
 และพาข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าก็ไปด้วยความขมขื่น ใจข้าพเจ้า
 เตือดร้อน พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็หนักอยู่บนข้าพเจ้า
¹⁵ ข้าพเจ้าจึงมาถึงพวกที่เป็นเชลยที่เทลอามิบ ผู้ที่อาศัย
 อยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร และที่ที่เขา นั่งอยู่ข้าพเจ้าก็นั่งอยู่ และ
 ยังกองอยู่อย่างมึนซึมท่ามกลางเขาเจ็ดวัน ¹⁶ ต่อมาพอสิ้น
 เจ็ดวัน พระวอนะแห่งพระเยโฮวาห์ก็มาถึงข้าพเจ้าว่า

พระเจ้าทรงตั้งเอเสเคียลให้เป็นยามเฝ้าจิตวิญญาณ
 แห่งวงศ์วานอิสราเอล

¹⁷ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้เจ้าเป็นยามเฝ้า
 วงศ์วานอิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร
 เจ้าจงกล่าว คำตักเตือน เขาจากเรา ¹⁸ ถ้าเราจะบอกแก่
 คนชั่วว่า ‘เจ้าจะต้องตายแน่ๆ’ และเจ้าไม่ตักเตือนเขาหรือ
 กล่าวเตือนคนชั่วให้ละทิ้งทางชั่วของตนเสีย เพื่อจะช่วย
 ชีวิตเขาให้รอด คนชื่อนั้นจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา
 แต่เราจะเรียกร้องไห้หิตของเขาจากมือของเจ้า ¹⁹ แต่ถ้า
 เจ้าได้ตักเตือนคนชั่วและเขามีได้หันกลับจากความชั่วของ
 เขา หรือจากทางชั่วของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้า
 ของเขา แต่เจ้าจะได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้ ²⁰ อีก
 ประการหนึ่ง ถ้าคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรม
 ของเขา และได้กระทำความชั่วช้า และเราวางสิ่งที่สะดุดไว้
 ตรงหน้าเขา เขาจะต้องตาย เพราะว่าเจ้ามิได้ตักเตือนเขา
 เขาจะตายเพราะบาปของเขา และจะไม่มีใครจดจำการก
 ระทำอันชอบธรรมของเขาไว้เลย แต่เราจะเรียกร้องไห้หิต
 ของเขาจากมือของเจ้า ²¹ แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชอบ
 ธรรมไม่ให้กระทำบาป และเขามีได้กระทำบาป เขาจะมีชีวิต
 ตออยู่ได้แน่ เพราะเขารับคำตักเตือน และเจ้าก็ได้ช่วยชีวิต

ของเจ้าให้รอดพ้นมาได้”²² ณ ที่นั้นพระหัตถ์แห่งพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงลุกขึ้นออกไปยังที่ราบ และเราจะพูดกับเจ้าที่นั่น”²³ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงลุกขึ้นออกไปยังที่ราบ และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ที่นั่น อย่างเดียวกับ สง่าราศี ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร และข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดิน

เอเสเคียลประกอบด้วยพระวิญญูญาณอีกครั้ง

²⁴ แต่พระ วิญญูญาณ ได้ เสด็จ เข้า ใน ข้าพเจ้า กระทำให้ข้าพเจ้ายืนขึ้น และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า และทรงบอกข้าพเจ้าว่า “จงไป ชั่งตัวเจ้าไว้ภายในเรือนของเจ้า”²⁵ เจ้าโอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เขาจะเอาเชือกพันเจ้า และผูกมัดเจ้าไว้ด้วยเชือกนั้น เจ้าจึงออกไปท่ามกลางเขาไม่ได้²⁶ และเรา จะ กระทำให้ ลิ้น ของ เจ้า ติดกับ เพดาน ปาก ของ เจ้า ดังนั้นเจ้าจะเป็นใบ้ ไม่สามารถว่ากล่าวเขาได้ เพราะว่า เขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ²⁷ แต่เมื่อเราพูดกับเจ้า เราจะให้เจ้าหายใบ้ และเจ้าจะกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า’ ผู้ที่จะฟังก็ให้เขาได้ฟัง และผู้ที่จะปฏิเสธไม่ฟังก็ให้เขาปฏิเสธ เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ”

4

หมายสำคัญแห่งการล้อมนครเยรูซาเล็มไว้

¹ “เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเอาก้อนอิฐมาวางไว้ข้างหน้าเจ้า และแกะรูปเมืองหนึ่งไว้บนนั้น คือนครเยรูซาเล็ม² จงล้อมนครนั้นไว้และก่อกำแพงล้อมไว้รอบนครนั้นด้วย และก่อเชิงเทินไว้สี่นครนั้นและตั้งค่ายรอบนครไว้ และตั้งเครื่องทะลวง กำแพงไว้รอบนคร³ จงหากระเทาะเหล็กมา

และวางกระทะเหล็กนั้นต่างเป็นกำแพงเหล็กระหว่างเจ้ากับนครนั้น และเจ้าจงหันหน้าสู่นครนั้น ให้นครนั้นถูกล้อม แล้วเจ้าจงกระชับการล้อมเข้าไป นี่เป็นหมายสำคัญสำหรับวงศ์วานอิสราเอล ⁴ แล้วเจ้าจงนอนตะแคงข้างซ้ายและเราจะวางความชั่วช้าแห่งวงศ์วานอิสราเอลไว้เหนือเจ้า เจ้านอนทับอยู่กี่วัน เจ้าจะแบกความชั่วช้าของนครนั้นเท่านั้นวัน ⁵ เพราะเราได้กำหนดวันให้แก่เจ้าแล้ว คือสามร้อยเก้าสิบวันเท่ากับจำนวนปีแห่งความชั่วช้าของเขา เจ้าจะต้องแบกความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลนานเท่านั้น ⁶ และเมื่อเจ้ากระทำเช่นนี้ครบวันแล้ว เจ้าจะต้องนอนลงเป็นครั้งที่สอง แต่นอนตะแคงข้างขวา และเจ้าจะแบกความชั่วช้าของวงศ์วานยูดาห์ เรากำหนดให้เจ้าสี่สิบวันวันแทนปี ⁷ และเจ้าต้องตั้งหน้าตรงการล้อมเยรูซาเล็มไว้ด้วยแขนเปลือยเปล่า และเจ้าจงพยากรณ์สู่นครนั้น ⁸ และ ดูเถิด เราจะเอาเชือกมัดเจ้าไว้ เจ้าจะพลิกจากข้างนี้ไปข้างโน้นไม่ได้จนกว่าเจ้าจะครบการล้อมนครตามกำหนดวันของเจ้า ⁹ เจ้าจงเอาข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ถั่ว ยาง และถั่วแดง ข้าวฟ่าง และเทียนแดง มาใส่ในภาชนะลูกเดียว ใช้ทำเป็นขนมปังให้เจ้าระหว่างที่เจ้านอนตะแคงตามกำหนดวันสามร้อยเก้าสิบวันนั้น เจ้าจะรับประทานอาหารนี้ ¹⁰ และอาหารที่เจ้ารับประทานจะต้องข้ง เป็นวันละยี่สิบเซเชล เจ้าจงรับประทานตามเวลากำหนด ¹¹ และน้ำเจ้าต้องตวงดื่ม คือหนึ่งในหกของอินหนึ่ง เจ้าจงดื่มน้ำตามเวลากำหนด ¹² และเจ้าจะต้องรับประทานต่างขนมปังข้าวบาร์เลย์ ใช้ไฟ อูจจาระมนุษย์ปิ้งท่ามกลางสายตาของเขาทั้งหลาย” ¹³ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ประชาชนอิสราเอล จะต้องรับประทานขนมปังของเขา อย่าง มลทิน อย่างนี้แหละ ณ ท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเราจะขับไล่เขาไปอยู่” ¹⁴ แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าข้า ดูเถิด จิตใจ

ของข้าพระองค์ไม่เคยเป็นมลทินเลย เพราะตั้งแต่หนุ่มๆ มา จนบัดนี้ ข้าพระองค์ไม่เคยรับ ประทาน สิ่ง ที่ ตาย เอง หรือ ที่ถูกสัตว์ฉีกจนแหลกเป็นชิ้นๆ ไม่มีเนื้อสัตว์ที่พึงรังเกียจ เข้าไปในปากของข้าพระองค์เลย” ¹⁵ แล้วพระองค์จึงตรัส กับ ข้าพเจ้า ว่า “ดูเถิด เรา จะ ยอม ให้เจ้า ใช้ มูล วัว แทน อูจจาระ ของ มนุษย์ ซึ่ง เจ้า จะ ใช้ เตรียม ขนมปัง ของ เจ้า” ¹⁶ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะทำลายอาหารหลักในเยรูซาเล็มเสีย เขาจะต้องซั่ง ขนมปัง รับ ประทาน ทั้ง รับ ประทาน ด้วย ความ หวาด กลัว และ เขา จะ ตวง น้ำ ต้ม ทั้ง ต้ม ด้วย อา การ ออก สิ้น ขวัญ หาย ¹⁷ เพื่อให้ขาดขนมปังและน้ำ ให้ต่างคนต่างออกสิ้นขวัญหาย และชুবผอมไปเพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย”

5

การที่เอเสเคียลตัดผมเปรียบได้กับโทษสามอย่าง

¹ “เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเอามัดผมเล่มหนึ่ง จง เอามัดโคนของข้างตัดผม จง โคน ศีรษะ และ โคน เakra ของ เจ้า เอาดาซึ่งสำหรับซั่งมา แบ่งผมนั้นออก ² เมื่อวัน การ ล้อม ครบ ถ้วน แล้ว เจ้า จง เผา หนึ่ง ใน สาม ส่วน เสีย ใน ไฟ ที่กลางเมือง และเอาหนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งมา เอามัด ฟันให้รอบเมือง และหนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งนั้น เจ้าจง ให้ลมพัดกระจ่ายไป และเราจะซึกดาบออกตามไป ³ และ เจ้าจงเอาเส้นผมนั้นมาหน้อยหนึ่งมัดติดไว้ที่เสื้อคลุมของ เจ้า ⁴ และเจ้าจงเอาผมเหล่านี้ มาอีกบ้าง จงโยนเข้าไป ในไฟให้ไหม้เสียในไฟนั้น จากที่นั่นจะมีไฟเข้าไปในวงศ์ วานอิสราเอลทั้งหมด ⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้ง นี้ว่า นี่คือเยรูซาเล็ม เราตั้งเธอไว้ในท่ามกลางประชาชาติ และประเทศทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเธอ ⁶ และเยรูซาเล็ม

ได้เปลี่ยน คำ ตัดสิน ของ เรา ให้ เป็น สิ่ง ที่ ชั่ว ร้าย ยิ่ง กว่า ประชาชาติใดๆ และได้เปลี่ยนกฎเกณฑ์ของเรามากยิ่งกว่า ประเทศที่อยู่ล้อมรอบ โดยปฏิเสธไม่รับคำตัดสินของเรา และไม่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา⁷ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสตั้ง นี้ว่า เพราะเหตุว่า เจ้า ดันทุรัง ยิ่ง กว่า ประชาชาติที่ อยู่รอบ เจ้า และมีได้ดำเนิน ตาม กฎ เกณฑ์ หรือรักษา คำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติดำเนินตาม คำ ตัดสินของประชาชาติที่อยู่รอบเจ้า⁸ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เรา แม้ว่าเรานี้แหละ เป็น ปฏิปักษ์กับ เจ้า เรา จะ พิพากษา ลงโทษ ท่วมกลาง เจ้า ท่วมกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย⁹ และเพราะการ อันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า เรา จะ กระทำ ท่วมกลาง เจ้าอย่างที่เราไม่เคยกระทำมาก่อนเลย และเราจะไม่กระทำอย่างนั้นอีกต่อไป¹⁰ เพราะฉะนั้น บิดา จะ กิน บุตรชาย ของตน ท่วมกลางเจ้าทั้งหลาย และบรรดาบุตรชายจะกิน บรรดาบิดาของเขาทั้งหลาย และเรา จะ พิพากษา ลงโทษ เจ้า ผู้ใดในพวกเจ้าที่เหลืออยู่ เรา จะ ให้ กระจัดกระจาย ไป ตามลมทุกทิศานุทิศ¹¹ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า จึง ตรัสว่า เรา มีชีวิต อยู่ แน่ฉันใด แน่ทีเดียว เพราะเจ้า ได้กระทำ ให้ สถานบริสุทธิ์ของเรา เป็นมลทิน ไป ด้วย สิ่งน่า สะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า และด้วยสิ่งลามกทั้งสิ้นของ เจ้า เพราะฉะนั้นเราจะตัดเจ้าลง นัยน์ตาของเราจะไม่ปรานี เราจะไม่สงสารด้วย¹² พวกเจ้าหนึ่งในสามส่วนจะล้มตาย เพราะโรคระบาด และถูกพลาญด้วยการกินดาราอาหารใน หมู พวก เจ้า อีกหนึ่งในสาม ส่วน จะ ล้ม ตาย ด้วยดาบอยู่ รอบเจ้า และอีกหนึ่งในสามส่วนเราจะให้กระจัดกระจาย ไปตามลมทุกทิศานุทิศ และเราจะชักดาบออกไล่ตามเขา

ทั้งหลายไป ¹³ เช่นนี้แหละ ความกริ้วของเราจะมอดลง และเราจะระบายความโกรธของเราจนหมดและพอใจ และเขาทั้งหลายจะได้ทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ได้กล่าว เช่นนี้ด้วยใจจดจ่อเมื่อความโกรธของเราต่อเขามอดลง แล้ว ¹⁴ ยิ่งกว่านั้น เราจะกระทำให้เจ้า ถูกทิ้งไว้ให้เสียไป เปล่าๆ และเป็นที่ถูกตำหนิตุติเตียนท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเจ้า และในสายตาของบรรดาผู้ที่ผ่านไปมา ¹⁵ เจ้าจะเป็นที่เขาระณามและเหยียดหยัน เป็นคำสั่งสอนและเป็นที่น่าหวาดเสียวแก่ประชาชาติที่อยู่ล้อมรอบเจ้า เมื่อเราจะพิพากษา ลงโทษเจ้า ด้วยความกริ้ว และความเกรี้ยวกราด และการต่อว่าอย่างรุนแรงของเรา เราพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาเช่นนี้แล้ว ¹⁶ เมื่อเราจะปล่อยลูกธนูมฤตยูแห่งการกัณดารอาหาร คือลูกธนูแห่งการทำลายในท่ามกลางเจ้า ซึ่งเราจะปล่อยไปทำลายเจ้า และเมื่อเราเพิ่มการกัณดารอาหารให้เจ้า และทำลายอาหารหลักของเจ้าเสีย ¹⁷ เราจะส่งการกัณดารอาหารและสัตว์ป่าร้ายมาสู่เจ้า และมันจะริบลูกหลานของเจ้าไปเสีย โรคระบาดและโลหิตจะผ่านเจ้า และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาเช่นนี้แล้ว”

6

ทรงสาปแช่งภูเขทั้งหลายของอิสราเอล

¹ พระวอนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าตรงที่ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอล และจงพยากรณ์กล่าวโทษภูเขานั้น ³ และกล่าวว่า ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวอนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสตั้งนี้แก่ภูเขาทั้งหลายและแก่นินเขา และห้วยและหุบเขาทั้ง

หลายว่า ดูเถิด เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า และเราจะทำลาย ปุชนิยมสถานสูงของเจ้าเสีย ⁴ แทนบูชาทั้งหลายของเจ้า จะรกร้าง และพวกรูปเคารพของเจ้าจะแตกหักเสีย และเราจะเหวี่ยงคนที่ถูกฆ่าสังเวยของเจ้านั้นลงต่อหน้ารูปเคารพของเจ้า ⁵ และเราจะวางศพคนอิสราเอลไว้หน้ารูปเคารพของเขา และเราจะกระจายกระดูกของเจ้ารอบแทนบูชาของเจ้า ⁶ เจ้าอาศัยอยู่ที่ไหนๆ เมืองของเจ้าจะร้างและ ปุชนิยมสถานสูงของเจ้าจะรกร้าง ดังนั้นแหละแทนบูชาของเจ้าจะร้างและรกร้าง รูปเคารพของเจ้าจะหักและสิ้นสุดลง รูปเคารพทั้งหลายของเจ้าจะถูกตัดลง และการงานของเจ้า จะถูกกวาดทิ้งเสียสิ้น ⁷ และคนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่ามกลางเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

บางคนจะรอดจากความตาย

⁸ แต่เราจะให้เจ้าเหลืออยู่บ้าง เป็นบางคน เพื่อเจ้าจะมีบางคนท่ามกลางประชาชาติที่หนีพ้นดาบไป เมื่อเจ้าจะกระจายไปอยู่ในประเทศต่างๆ ⁹ แล้วคนในพวกเจ้าที่หนีไปได้ นั้น จะระลึกถึงเราท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น เพราะใจของเราเหลือสลายเนื่องด้วยใจแพศยาของเขาซึ่งได้พรากจากเราไป และเนื่องด้วยตาของเขาที่มองดูรูปเคารพด้วยใจแพศยานั้น และเขาจะเกลียดตัวเองเนื่องจากความชั่วร้ายซึ่งเขาได้กระทำในสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาด้วย ¹⁰ เขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เรามีได้พูดพล่อยๆว่า เราจะกระทำการร้ายนี้แก่เขา”

โรคระบาดในแผ่นดิน

¹¹ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “จงตบมือและกระเทียบเท้าของเจ้า และกล่าววว่า อนิจจาสำหรับการกระทำ

อันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นแห่งวงศ์วานอิสราเอล เหตุว่า เขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด ¹² ผู้ที่อยู่ห่างไกลออกไปจะตายด้วยโรคระบาด ผู้ที่อยู่ใกล้ก็จะล้มตายด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่และถูกล้อมไว้จะตายด้วยการกันดารอาหาร เราจะให้ความเกรี้ยวกราดของเรามีเหนือเขา จนกว่าจะมอดลง เช่นนี้แหละ ¹³ และเจ้าจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ เมื่อคนที่ถูกฆ่านอนอยู่ท่ามกลางรูปเคารพของเขา รอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งสิ้น ที่ได้ต้นไม้เขียวทุกต้น และได้ต้นไม้โอบิวดอกทุกต้น ไม่ว่าที่ใดๆที่เขาถวายนกที่พึงใจแก่รูปเคารพทั้งสิ้นของเขา ¹⁴ และเราจะยื่นมือของเราออกต่อผู้เขา และกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้าง และทิ้งร้างตลอดที่อาศัยทั้งสิ้นของเขา คือรกร้างมากกว่าถิ่นทุรกันดารที่ไปทางติบลา แล้วเขาจึงจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์”

7

พระเจ้าทรงพิพากษาอิสราเอล

¹ พระวอจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า ² “เจ้าบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัส กับแผ่นดินอิสราเอลดังนี้ว่า อวสาน ความสิ้นสุดได้มาถึงทั้งสี่มุมของแผ่นดินแล้ว ³ บัดนี้มันปลายก็มาถึงเจ้าแล้ว และเราจะปล่อยความโกรธของเรามาเหนือเจ้าทั้งหลาย และจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าแก่เจ้า ⁴ นัยน์ตาของเราจะไม่เมตตาเจ้า และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองต่อวิถีทางทั้งหลายของเจ้าแก่เจ้าเอง และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้าจะอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้ว

เจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ ⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแล้ววิบัติเล่า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว ⁶ ความสิ้นสุดมาถึงแล้ว อวสานนั้นมาถึง มันตื่นขึ้นต่อผู้เจ้า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว ⁷ โอ ชาวแผ่นดินเอ๋ย เวลาเข้ามาถึงแล้ว เวลามาถึงแล้ว วันแห่งความโกลาหลใกล้เข้ามาแล้ว และไม่ใช่เสียงโห่ร้องยินดีที่บนภูเข ⁸ บัดนี้ ไม่ช้าแล้วเราจะเทความเดือดดาลของเราลงบนเจ้า และกระทำให้ความโกรธของเรา ซึ่งมีต่อเจ้า ถึงที่สำเร็จ และเราจะพิพากษาเจ้า ตาม วิถี ทาง ทั้ง หลาย ของ เจ้า และเราจะ ตอบ สนอง เจ้า สำหรับ การกระทำอัน น่า สะอิดสะเอียน ทั้ง สิ้น ของ เจ้า ⁹ นัยน์ตาของเราจะไม่เมตตา และเราจะไม่สงสาร เราจะตอบสนองเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ผู้โอบยดี ¹⁰ ดูเถิด วันนั้น ดูเถิด มาถึง แล้ว เวลา เข้า ออก มา แล้ว พลอง ก็บ้าน แล้ว ความเยอหยิ่งก็ผลิดอก ¹¹ ความทารุณได้เจริญเป็นพลองชั่วร้าย จะไม่มีใครเหลืออยู่เลย ประชาชนของเขาก็ไม่มี สิ่งของของเขาก็ไม่มี ไม่มีใครร้องคร่ำครวญเพื่อพวกเขาเลย ¹² เวลานั้นมาถึงแล้ว วันนั้นก็ใกล้เข้า อย่าให้ผู้ซื้อดีใจ อย่าให้ผู้ขาย เสียใจ เพราะพระพิโรธอยู่เหนือประชาชนทั้ง สิ้น ของเธอ ¹³ เพราะว่าผู้ชายจะไม่ได้กลับไปยังสิ่งที่เขาได้ขายไป ขณะเมื่อเขายังมีชีวิตอยู่ เพราะว่ามันต้นนั้นก็เกี่ยวข้องกับประชาชนทั้ง มวล และจะไม่หัน กลับ และเพราะ ความชั่วช้าของเขา จึงจะไม่มีผู้ใดรักษาชีวิตไว้ได้ ¹⁴ เขาได้เป่าแตร แล้ว และได้เตรียมทุกอย่างไว้พร้อม แต่ไม่มีใครเข้าสงคราม เพราะว่าพิโรธของเราอยู่เหนือประชาชนทั้ง สิ้น ของเธอ ¹⁵ ดาบ ก็อยู่ข้าง นอก โรคระบาด และการ กัณฑ์

อาหารก็อยู่ข้างใน ผู้ที่อยู่ในทุ่งนาจะตายเสียด้วยดาบ และ ผู้ที่อยู่ในเมืองการกันดารอาหารและโรคระบาดจะกินเสีย ¹⁶ แต่ผู้หนึ่งผู้ใดที่รอดตายได้จะหนีไปอยู่บนภูเขาเหมือน นกเขาแห่งหุบเขา ทุกคนก็ร้องครวญครางเพราะความชั่ว ซ้ำของตน ¹⁷ มือทั้งสี่จะอ่อนแอ และเข้าทั้งหมดจะอ่อน เหมือนน้ำ ¹⁸ เขาทั้งหลายจะคาดเอาไว้ด้วยผ้ากระสอบ และความสันสันทานจะครอบเขาไว้ ความละอายจะอยู่ที่ใบหน้า ของเขาทุกคน และศิระษะของเขาจะล้าหมด ¹⁹ เขาจะ โยนเงินของเขาไปในถนน และทองคำของเขาจะถูกเอา ออกไปเสีย เงินและทองของเขาไม่อาจที่จะช่วยเขาให้พ้น ในวันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ เขาจะให้หายหู หรือบรรจุกให้เต็มท้องด้วยเงินทองก็ไม่ได้ เพราะว่า เป็นสิ่งที่ สะดุดให้เขาทำความชั่วซ้ำ ²⁰ เขานำความมดงามแห่งเครื่อง ประดับของเขามาแสดงออกถึงความสง่าผ่าเผย และเขา สร้างรูปเคารพ ด้วย สิ่ง ที่ นำ สะอิดสะเอียน และ นำ เกลียด น่าชังของเขาไว้ในเครื่องประดับนั้น เพราะฉะนั้นเราจะ กระทำให้สิ่งนี้อยู่ห่างไกลจากเขา ²¹ และเราจะมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของชนต่างด้าวให้เป็นของริบ และแก่คนชั่วใน แผ่นดินโลกให้เป็นของปล้นได้ และเขาทั้งหลายจะกระทำ ให้เป็นมลทิน ²² เราจะหันหน้าของเราไปเสียจากเขาด้วย แล้วเขาจึงจะกระทำสถานที่ลับของเราให้มัวหมอง โจรจะ เข้ามาในสถานที่ลับนั้นและกระทำให้เป็นมลทิน ²³ จงทำ โช้ตรวน เพราะว่าแผ่นดินนั้นเต็มด้วยคดที่เปดเปื้อนด้วย โลหิต และเมืองก็เต็มด้วยความทารุณ ²⁴ ฉะนั้นเราจะนำ ประชาชาติที่ชั่วร้ายที่สุดมาถือกรรมสิทธิ์บ้านเรือนของเขา และเราจะให้ทิวของคนที่แข็งแกร่งนั้นสิ้นสุดลง และสถานที่ บริสุทธิ์ของเขาจะเป็นมลทิน ²⁵ เมื่อการทำลายมาถึง เขา จะแสวงหาสันติภาพ แต่ก็ไม่มีเลย ²⁶ วิบัติมาถึงแล้ว วิบัติจะ

มาถึงอีก ชาวลือจะเกิดตามชาวลือ เขาจะแสวงหานิมิตจาก
ผู้พยากรณ์ แต่พระราชบัญญัติจะพิเนาศไปจากปุโรหิต และ
คำปรึกษาจะปลาทไปจากพวกผู้ใหญ่²⁷ กษัตริย์จะไว้ทุกข์
และเจ้านายจะคลุมกายด้วยความทออาลัย และมีมือของ
ประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นจะสิ้นเทา เราจะกระทำแก่เขา
ตามทางของเขา และเราจะพิพากษาเขาตามสมควร แก่
การกระทำของเขา และเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์”

8

เอเสเคียลนิมิตเห็นคนอิสราเอลไหว้รูปเคารพ

¹ ต่อมาเมื่อวันที่ห้า เดือนที่หก ในปีที่หก ขณะที่ข้าพเจ้า
นั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า และพวกผู้ใหญ่ของพวกยูดาห์
นั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ลง มา บน ข้าพเจ้า ณ ที่นั้น² แล้ว ข้าพเจ้า ก็มอง ดู และ
ดูเถิด มีสัญญาณ อย่าง ไฟ เบื้อง ล่าง ของ ส่วน ที่ มอง เห็น
เป็น เหว นั้น เป็น ไฟ เหนือ เหว ขึ้น ไป เหมือน ความ สุข ปลั่ง
ประหนึ่ง ทอง สัมฤทธิ์ที่แวบวาบ³ ท่าน ยืน ส่วน ที่มีสัญญาณ
เป็น มือ นั้น ออก มา จับ ผุม ของ ข้าพเจ้า ปอย หนึ่ง และ พระ
วิญญาน ได้ยกข้าพเจ้าขึ้นระหว่างพิภพและสวรรค์ และนำ
ข้าพเจ้ามาถึงเยรูซาเล็มในนิมิตของพระเจ้า มายังทางเข้า
ประตูด้านเหนือของลานชั้นใน ซึ่งเป็นที่ตั้งรูปของ ความ
หวงแหน ซึ่ง กระทำให้ บังเกิด ความ หวงแหน⁴ ดูเถิด สง่า
ราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่ที่นั่น เหมือนอย่างนิมิต
ที่ข้าพเจ้า ได้เห็น ใน ที่ราบ⁵ แล้ว พระองค์ ตรัส กับ ข้าพเจ้า
ว่า “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย บัดนี้จง เหย หน้า ขึ้น ไป ดูทาง ทิศ
เหนือ” ข้าพเจ้า จึง เหย หน้า ขึ้น มอง ไป ดูทาง ทิศ เหนือ และ
ดูเถิด ทางทิศเหนือของประตูแท่นบูชาในทางเข้า รูปความ

หวงแหวนนี้อยู่ที่นั่น ⁶ และพระองค์ ตรัส กับ ข้าพเจ้า ยิ่ง กว่า
นั้นอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าไม่เห็นหรือว่าเขาทำอะไร
คือ การกระทำ อัน น่า สะอิดสะเอียน ที่ยิ่ง ใหญ่ซึ่ง วงศ์ วาน
อิสราเอล กระทำ กัน อยู่ที่นี่ ซึ่ง จะทำให้ เรา ออก ไป ให้ ไกล
จาก สถาน บริสุทธิ ของ เรา แต่เจ้า จง หัน กลับ มา อีก แล้ว
จะได้เห็น สิ่ง ที่ น่า สะอิดสะเอียน ที่ยิ่ง ใหญ่กว่านี้ อีก ” ⁷ และ
พระองค์ ทรง นำ ข้าพเจ้า มา ถึง ประตูลาน และ เมื่อ ข้าพเจ้า
มอง ดู ดู เกิด ก็ เห็น ช่อง หนึ่ง อยู่ใน กำแพง ⁸ แล้ว พระองค์
ตรัส กับ ข้าพเจ้า ว่า “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย จง เजाะ เข้า ไป
ใน กำแพง ” และ เมื่อ ข้าพเจ้า ได้ เजाะ เข้า ไป ใน กำแพง แล้ว
ดู เกิด มี ประตู อยู่ ประตู หนึ่ง ⁹ และ พระองค์ ตรัส กับ ข้าพเจ้า
ว่า “จง เข้า ไป ดู สิ่ง ที่ น่า สะอิดสะเอียน อัน ชั่วร้าย ซึ่ง เขา กระ
ทำ กัน ที่นี้ ” ¹⁰ ดังนั้น ข้าพเจ้า จึง เข้า ไป และ ได้ เห็น ดู เกิด
มี ภาพ สัตว์ เลื้อยคลาน ใน ทุก รูป แบบ และ สัตว์ ที่ พึง รัง เกียจ
และ รูป เคารพ ทั้ง สิ้น ของ วงศ์ วาน อิสราเอล ปราภฏ อยู่ บน
ผนัง โดย รอบ ¹¹ และมี พวก ผู้ใหญ่ แห่ง วงศ์ วาน อิสราเอล
เจ็ด สิบ คน ยืน อยู่ ข้าง หน้า รูป เหล่า นั้น และ มี ยา อา ชัน
ยาร์ บุตร ชาย ชา ฟาน ยืน อยู่ ใน หมู่ พวก เขา ทั้ง หลาย ต่าง
ก็มี กระถาง ไฟ อยู่ใน มือ และ ควัน หนา ทิบ แห่ง เครื่อง บูชา
ก็ ขึ้น ไป ข้าง บน ¹² แล้ว พระองค์ ตรัส กับ ข้าพเจ้า ว่า “บุตร
แห่ง มนุษย์เอ๋ย เจ้า ได้ เห็น แล้ว มิใช่ หรือ ว่า พวก ผู้ใหญ่ ของ
วงศ์ วาน อิสราเอล กระทำ อะไร อยู่ใน ที่ มี ด ทุกคน ต่าง ก็ อยู่ใน
ห้อง รูป ภาพ ของ ตน เพราะ เขา ทั้ง หลาย พูด ว่า ‘พระ เย โห
วาท் ไม่ ทอด พระ เนตร เห็น เรา พระ เย โห วาท் ทรง ทอด ทั้ง
แผ่น ดิน นี้ เสีย แล้ว ’ ” ¹³ พระองค์ ตรัส กับ ข้าพเจ้า ด้วย ว่า
“เจ้า จง หัน กลับ มา อีก แล้ว เจ้า จะ เห็น สิ่ง ที่ น่า สะอิดสะเอียน

ซึ่งเขากระทำยิ่งกว่านี้อีก”¹⁴ แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงทางเข้าประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ด้านเหนือ และดูเถิด ที่นั่นมีผู้หญิงหลายคน นั่งร้องไห้อาลัย เจ้าพ่อทัมมูส¹⁵ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วใช่ไหม เจ้าจงหันกลับมาอีกแล้ว จะเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้อีก”¹⁶ แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าเข้ามาในลานชั้นในแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ดูเถิด ตรงประตูพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ระหว่างมุขและแท่นบูชา มีชายประมาณยี่สิบห้าคน หันหลังให้พระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ หน้าของเขาหันไปทางทิศตะวันออก กำลังนมัสการพระอาทิตย์ตรงทิศตะวันออกนั้น¹⁷ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วใช่ไหม ที่วงศ์วานยูดาห์กระทำการที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งเขากระทำอยู่ที่นี้ เป็นสิ่งเล็กน้อยหรือ ด้วยว่าเขากระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความรุนแรง และกลับมาช่วยๆให้เราโกรธแล้ว ดูเถิด เขาทั้งหลายเอากิ่งไม้มาแตะจมูกของเขา¹⁸ เพราะฉะนั้น เราจะกระทำด้วยความพิโรธ นัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี และเราจะไม่สงสาร แม้ว่าเขาจะร้องด้วยเสียงอันดังใส่หูของเรา เราจะไม่ฟังเขา”

9

ทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่เบื้องหลังศัตรูของอิสราเอล

¹ แล้วพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงดังเข้าหุข้าพเจ้าว่า “เจ้าทั้งหลายเป็นผู้เป็นพนักงานทำโทษประจำเมือง จงเข้ามาใกล้ ให้ต่างคนถืออาวุธสำหรับทำลายมาด้วย”² และดูเถิด มีชายหกคนเข้ามาจากทางประตูบน ซึ่งหันหน้าไปทางเหนือ ทุกคนถืออาวุธสำหรับฆ่ามา มีชายคนหนึ่งนั่งห่ม

ผู้ป่าน หนีบหีบเครื่องเขียนมากับคนเหล่านั้นด้วย และเขาทั้งหลายเข้าไปยืนอยู่ที่ข้างแท่นทองสัมฤทธิ์³ สง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลได้เหาะขึ้นไปจากเศรฐบ แล้วซึ่งเป็นที่เคยสถิตไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระองค์ตรัสเรียกชายผู้ที่นั่งห่มผ้าป่าน ผู้ที่หนีบหีบเครื่องเขียน⁴ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า “จงผ่านไปท่ามกลางนครนั้นให้ตลอดคือตลอดท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม และทำเครื่องหมายไว้บนหน้าผากของประชาชนที่ถอนหายใจ และรำไห้เพราะสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่กระทำกันท่ามกลางนครนั้น”⁵ และพระองค์ตรัสกับคนอื่นๆซึ่งเข้าพบเจ้าได้ยืนยันว่า “จงผ่านไปตลอดนครตามชายคนนั้นไปและฆ่าฟันเสีย นัยน์ตาของเจ้าอย่าได้ปราณี และเจ้าอย่าสงสารเลย⁶ จงฆ่าให้ตายทั้งคนแก่ คนหนุ่มๆ สาวๆ ทั้งเด็กๆ และผู้หญิง แต่อย่าเข้าใกล้ผู้ที่มีเครื่องหมาย และจงเริ่มต้นที่สถานบริสุทธิ์ของเรา” ดังนั้น เขา จึง ตั้ง ต้นกับ พวก คน แก่ผู้ซึ่ง อยู่หน้า พระนิเวศนั้น⁷ แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “จงกระทำให้พระนิเวศเป็นมลทิน จงทิ้งผู้ที่ถูกฆ่าให้เต็มลาน จงไปเถิด” เขาทั้งหลายจึงออกไป และฆ่าฟันที่ในนคร⁸ ต่อมาขณะที่เขากำลังฆ่าฟันอยู่นั้นเหลือเข้าพบเจ้าแต่ลำพัง เข้าพบเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดินร้องว่า “อนิจจา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าพระองค์จะทรง ทำลาย คน อิสราเอล ที่เหลือ อยู่ นั้น ทั้งสิ้น ในการ ที่พระองค์ทรง ระบาย ความ กริ้ว ของ องค์ เหนือ เยรูซาเล็ม หรือ”⁹ แล้วพระองค์ตรัสกับเข้าพบเจ้าว่า “ความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลและยูดาห์ใหญ่ยิ่งนัก แผ่นดินก็เต็มไปด้วยโลหิต และความอยุติธรรมก็เต็มนคร เพราะเขากล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้แล้ว และพระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรอีก’¹⁰ สำหรับเรา นัยน์ตา

ของเราจะไม่ปรานี และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองตาม การ ประพฤติ ของ เขา เหนือ ศีรษะ ของ เขา ทั้ง หลาย”
 11 และดูเถิด ชาย คน ที่ นุ่ง ห่ม ผ้า ป่าน หนีบ หีบ เครื่อง เขียน นั้น ได้นำ ถ้อยคำ กลับ มา กล่าว ว่า “ข้าพระองค์ ได้ กระทำ ตาม ที่ พระองค์ ทรง บัญชา ข้าพระองค์ ไว้ นั้น แล้ว”

10

การโปรยไฟแห่งการแก้แค้นเหนือนครเยรูซาเล็ม

1 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู ดูเถิด ที่ห้องฟ้าซึ่งอยู่เหนือศีรษะของเหล่าเครูบ มีอะไรปรากฏขึ้นเหนือเครูบนั้นเหมือนไฟทูร์ย์ มีสันฐานคล้ายพระที่นั่ง 2 และพระองค์ตรัสกับชายที่นุ่งห่มผ้าป่านว่า “จงเข้าไปท่ามกลางวงล้อซึ่งอยู่ภายใต้เครูบ จงเอามือกอบถ่านคุจากท่ามกลางเหล่าเครูบ นำไปโปรยเหนือนครนั้น” และชายคนนั้นก็เข้าไปท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า 3 ฝ่ายเหล่าเครูบนั้นยืนที่ด้านขวาของพระนิเวศ ขณะเมื่อชายคนนั้นเข้าไป และเมฆก็คลุมอยู่เต็มลานชั้นใน 4 และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นจากเครูบไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระนิเวศนั้นก็มิมีเมฆคลุมอยู่เต็ม และลานนั้นก็เต็มไปด้วยความสุกใสแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ 5 และเสียงปีกของเหล่าเครูบนั้นก็ได้ยินไปถึงลานชั้นนอก เหมือนพระสุรเสียงของพระเจ้า ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เมื่อพระองค์ตรัส 6 และต่อมาเมื่อพระองค์มีพระบัญชาสั่งชายที่นุ่งห่มผ้าป่านว่า “จงไปเอาไฟมาจากกลางวงล้อ และจากกลางเหล่าเครูบ” ชายคนนั้นก็เข้าไปยืนอยู่ข้างๆวงล้อเหล่านั้น 7 เครูบตนหนึ่งได้ยื่นมือของตนออกมา ระหว่างเหล่าเครูบไปยังไฟซึ่งอยู่ระหว่างเหล่าเครูบ หยิบ

ไฟขึ้นมาบ้าง และใส่มือของชายที่นุ่งห่มผ้าป่าน ชายนั้นก็
นำไฟออกไป

สิ่งที่มีชีวิตอยู่ (คือเศรฐ) เป็นตัวแทนพระเจ้า

⁸ ปรากฏว่า ใน เหล่า เศรฐนั้นมี อะไร อยู่ใต้ปีกอ ย่า
มมือมนุษย์ ⁹ และข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด มีวงล้ออยู่สี่อันข้างๆ
เหล่าเศรฐ อยู่ข้าง เศรฐตนละหนึ่งวงล้อ ลักษณะของวง
ล้อนั้นเหมือนแสงพลอยเขียว ¹⁰ ลักษณะสัณฐานวงล้อทั้ง
สี่นั้นก็เหมือนกัน เหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อ ¹¹ เมื่อวงล้อ
นี้ไป ก็ไปได้ข้างหนึ่งข้างใดในข้างทั้งสี่ โดยไม่ต้องหันเลย
ในเวลาไป ถ้าอันหน้ามุ่งหน้าไปทางไหน วงล้ออันอื่นก็ตาม
ไปโดยไม่ต้องหันในขณะที่ไป ¹² และทั้งตัว ด้านหลัง มือ
ปีก และวงล้อมีนัยน์ตาเต็มอยู่รอบ ทั้งสี่นั้นก็มียวงล้อของ
ตัว ¹³ วงล้อเหล่านั้น ที่ข้าพเจ้าได้ยินกับหูเขาเรียกว่า “โอ
วงล้อกั๊กหันเอ๋ย” ¹⁴ มีหน้าสี่หน้าทั้งนั้น หน้าแรกเป็นหน้าเศ
รฐ หน้าที่สองเป็นหน้ามนุษย์ และหน้าที่สามเป็นหน้าสิงโต
และที่สี่เป็นหน้านกอินทรี ¹⁵ และเหล่าเศรฐก็เหาะขึ้น เป็น
สิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ข้าพเจ้าเคยเห็นอยู่ริมแม่น้ำเคบาร์ ¹⁶ เมื่อ
เหล่าเศรฐไป วงล้อก็ตามข้างไปด้วย และเมื่อเหล่าเศร
ฐกางปีกออกเพื่อบินขึ้นจากพิภพ วงล้อเหล่านั้นก็ไม่หันไป
จากข้างๆเหล่าเศรฐเลย ¹⁷ เมื่อเหล่าเศรฐหยุดนิ่ง เหล่า
วงล้อก็หยุดนิ่ง เมื่อเหล่าเศรฐเหาะขึ้น เหล่าวงล้อก็เหาะขึ้น
ไปด้วย เพราะว่าวิญญานของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นอยู่ในวงล้อ
¹⁸ แล้วสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้ไปจากธรณีประตูพระ
นิเวศ สถิตเหนือเหล่าเศรฐ ¹⁹ เมื่อเหล่าเศรฐออกไปก็กาง
ปีกออกบินขึ้น ไปจากพิภพท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า
วงล้อก็ตามข้างไปด้วย และไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูด้าน

ตะวัน ออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือเศรฐเหล่านั้น ²⁰ เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นภายใต้พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ริมแม่น้ำเคบารห์ และข้าพเจ้าทราบว่าเป็นเหล่าเศรฐ ²¹ เศรฐทุกคนมีสี่หน้าและสี่ปีก และภายใต้ปีกมีสัณฐานเหมือนมือมนุษย์ ²² ส่วนสัณฐานของหน้าเหล่านั้น เป็นหน้าทั้งรูปทั้งตัว ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบารห์ เศรฐทุกคนออกตรงไปข้างหน้าของตน

11

พระเจ้าทรงพระพิโรธพวกเจ้านายที่มูสา

¹ พระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามายังประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออก ดูเถิด ที่ทางเข้าประตูมีผู้ชายอยู่ยี่สิบห้า คน และท่ามกลางนั้น ข้าพเจ้า เห็น ยาอาซัน ยาห์บุตรชาย อัสซูร์ และ เป-ลาที ยาห์บุตรชาย เบไนยาห์ เจ้านายแห่งประชาชน ² และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้คือผู้ที่ออกอุบายทำความบาปผิด และเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ชั่วร้ายในนครนี้ ³ ผู้กล่าวว่า ‘เวลายังไม่มาใกล้เลย ให้เราปลูกบ้านเถิด นครนี้เป็นหม้อขนาดใหญ่ และเราเป็นเนื้อ’ ⁴ โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา จงพยากรณ์เถิด” ⁵ พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ลงมาประทับบนข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงกล่าวเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าคิดตั้งนั้น และเรารู้สิ่งทั้งหลายที่เข้ามาในใจของเจ้า ⁶ เจ้าได้ทวิคนที่เจ้าได้ฆ่าในนครนี้ และทั้งคนที่ถูกฆ่าเต็มตามถนนหนทางไปหมด

7 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า คนทั้งหลายที่เจ้าได้ฆ่าซึ่งเจ้าได้ทิ้งไว้ท่ามกลางนครนี้ เขาทั้งหลายเป็นเนื้อ และนครนี้เป็นหม้อขนาดใหญ่ แต่เราจะนำเจ้าออกมาจากท่ามกลางนั้น 8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้ากลัวดาบ และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า 9 เราจะทำเจ้าออกมาจากท่ามกลางนั้น และมอบเจ้าไว้ในมือของคนต่างด้าว และจะทำการพิพากษาลงโทษเจ้า 10 เจ้าจะถูกดาบล้มลง เราจะลงโทษเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล และเจ้าจะได้ทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ 11 นครนี้จะไม่ใช้หม้อขนาดใหญ่ของเจ้า ที่เจ้าจะเป็นเนื้อในท่ามกลางนั้น เราจะทำพิพากษาเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล 12 และเจ้าจะได้ทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้ามิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หรือปฏิบัติตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติตามลักษณะท่าทางของประชาชาติทั้งหลายที่อยู่รอบเจ้า” 13 อยู่มาเมื่อข้าพเจ้ากำลังพยากรณ์อยู่ เปลาทียาห์บุตรชายเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิต แล้วข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดินร้องเสียงดังว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เจ้าข้าพระองค์จะทรงกระทำให้คนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นสิ้นสุดเลยทีเดียวหรือ พระเจ้าข้า”

คนสัตย์ซื่อบางคนจะได้รอดพ้น

14 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 15 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ฟิน้องของเจ้า คือฟิน้องของเจ้าเอง คือญาติที่มีสิทธิไถ่คืน สิ้นทั้งวงศ์วานอิสราเอลหมดด้วยกัน คือบุคคลที่ชาวเยรูซาเล็มได้กล่าวว่า ‘เจ้าทั้งหลายจงเห็นห่างไปจากพระเยโฮวาห์ แผ่นดินนี้ทรงมอบไว้แก่เราเป็นกรรมสิทธิ์’ 16 เพราะฉะนั้นจงกล่าววว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า แม้เราได้ย้ายเขาให้ห่างออกไปอยู่

ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย แม้เราได้กระจายเขาไปอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งปวง เราก็จะเป็นสถานบริสุทธิ์อันเล็กสำหรับเขาในประเทศที่เขาจะได้ไปอยู่'

อิสราเอลจะกลับคืนมาและรับความรอด

¹⁷ เพราะฉะนั้นจงกล่าว ว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะรวบรวมเจ้ามาจากชนชาติทั้งหลาย และชุมนุมเจ้าจากประเทศที่เจ้ากระจัดกระจายไปอยู่นั้น และเราจะมอบแผ่นดินอิสราเอลให้แก่เจ้า' ¹⁸ และเขาจะมาที่นั่น เขาจะเอาสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งสิ้นของเมืองนั้น และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเมืองนั้นออกไปเสียจากที่นั่น ¹⁹ และเราจะให้จิตใจเดียวแก่เขา และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเขา และจะให้ใจเนื้อแก่เขา ²⁰ เพื่อเขาจะดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษากฎของเราและกระทำตาม เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย ²¹ แต่คนเหล่านั้นที่ใจของเขาดำเนินตามจิตใจแห่งสิ่งที่น่ารังเกียจของเขาและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา เราจะตอบสนองต่อวิถีทางของเขาเหนือศีรษะของเขาเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ"

สง่าราศีของพระเจ้าออกจากกลางนครเยรูซาเล็ม เอเสเคียลถูกนำกลับไปยังเมืองเคลเดีย

²² แล้วเหล่าครูบักก็กางปีกออก วงล้อก็อยู่ข้างๆ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น ²³ สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ขึ้นไปจากกลางนคร ไปสถิตอยู่บนภูเขาซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของนครนั้น ²⁴ ต่อมาพระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามาด้วยนิมิตโดยพระวิญญาณของพระเจ้าถึงเมืองเคลเดีย มาสู่พวกที่ถูกก

วาดไปเป็นชเลย แล้วนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้นก็ขึ้นไปจาก
ข้าพเจ้า ²⁵ ข้าพเจ้าจึงได้บอกถึงบรรดาสิ่งต่างๆซึ่งพระเย
โฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าให้พวกที่ถูกกวาดไปเป็นชเลย
ทราบ

12

หมายสำคัญถึงเวลาที่ยูดาห์ออกจากเยรูซาเล็ม

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ² “บุตร
แห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางวงศัวานที่มัก กบฏ
ผู้มีตาเพื่อดู แต่ดูไม่เห็น ผู้มีหูเพื่อฟัง แต่ฟังไม่ได้ยิน เพราะ
เขาทั้งหลายเป็นวงศัวานที่มัก กบฏ ³ เพราะฉะนั้น บุตร
แห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงจัดเตรียมข้าวของสำหรับตน เพื่อ
การถูกกวาดไปเป็นชเลย และจงไปเป็นชเลยในเวลากลาง
วันท่ามกลางสายตาของเขา เจ้าจะต้องไปเป็นชเลยจาก
สถานที่ของเจ้าไปยังอีกที่หนึ่งในสายตาของเขา บางทีเขา
อาจจะพินิจ พิศเคราะห์ดูได้ แม้ว่า เขา เป็นวงศัวานที่มัก
กบฏ ⁴ เจ้าจงเอาข้าวของของเจ้าออกมาในเวลากลางวัน
ท่ามกลางสายตาของเขา เหมือนข้าวของเพื่อการถูกกวาด
ไปเป็นชเลย เจ้าจงออกไปในเวลาเย็นท่ามกลางสายตาของ
เขา ออกไปอย่างผู้ถูกกวาดไปเป็นชเลย ⁵ จงเจาะกำแพง
ท่ามกลางสายตาของเขา แล้วออกไปตามรูกำแพงนั้น ⁶ จง
ยกข้าวของใส่ป่าของเจ้าท่ามกลางสายตาของเขา แล้วแบก
ออกไปในเวลามืด เจ้าจงคลุมหน้าเสีย อย่าให้เห็นแผ่นดิน
เพราะเรากระทำเจ้าให้ เป็นหมายสำคัญแก่วงศัวาน
อิสราเอล” ⁷ ข้าพเจ้าก็กระทำตามที่ข้าพเจ้ารับบัญญัติมา
ข้าพเจ้านำข้าวของ ออกมา ในเวลา กลางวัน เหมือนข้าว
ของเพื่อการถูกกวาดไปเป็นชเลย ในเวลาเย็นข้าพเจ้าก็

เจาะกำแพงด้วยมือของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าออกไปในเวลา
มืด แบกสัมภาระของข้าพเจ้าไปท่ามกลางสายตาของเขา
8 ในเวลาเช้า พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
9 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานอิสราเอลคือวงศ์วานที่มัก
กบฏนั้น ได้พูดกับเจ้ามิใช่หรือว่า ‘เจ้าทำอะไร’ 10 จงกล่าวแก่
เขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ภาระเกี่ยวกับ
เจ้านายคนนั้นในเยรูซาเล็ม และวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด
ซึ่งอยู่ในนครนั้น’ 11 จงกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเป็นหมายสำคัญ
สำหรับท่าน ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วนี้ เขาทั้งหลายจะถูก
กระทำอย่างเดียวกัน เขาจะถูกกวาดไปเป็นเชลย’ 12 และ
เจ้านายคนนั้นผู้อยู่ที่ท่ามกลางเขา จะยกข้าวของขึ้นใส่บ่า
ในเวลามืดและออกไป เขาทั้งหลายจะเจาะกำแพงและนำ
ออกไปทางนั้น ท่านจะคลุมหน้าของท่าน เพื่อว่าท่านจะไม่
แลเห็นแผ่นดินด้วยตาของท่านเอง 13 และเราจะกางข่าย
ของเราคลุมท่าน และท่านจะติดกับของเรา และเราจะนำ
ท่านเข้าไปในบาบิโลนแผ่นดินของคนเคลเดีย ถึงกระนั้น
ท่านจะยังแลไม่เห็นแผ่นดินนั้น และท่านจะต้องตายที่นั่น
14 บรรดาผู้ที่อยู่รอบท่านนั้น เราจะกระจ่ายเขาไปตามลม
ทุกทิศานุทิศ รวมทั้ง ผู้ช่วย และบรรดาองทัพบกของท่าน
ด้วย และเราจะชักดาบออกไล่ตามเขาไป 15 และเมื่อเราให้
เขากระจัดกระจ่ายไปอยู่ที่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจ่าย
เขาไปตามประเทศต่างๆ เขาจึงจะทราบที่เราคือพระเย
โฮวาห์ 16 แต่เราจะละบางคนในพวกเขาไว้จากดาบ จาก
การกันดารอาหาร และจากโรคระบาด เพื่อเขาจะได้เล่า
ถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาท่ามกลาง
ประชาชาติซึ่งเขาไปอยู่นั้น และเขาจะทราบที่เราคือพระเย
โฮวาห์”

การเป็นเชลยและการร้างเปล่าใกล้เข้ามาแล้ว

17 พระวจนะ ของ พระ เยโฮวาทห์ มา ถึง ข้าพเจ้า อีกว่า
 18 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานอาหารของเจ้าด้วย
 ตัวสั้น และดื่มน้ำด้วยความสะทกสะท้าน และด้วยความ
 ระมัดระวัง 19 และกล่าวแก่ประชาชนของแผ่นดินนั้นว่า
 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้เกี่ยวกับพลเมืองแห่ง
 กรุงเยรูซาเล็ม และเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า เขาจะ
 รับประทานอาหารของเขาด้วยความระมัดระวัง และดื่มน้ำ
 ด้วยอกสั้น ขวัญหาย เพราะว่าสารพัดที่มีอยู่ในแผ่นดิน
 ของเขาจะสูญหายไปหมด เนื่องด้วยความรุนแรงของคน
 ทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินนั้น 20 และเมืองที่มีคนอาศัยอยู่
 จะถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และแผ่นดินนั้นก็จะรกร้าง และเจ้า
 จะทราบดีว่าเราคือพระเยโฮวาทห์” 21 พระวจนะของพระเย
 โฮวาทห์ มา ถึง ข้าพเจ้าว่า 22 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สุภาษิต
 ซึ่งเจ้าทั้งหลายมีที่กล่าวถึงแผ่นดินอิสราเอลว่า ‘วันนั้นก็
 ไกลออกไป และนิมิตทุกเรื่องก็เหลว’ นั้น เจ้าหมายว่า
 ภาระไร 23 เพราะฉะนั้นจงบอกเขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า
 พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะให้สุภาษิตบทนี้สิ้นสุดเสียที เขา
 จะไม่ใช่เป็นสุภาษิตอีกในอิสราเอล แต่จงกล่าวแก่เขาว่า
 วันนั้นก็ใกล้แค่คืบ และนิมิตทุกเรื่องก็จะสำเร็จ 24 เพราะ
 จะไม่มีนิมิตปลอมหรือ คำทำนาย ประจบ ประแจง ใน วงศ์
 วานอิสราเอลอีกเลย 25 แต่เราคือพระเยโฮวาทห์จะพูดคำ
 ที่เราจะพูด และจะต้องเป็นไปตามคำนั้น จะไม่ล่าช้าต่อ
 ไปอีก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า โอ วงศ์วานที่
 มักกบฏเอ๋ย ในสมัยของเจ้านี้แหละ เราจะลั่นวาจาและ
 จะกระทำตามนั้น” 26 พระวจนะของพระเยโฮวาทห์มายัง
 ข้าพเจ้าอีกว่า 27 “ดูเถิด บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานของ

อิสราเอลกล่าวว่า ‘นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า และเขาพยากรณ์ถึงเวลาที่ห่างไกลนั้น’²⁸ เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่ล่าช้าอีกต่อไปเลย แต่วาจาที่เราลั่นออกมา นั้นจะต้องเป็นไปจริง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ”

13

บรรดาผู้พยากรณ์เท็จต้องระวังตัว

¹ พระวณะ ของ พระ เย โห วาห์ มา ถึง ข้าพเจ้า ว่า
² “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย เจ้า จง พยากรณ์กล่าว โทษผู้พยากรณ์ของ อิสราเอล ที่พยากรณ์ และ กล่าว แก่ คน เหล่า นั้น ที่ พยากรณ์ ตาม อำเภอใจ ของ ตน ว่า ‘จง ฟัง พระวณะ ของ พระ เย โห วาห์’”³ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติ แก่ ผู้พยากรณ์ โฉด เขลา ผู้ติดตาม วิญญาณ ของ ตนเอง และ ไม่ เคย ได้ เห็น อะไร เลย ⁴ โอ อิสราเอล เอ๋ย ผู้พยากรณ์ ของ เจ้า เหมือน สุนัข จิ้งจอก ท่ามกลาง สิ่ง ประทัก พัง ⁵ เจ้า ไม่ ได้ ขึ้น ไป ถึง ที่ ชำรุด และ ไม่ ได้ สร้าง รื้อ ต้นไม้ เพื่อ วงศ์ วาน อิสราเอล เพื่อให้ ตั้ง อยู่ ได้ ใน สงคราม ใน วัน แห่ง พระเยโฮวาห์ ⁶ เขา ทั้ง หลาย เห็น นิมิต เท็จ และ ทำ นาย มุสา เขา กล่าว ว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสว่า’ ใน เมื่อ พระเยโฮวาห์ มิ ได้ ทรง ใช้ เขา ไป เขา ทำให้ คน อื่น หวัง ว่า เขา จะ รับรอง ถ้อยคำ ของ เขา ⁷ เจ้า ได้ เคย เห็น นิมิต เท็จ และ เคย ทำ นาย มุสา มิ ใช่ หรือ ใน เมื่อ เจ้า กล่าว ว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสว่า’ ทั้ง ที่ เรา มิ ได้ พูด เลย” ⁸ เพราะ ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “เพราะ เจ้า กล่าว เท็จ และ ได้ เห็น นิมิต มุสา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า

เพราะฉะนั้น ดูเถิด เรา เป็น ปฏิปักษ์กับ เจ้า 9 มือ ของ เรา จะ ต่อสู้ผู้พยากรณ์ผู้เห็นนิมิต เท็จ และ ผู้ให้คำ ทำนาย มุสา เขา จะ ไม่ได้ เข้า อยู่ใน สภา แห่ง ประชาชน ของ เรา หรือ ขึ้น ทะเบียน อยู่ใน ทะเบียน ของ วงศ์วาน อิสราเอล และ เขา จะ ไม่ได้ เข้า ใน แผ่นดินอิสราเอล และ เจ้า จะ ทราบ ว่า เรา คือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า 10 เพราะว่า เออ เพราะว่า เขา ทั้ง หลาย ได้นำ ประชาชน ของ เรา ให้หลง โดยกล่าวว่า ‘สันติภาพ’ เมื่อไม่มีสันติภาพเลย และ เพราะว่า เมื่อมีคนสร้างกำแพง ดูเถิด คนอื่นก็ฉาบด้วยปูนขาว 11 จึงกล่าวแก่ผู้ที่ฉาบปูนขาว นั้นว่า กำแพงนั้นจะพัง จะมีฝนตกท่วม และเจ้า โอ ลุกเห็บ ใหญ่เอ๋ย จะตกลงมา และลมพายุจะฉีกมัน 12 ดูเถิด เมื่อ กำแพงพังลง เขาจะไม่พูดกับท่านหรือว่า ‘ปูนขาวที่เจ้าได้ ฉาบนั้นอยู่ที่ไหนเล่า’ 13 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า เราจะกระทำให้ลมพายุฉีกมัน ด้วย ความ กริ้วของเรา และด้วยความโกรธของเราจะมีฝนท่วม ด้วย ความกริ้วของเราจะมีลูกเห็บใหญ่ทำลายเสีย 14 และเราจะ พัง กำแพง ซึ่งเจ้าฉาบด้วยปูนขาวนั้น และให้พังลงถึงดิน รากกำแพงนั้นจึงจะปรากฏ เมื่อกำแพงพัง เจ้าทั้งหลาย จะพินาศอยู่ที่กลางกำแพง และเจ้าจะทราบว่าเราคือพระ เยโฮวาห์ 15 เราจะให้ความพิโรธของเราสำเร็จบนกำแพง และบนคนเหล่านั้นที่ฉาบ กำแพงด้วยปูนขาว และเราจะ พุดกับเจ้าว่า ‘กำแพงไม่มีอีกแล้ว ผู้ที่ฉาบปูนขาวก็ไม่มีด้วย ’ 16 คือ ผู้พยากรณ์แห่งอิสราเอลซึ่งพยากรณ์เกี่ยวกับ กรุง เยรูซาเล็ม และได้เห็นนิมิต แห่งสันติภาพของเมืองนั้น ใน เมื่อไม่มีสันติภาพ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ 17 เจ้า บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย เจ้าจงมุ่งหน้าต่อสู้บรรดาบุตร

สาว แห่งชนชาติของเจ้า ผู้พยากรณ์ตามอำเภอใจของ
ตนเอง จงพยากรณ์กล่าวโทษเขา ¹⁸ และกล่าวว่า องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า วิบัติแห่งหญิงที่เย็บปลอม
ไสยศาสตร์สำหรับใส่ช่อง แขน เสื้อ กางเกง และทำผ้าคลุม
ศีรษะให้คนทุกขนาดเพื่อล่าวิญญาณ เจ้าจะล่าวิญญาณซึ่ง
เป็นของประชาชนของเรา และจะรักษาวิญญาณอื่นๆให้คง
ชีวิตอยู่เพื่อผลกำไรของเจ้าหรือ ¹⁹ เจ้าจะกระทำให้เรามัว
หมองท่ามกลางประชาชนของเรา ด้วยเห็นแก่ข้าวบาร์เลย์
เพียงหลายกำมือ และขนมปังเพียงหลายชิ้น เพื่อสังหาร
คนที่ไม่สมควรจะตาย และไว้ชีวิตคนที่ไม่ควรจะมีชีวิตอยู่
โดยการมุสาของเจ้าต่อประชาชนของเราที่ฟังคำมูสานั้น
²⁰ ด้วยเหตุนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด
เราต่อสู้อัปลอกไสยศาสตร์ของเจ้า ซึ่งเจ้าใช้ล่าวิญญาณเพื่อ
ให้เขาบินไป และเราจะฉีกปลอมไสยศาสตร์นั้นเสียจาก
แขนของเจ้าทั้งหลาย และเราจะปล่อยวิญญาณเหล่านั้น
ไป คือวิญญาณที่เจ้าล่าวให้เขาบินไป ²¹ ผ้าคลุมของเจ้า
เราก็จะฉีกเสียด้วย และช่วยประชาชนของเราให้พ้นจาก
มือของเจ้า และเขาจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้าต่อไป และ
เจ้าจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ ²² เพราะเจ้าได้กระทำ
ให้คนชอบธรรมท้อใจด้วยการมุสา ทั้งที่เราไม่ได้กระทำให้
เขาเศร้าใจเลย และเจ้าได้ทำให้มือของคนชั่ว แข็งแรงขึ้น
เพื่อมิให้เขาหันกลับจากทางชั่วของเขา โดยสัญญาว่าเขา
จะได้ชีวิตรอด ²³ เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้เห็นเรื่องเหลว
ไหลหรือทำนายนเหตุการ์ณในอนาคตอีก ด้วยว่าเราจะช่วย
ประชาชนของเราให้พ้นจากมือของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบ
เราคือพระเยโฮวาห์”

14

พระเจ้าทรงตักเตือนพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล

¹ พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลบางคนมาหาข้าพเจ้า และมานั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า ² และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ³ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้ได้ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะดุดให้ทำความชั่วช้าไว้ข้างหน้าเขา ควรที่เราจะยอมตัวให้เขาถามเราหรือ ⁴ เพราะฉะนั้นจงพูดกับเขาและกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า คนใดในวงศ์วานอิสราเอลเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะดุดให้ทำความชั่วช้าไว้ข้างหน้าเขาและยังมาหาผู้พยากรณ์ เราคือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเองด้วยเรื่องรูปเคารพมากมายของเขานั้น ⁵ เพื่อเราจะได้ยึดจิตใจของวงศ์วานอิสราเอล ผู้เห็นห่างไปจากเราทุกคนด้วยเรื่องรูปเคารพของเขา ⁶ เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงกลับใจและหันกลับจากรูปเคารพของเจ้าเสีย และจงหันหน้าของเจ้าเสียจากบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า ⁷ เพราะว่าคนใดในวงศ์วานอิสราเอลหรือคนต่างด้าวคนใดที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ซึ่งแยกตัวเขาจากเรา ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจของเขา และวางสิ่งที่สะดุดให้ทำความชั่วช้าไว้ตรงหน้าของเขา แล้วยังจะมาหาผู้พยากรณ์เพื่อขอลถามเขาเกี่ยวกับเรา เราคือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเอง ⁸ และเราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู้อันนั้น เราจะทำให้เขาเป็นหมายสำคัญและเป็นคำภาษิต และจะตัดเขาออกเสียจากท่ามกลางประชาชนของเรา และเจ้า จะทราบว่าเป็นเรา คือ พระเยโฮวาห์ ⁹ และถ้า

ผู้พยากรณ์ถูกหลอกลวงกล่าวว่าคำหนึ่งคำใด เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลวงผู้พยากรณ์คนนั้น และเราจะเหยียดมือของเรา ออกต่อผู้เขา และจะทำลายเขาเสียจากท่ามกลางอิสราเอล ประชาชนของเรา ¹⁰ เขาทั้งหลายจะต้องทนรับโทษเพราะ ความชั่วช้าของเขา โทษของผู้พยากรณ์และโทษของผู้ขอลาถามจะเหมือนกัน ¹¹ เพื่อว่าวงศัวานอิสราเอลจะไม่หลงเลือนไปจากเราอีก หรือไม่กระทำตัวให้มลทินด้วยการละเมิดทั้งหลายของตนอีก แต่เขาทั้งหลายจะเป็นปุระชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้”

นครเยรูซาเล็มจะไม่รอดพ้น

¹² และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า ¹³ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อแผ่นดินกระทำบาปต่อเราโดย ประพฤติละเมิดอย่างน่าเศร้าใจ เราก็จะเหยียดมือของเรา ออกเหนือแผ่นดินนั้น และจะทำลายอาหารหลักเสียด และจะส่ง การกัณดารอาหารมาเหนือแผ่นดินนั้น และจะตัด มนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น ¹⁴ ถึงแม้ว่ามนุษย์ ทั้งสามนี้ คือ โนอาห์ ดาเนียล และโยบ อยู่ในแผ่นดินนั้น เขาก็จะเอาแต่ชีวิตของตนให้พ้นเท่านั้น ออกมาด้วยความ ขอบธรรมของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ ¹⁵ ถ้า เรากระทำให้สัตว์ร้ายทั้งหลายผ่านแผ่นดินนั้น และพวก มันทำให้แผ่นดิน เสียไป เพื่อให้เป็นที่รกร้าง จน ไม่มีผู้ใด ผ่านเข้าไปได้เพราะสัตว์ร้ายนั้น ¹⁶ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด แม้ว่าบุรุษทั้งสามอยู่ใน แผ่นดินนั้น เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรชายหญิงให้รอดพ้น ไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้ แต่แผ่นดินนั้นจะ รกร้างเสีย ¹⁷ หรือถ้าเรานำดาบมาเหนือแผ่นดินนั้น และ

กล่าวว่า ‘ดาบเอ๋ย จงผ่านแผ่นดินนั้นไปโดยตลอด’ เพื่อเราจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น¹⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แม้บุรุษทั้งสามจะอยู่ในนั้น เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้¹⁹ หรือถ้าเราส่งโรคระบาดเข้ามาในแผ่นดินนั้น และเทความเดือดดาลของเราออกเหนือเมืองนั้นด้วยโลหิต เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น²⁰ ถึงแม้ว่า โนอาห์ ดาเนียล และโยบอยู่ใน แผ่นดินนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เขาจะช่วยเฉพาะชีวิตของเขาให้รอดพ้นได้ด้วยความชอบธรรมของเขา²¹ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จะรุนแรงยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด เมื่อเราส่งการพิพากษาอันร้ายกาจทั้งสี่ประการของเรามาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม คือดาบ การกัณดารอาหาร สัตว์ร้าย และโรคระบาด เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น²² ดูเถิด แม้จะมีคนรอดตายเหลืออยู่ในนครนั้น นำเอาบุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายของเขาออกมา ดูเถิด เมื่อเขาทั้งหลายออกมาหาเจ้า เจ้าจะได้เห็นทางและการกระทำของเขา เจ้าจะเบาใจในเรื่องการร้าย ซึ่งเราได้นำมาเหนือเยรูซาเล็ม คือบรรดาสิ่งที่เราได้นำมาเหนือนครนั้น²³ คนเหล่านั้นจะทำให้เจ้าเบาใจ เมื่อเจ้าได้เห็นทางและการกระทำทั้งหลายของเขาแล้ว และเจ้าจะทราบว่ เรามีได้กระทำการบรรดาสิ่งที่ เรา ได้กระทำไว้แล้ว ในนครนั้นด้วยปราศจากเหตุผล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ”

15

เยรูซาเล็มถูกทำลายเหมือนต้นองุ่นที่ถูกไฟเผาเสีย

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ต้นเถาองุ่นวิเศษกว่าต้นไม้อื่น และวิเศษกว่าไม้กิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่าหรือ ³ เขาเอาไม้ต้นเถาองุ่นไปทำอะไบบ้างหรือ คนเอาไปทำขอสำหรับแขวนภาชนะอันใดหรือ ⁴ ดูเถิด เขาใช้เป็นฟืนใส่ไฟ เมื่อไฟไหม้ปลายทั้งสองแล้ว กลางก็เป็นถ่าน จะใช้ประโยชน์อะไรได้หรือ ⁵ ดูเถิด เมื่อมันยังติดอยู่ก็มีได้ใช้ประโยชน์อะไร เมื่อถูกไฟไหม้เป็นถ่านแล้วยังมีประโยชน์น้อยลง จะใช้ทำอะไรได้บ้างเล่า ⁶ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า ต้นเถาองุ่นซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่า เราทิ้งให้มัน เป็นฟืนใส่ไฟ เสียฉันใด เราจะทิ้งชาวเยรูซาเล็มฉันนั้น ⁷ เราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู้เขา แม้ว่าเขาจะหนีออกจากไฟอันหนึ่ง ไฟอีกอันหนึ่งก็ยิ่งจะเผาผลาญเขา และเมื่อเรามุ่งหน้าของเราต่อสู้เขา เจ้าจะทราบว่าเป็นพระเจ้าตรัสว่า เราคือพระเยโฮวาห์ ⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างไป เพราะเขาได้ประพฤติละเมิด”

16

เยรูซาเล็มเหมือนหญิงแพศยา คือไม่สัตย์ซื่อ

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้เยรูซาเล็มทราบถึงสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของตัวเธอเอง ³ และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสอย่างนี้แก่เยรูซาเล็มว่า ตั้งแต่เดิมและกำเนิดของเจ้าเป็นแผ่นดินของคนคานาอัน พ่อของเจ้า

เป็นคนอาโมไรต์ และแม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์ ⁴ พุดถึงกำเนิดของเจ้า ในวันที่เจ้าเกิดมานั้นเขามิได้ตัดสายสะดือ และเขาก็มิได้ใช้น้ำล้างชำระเจ้า มิได้เอาเกลือ มิได้เอาผ้าพันเจ้าไว้ ⁵ ไม่มีตาสักดวงหนึ่งสงสารเจ้า ที่จะเมตตาเจ้า และกระทำสิ่งเหล่านี้ให้เจ้า เจ้า ถูกทอดทิ้งในพื้นที่ทุ่ง เพราะในวันที่เจ้าเกิดนั้น เจ้าเป็นที่รังเกียจ ⁶ และเมื่อเราผ่านเจ้าไป เห็นเจ้าดินกระแต่อยู่ๆอยู่ในกองโลหิตของเจ้า เราก็มุดกับเจ้าในกองโลหิตของเจ้าว่า 'จงมีชีวิตอยู่' เอ เราก็มุดกับเจ้าในกองโลหิตของเจ้าว่า 'จงมีชีวิตอยู่' ⁷ เราได้ กระทำให้เจ้าทวิคูณ เหมือน อย่าง พืช ใน ทุ่ง นา เจ้า ก็ เต็มโต และสูง ขึ้นจน เป็นสาว เต็มตัว ถันของเจ้าก็ ก่อรูป ขึ้นมา และขนของเจ้าก็งอก ทั่วทั้งที่เจ้าเคยเปลือยเปล่าและ ล่อนจ้อน ⁸ และเมื่อเราผ่านเจ้าไปอีกครั้งหนึ่งและมองดูเจ้า ดูเถิด เจ้ามีอายุรู้จักแล้ว เราก็มียายชายเสื้อคลุมเจ้าและ ปกคลุมความเปลือยเปล่าของเจ้าไว้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เออ เราก็ ปฎิญาณ และกระทำพันธสัญญากับ เจ้า และเจ้าก็เป็นของเรา ⁹ และเราก็เอาเจ้าอาบน้ำ ล้าง โลหิต เสียจากเจ้า และเจิมเจ้าด้วยน้ำมัน ¹⁰ เราแต่งตัว เจ้าด้วยเสื้อปัก และเอารองเท้าหนังของตัวเบดเจอร์สวม ให้เจ้า เราพันเจ้าไว้ด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และคลุมเจ้าไว้ ด้วยผ้าไหม ¹¹ เราแต่งตัวเจ้าด้วยเครื่องอาภรณ์ สวมกำไล มือให้เจ้า และสวมสร้อยคอให้เจ้า ¹² เราเอาเพชรพลอยเม็ด หนึ่งใส่หน้าผากเจ้า และใส่ตุ้มหูที่หูของเจ้า และสวมมงกุฏ งาม ไว้บน ศีรษะของ เจ้า ¹³ เราก็ ประดับ เจ้า ด้วย ทองคำ และเงิน และเสื้อผ้าของเจ้าก็เป็นผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้า ไหม และ ผ้า ปัก เจ้า กิน ยอด แป้ง น้ำ ผึ้ง และ น้ำมัน เจ้า งาม เลิศ ที่เดียว และเจ้า เจริญขึ้น เป็นชั้น จ้าว ¹⁴ ชื่อเสีย

ของเจ้าก็ลือไปท่ามกลางประชาชาติ เพราะความงามของเจ้า ด้วยความงามนั้นก็สมบูรณ์ทีเดียว เนื่องจากความสง่างามที่เราได้ท่อมเทให้เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ¹⁵ แต่เจ้าวางใจในความงามของเจ้า และได้เล่นชู้เพราะชื่อเสียงของเจ้า ไม่ว่าผู้ใดจะผ่านมา เจ้าก็ให้หลงระเหิงไป ด้วยการ เล่นชู้ของเจ้า ¹⁶ เจ้าเอาเสื้อผ้าของเจ้าบ้าง และเจ้าได้สร้างบรรดาปูชนียสถานสูง ประดับอย่างหรูหรา แล้วก็เล่นชู้ยู่บนนั้น ไม่เคยมีเหมือนอย่างนี้ ต่อไปก็ไม่มีเหมือน ¹⁷ เจ้ายังเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้า ซึ่งเป็นทองคำของเรา และเงินของเรา ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้าแล้วเจ้าสร้างเป็นรูปผู้ชายสำหรับเจ้า และเจ้าก็เล่นชู้อยู่กับรูปเหล่านั้น ¹⁸ เจ้าเอา เครื่อง แต่งตัวที่ปักไปห่มรูปเหล่านั้นไว้ และวาง น้ำมัน และ เครื่องหอม ของเรา ไว้ข้างหน้ามัน ¹⁹ อาหารที่เราให้แก่เจ้าก็เหมือนกัน คือเราเลี้ยงเจ้าด้วยยอดแป้ง น้ำมัน และน้ำผึ้ง เจ้าก็เอามาวางข้างหน้ามัน ให้เป็นกลิ่นหอมที่พึงใจ และก็เป็นอย่างนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ²⁰ ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าได้นำบุตรชายของเจ้าและบุตรสาวของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ให้บังเกิดมาเพื่อเรา และเจ้าก็ได้ถวายบูชาแก่นั้นเพื่อให้มันเผาผลาญการเล่นชู้ของเจ้าเป็นสิ่งเล็กน้อยอยู่หรือ ²¹ เจ้าจึงได้ฆ่าลูกของเราถวายแก่รูปเหล่านั้นโดยให้ลุ่มไฟ ²² และในการอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าและการเล่นชู้ของเจ้า เจ้ามิได้ระลึกถึงวันที่เจ้ายังเด็กอยู่เมื่อเจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อนและมัวหมองอยู่ใน กอง เลือด ของเจ้า ²³ ต่อมาภายหลัง จาก ความชั่วร้ายทั้งสิ้น ของเจ้า (องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าตรัสว่า วิบัติ วิบัติแก่เจ้า) ²⁴ เจ้าได้สร้างห้องหลังคาโค้งสำหรับตัว ถนนทุกสาย เจ้าก็สร้างสถานที่สูงสำหรับตัว

25 หัวถนนทุกแห่งเจ้าสร้างที่สูงของเจ้า และเอาความงามของเจ้ามาทำลามก อ้าเท้าของเจ้าให้ผู้ที่ผ่านไปมาไม่ว่าใคร และทริการเล่นชู้ของเจ้า 26 เจ้าได้เล่นชู้กับคนอียิปต์ ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่มักมากของเจ้า ทริการเล่นชู้ของเจ้าเพื่อกระทำให้เรากริ้ว 27 ดูเถิด เราจึงเหยียดมือของเราออกต่อสูเจ้า และลดอาหารส่วนแบ่งของเจ้าลง และมอบเจ้าไว้ให้แก่พวกที่เกลียดเจ้าให้เขากระทำตามใจชอบ คือบรรดาบุตรสาวคนฟีลิสเตีย ผู้ซึ่งละอายในความประพฤติอันลามกของเจ้า 28 เจ้ายังเล่นชู้กับคนอัสซีเรียด้วย เพราะว่าเจ้าไม่รู้จักอีม เออ เจ้าเล่นชู้กับเขาทั้งหลาย ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่อีมใจ 29 เจ้ายังทริการเล่นชู้ของเจ้าในแผ่นดินคานาอันกับคนเคลเตีย ถึงแม้กับแผ่นดินนี้เจ้าก็ยังไม่อีมใจ 30 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แหมใจของเจ้าเป็นโรครักเสียจริงๆในเมื่อเจ้ากระทำสิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นการกระทำของหญิงแพศยาไพร่ๆ 31 คือสร้างห้องหลังคาโค้งไว้ที่หัวถนนทุกแห่ง และสร้างสถานที่สูงของเจ้าไว้ตามถนนทุกสาย ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่เหมือนหญิงแพศยา เพราะเจ้าดูหมิ่นสินจ้าง 32 เป็นภรรยาที่แพศยาจัด ดูซิ ยอมรับรองแขกแปลกหน้า แทนที่จะรับรองสามี 33 ผู้ชายย่อมให้ของหลายของเจ้าทุกคน ให้สินบนชักให้เขาเข้ามาจากทุกด้านเพื่อการ เล่นชู้ของเจ้า 34 ฉะนั้น เจ้าจึง ผิดกับหญิงอื่นในเรื่องการเล่นชู้ของเจ้า ไม่มีใครมาวิงวอนให้เล่นชู้และเจ้ากลับให้สินจ้าง ขณะเมื่อไม่มีผู้ใดให้สินจ้างแก่เจ้า เพราะฉะนั้นเจ้าจึงแตกต่างกัน 35 เหตุฉะนี้ โอ แพศยาเอ๋ย จงฟังพระวอนะของพระเยโฮวาห์ 36 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

เจ้า ตรัสดังนี้ว่า เพราะความโสโครกของเจ้าก็เทออกเสียแล้ว และการเปลือยเปล่าของเจ้าก็เผยออก โดยการเล่นชู้ของเจ้ากับคนรักของเจ้า และกับบรรดารูปเคารพซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า และโดยโลหิตลูกของเจ้าที่เจ้าถวายให้แก่มัน ³⁷ เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมคนรักของเจ้าทั้งสิ้น ซึ่งเป็นผู้ที่เจ้าผลิตเพลิดด้วย ทุกคนที่เจ้ารัก และทุกคนที่เจ้าเกลียด เราจะรวบรวมเขาให้มาต่อสู้อเจ้าจากทุกด้านและจะเผยความเปลือยเปล่าของเจ้าต่อหน้าเขา เพื่อเขาจะได้เห็นความเปลือยเปล่าทั้งสิ้นของเจ้า ³⁸ และเราจะพิพากษาเจ้าดังที่เขापิพากษาหญิงที่ล่วงประเวณี และกระทำให้โลหิตตก และเราจะนำเอาโลหิตแห่งความกริ้ว และความหวงแหนมาเหนือเจ้า ³⁹ และจะมอบเจ้าไว้ในมือชู้ของเจ้า เขาจะทำลายห้องหลังคาโค้งของเจ้าลง และจะทำลายสถานที่สูงของเจ้า เขาจะปลดเอาเสื้อผ้าของเจ้า และจะเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้าไปเสียปล่อยให้เจ้าเปลือยอยู่เปล่าและล่อนจ้อน ⁴⁰ เขาทั้งหลายจะนำฝูงคนมาต่อสู้อเจ้า และเขาจะขว้างเจ้าด้วยก้อนหินและฟันเจ้าด้วยดาบของเขา ⁴¹ และเขาจะเอาไฟเผาบ้านเรือนของเจ้า และทำการพิพากษาลงโทษเจ้าท่ามกลางสายตาของผู้หญิงเป็นอันมาก เราจะกระทำให้เจ้าหยุดเล่นชู้ และเจ้าจะไม่ให้สินจ้างอีกต่อไป ⁴² เราจะระบายความกริ้วของเราใส่เจ้าให้หมด ความหวงแหนจะพราวจากเจ้าไป เราจะไม่สงวนและไม่กริ้วอีกเลย ⁴³ เพราะว่าเจ้ามิได้ระลึกถึงวันเมื่อเจ้ายังเด็ก แต่ได้กระทำให้เราเกลียดด้วยสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะตอบสนองต่อวิถีทางของเจ้าเหนือ ศิระษะเจ้าแล้ว เจ้าจะมีได้ประพฤติกรรม ชั่วช้า ลามก เพิ่ม เข้า กับ การอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าหรือ ⁴⁴ ดูเถิด ทุกคน

ที่ใช้สุภาชิต จะใช้สุภาชิตต่อไปนี้ในเรื่องเจ้า คือ 'แม่เป็นอย่างไร ลูกสาวก็เป็นอย่างนั้น' ⁴⁵ เจ้าเป็นลูกสาวของแม่ของเจ้า ผู้เกลียดสามีและบุตรของตน เจ้าเป็นสาวคนกลางของพี่และน้องสาวของเจ้า ผู้เกลียดชังสามีและบุตรของตน แม่ของเจ้า เป็น คนฮิตไทต์ พ่อของเจ้า เป็น คนอาโมไรต์ ⁴⁶ และพี่สาวของเจ้า คือ สะมาเรีย ผู้อยู่กับบุตรสาวเหนือเจ้าทางด้านซ้าย และน้องสาวของเจ้า ผู้อยู่ทางด้านขวาของเจ้า คือ โสโดมกับลูกสาวของเธอ ⁴⁷ ถึง กระนั้น เจ้าก็ไม่ได้ดำเนินตามทางทั้งหลายของเขา หรือกระทำตามการอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา แต่เพราะว่านั่นเป็นเรื่องเล็กน้อยเกินไปแล้ว แล้วเจ้าก็ทราบดีกว่าพวกเขาในบรรดาวิถีทางของเจ้า ⁴⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามิชีวิตอยู่แน่ฉันใด โสโดมน้องสาวของเจ้ากับบุตรสาวของเธอก็มิได้กระทำ อย่างที่เจ้า และลูกสาวของเจ้า ได้กระทำ ⁴⁹ ดูเถิด นี่แหละเป็น ความชั่วช้าของโสโดมน้องสาวของเจ้าคือตัวเธอและลูกสาวของเธอมีความจองหอง มีอาหารเหลือรับประทาน และมีความสบายเกินไป ไม่ชูกำลังมือ คนยากจน และ คน ชัดสน ⁵⁰ เขา หยิ่ง ยโส และกระทำ สิ่ง น่าสะอิดสะเอียนต่อหน้าเรา เพราะฉะนั้นเราจึงเอาเขาออกไปเสียให้พ้นๆตามที่เราเห็นว่าดี ⁵¹ สะมาเรียไม่ได้ทำบาปถึงครึ่งของเจ้า แต่เจ้าได้ทวิการอันน่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขาทั้งสอง และโดยการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่เจ้าทำนั้น ก็กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม ⁵² เจ้าผู้ซึ่งได้พิพากษาพี่และน้องสาวของเจ้า จงทนรับความอัปอายขายหน้าของเจ้าเองด้วย เพราะบาปของเจ้าซึ่งเจ้าได้ทำนั้นน่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขาไปอีก เขาจึงมีความชอบธรรมมากกว่าเจ้า เออ เจ้าจงจงนสนทน่ให้ไปด้วย และจงทนรับความอัปอายขายหน้าของเจ้า เพราะเจ้าได้

กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม ⁵³ เมื่อเราจะให้เขากลับสู่สภาพเดิม ทั้งสภาพเดิมของโสโดมและบุตรสาวและสภาพเดิมของสะมาเรียและบุตรสาว เราก็จะให้เจ้ากลับสู่สภาพเดิมของเจ้าท่ามกลางเขาด้วย ⁵⁴ เพื่อเจ้าจะทนรับความอัปอายขายหน้าของเจ้า และละอายสิ่งที่คุณเจ้ากระทำแล้วทั้งสิ้นให้เป็นการปลอบใจแก่เขา ⁵⁵ เมื่อส่วนพี่และน้องสาวของเจ้า โสโดมกับบุตรสาวของเธอจะได้กลับสู่สภาวะเดิมของตน และสะมาเรียกับบุตรสาวของเธอจะกลับสู่สภาวะเดิมของตน ส่วนเจ้าและบุตรสาวของเจ้าจะกลับไปยังสภาวะเดิมของเจ้า ⁵⁶ ในสมัยที่เจ้าเยอหยิ่งอยู่นั้น ปากของเจ้าไม่ได้กล่าวถึงโสโดม น้องสาวของเจ้ามิใช่หรือ ⁵⁷ คือก่อนความชั่วร้ายของเจ้าจะได้เผยออก เหมือนเวลาที่เจ้าเป็นสิ่งที่น่าตำหนิแก่บุตรสาวของซีเรียและบรรดาผู้ที่อยู่ล้อมรอบเธอ คือบุตรสาวของฟิลิสเตียผู้ที่อยู่ล้อมรอบซึ่งดูหมิ่นเจ้า ⁵⁸ เจ้าต้องรับโทษความชั่วช้าลามกของเจ้า และการอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ⁵⁹ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะกระทำแก่เจ้าอย่างที่เจ้าได้กระทำแล้วนั้น ผู้ดูหมิ่นคำปฏิญาณและหักพันธสัญญา ⁶⁰ ถึงกระนั้นเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเรา ซึ่งเราทำไว้กับเจ้าในสมัยเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ และเราจะสถาปนาพันธสัญญา นิรันดร์ไว้กับเจ้า ⁶¹ แล้ว เจ้าจะระลึกถึงทางทั้ง หลายของเจ้า และมีความละอาย เมื่อเจ้ารับทั้งพี่และน้องสาวของเจ้า และเรามอบให้แก่เจ้าเป็นบุตรสาว แต่ไม่ใช่ตามพันธสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้า ⁶² เรา จะสถาปนาพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ ⁶³ เพื่อเจ้าจะจำได้และสนเท่ห์ และเพราะความละอายของเจ้า เจ้าจะไม่อัปปาก

พูดอีก เมื่อเราลบมลทินบาปทุกสิ่งที่เราได้กระทำมาแล้ว
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้”

17

คำอุปมาเรื่องนกอินทรีสองตัว

¹ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ² “บุตรแห่ง มนุษย์เอ๋ย จง ยก ปรีศนา และ กล่าว เป็น คำ อุปมา แก่วงศ์วานอิสราเอล ³ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า มีนกอินทรีมีมาตัวหนึ่ง ปีกใหญ่และขนปีกก็ยาว มีขนมากมายหลายสี มายังเลบานอนและจิกยอดต้นสนสีดาร์ ⁴ มันหักยอดกิ่งอ่อนแล้วก็คาบไปยังแผ่นดินฟาณิซย์ และวางไว้ในหัวเมืองของพ่อค้าทั้งหลาย ⁵ แล้วมันก็เอาเมล็ดพืชแห่งแผ่นดินไปปลูกไว้ในที่ดินอุดม มันเอาเมล็ดไว้ข้างน้ำมากหลาย ตั้งไว้อย่างกับกิ่ง ต้น หลิว ⁶ เมล็ดก็งอกขึ้นมาและเติบโตขึ้นเป็นเถาอูงุ่นเดี่ยว แผ่แขนงไพศาล แขนงทั้งหลายของต้น นี้ก็ทอดมายัง ต้วนกอินทรี และรากก็ยังคงอยู่ใต้มัน เมล็ดจึงบังเกิดเป็นเถา แตกแขนงสาขาและออกใบ ⁷ แต่มีนกอินทรีตัวมีมาอีกตัวหนึ่ง มีปีกใหญ่และมีขนมาก ดูเถิด อูงุ่นเถานั้นขอนรากมาหาคอินทรีตัวนี้ และแตกแขนงตรงมาที่มัน เพื่อให้มันรดน้ำให้จากร่องที่ปลูกอยู่นั้น ⁸ นกได้ย้ายมันไปปลูกไว้ในที่ดินดีใกล้น้ำมากหลาย เพื่อให้แตกแขนงและบังเกิดผล และเป็นเถาอูงุ่นที่มีเกียรติ ⁹ เจ้าจงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เถานั้นจะเจริญขึ้นได้หรือ นกนั้นจะไม่ถอนรากมันขึ้น และเด็ดผล เพื่อให้เถาเหี่ยวแห้งเสียหรือ เถานั้นก็จะเหี่ยวแห้งไป ตรง ใบอ่อนที่งอกขึ้นแล้ว โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจอันยิ่งใหญ่หรือประชาชนเป็นอันมากเพื่อถอนเถา

ออกจากรากของมัน ¹⁰ ดูเถิด เมื่อมันย้ายไปปลูก เกานั้นก็
งอกงามดีหรือ เมื่อลมทิศตะวันออกพัดถูกมันเข้า มันจะ
ไม่เหี่ยวแห้งไปหรือ มันจะเหี่ยวแห้งไปถึงร่องที่มันเกิดมา
นั้นไม่ใช่หรือ”

การกบฏของเศเดคียาห์นำการทำลายมาสู่อิสราเอล

¹¹ พระ วณะ ของ พระ เย โห วาห์มายัง ข้าพเจ้า อีกว่า
¹² “บัดนี้จงกล่าวแก่วงศ์วานที่มักกบฏนั้นว่า ท่านทั้งหลาย
ไม่ทราบหรือว่า สิ่งเหล่านี้มีความหมายว่าอะไร จงบอก
เขาว่า ดูเถิด กษัตริย์กรุงบาบิโลน ได้มายัง กรุงเยรูซาเล็ม
และ กวาด เอา กษัตริย์ และ เจ้า นาย ทั้ง หลาย พา มา ยัง
กษัตริย์ที่กรุงบาบิโลน ¹³ และพระองค์ได้ทรงเอา เชื้อ พระ
วงศ์ผู้หนึ่งและทำพันธสัญญากับท่านผู้นั้นให้เขาปฏิญาณ
ตัว คน สำคัญๆ ของ แผ่น ดิน พระองค์ได้กวาดต้อน เอา
ไป ¹⁴ เพื่อว่า ราชอาณาจักรนั้น จะ ต่ำต้อย ยก ตัว ขึ้นอีก
ไม่ได้ และ ใน การ ที่ รักษา พันธ สัญญา ของ พระองค์ จะ คง
ยั่งยืน อยู่ได้ ¹⁵ แต่กษัตริย์ได้กบฏต่อ พระองค์ โดย ส่ง ราช
ทูต ไปยังอียิปต์ ด้วยหวังว่า จะ ได้ ม้า และ กองทัพ ใหญ่โต
กษัตริย์จะ กระทำ สำเร็จ หรือ ผู้ที่กระทำ เช่น นี้ จะ หนี ไป
รอด หรือ ถ้า ท่าน หัก พันธ สัญญา ยัง จะ รอดพ้น ได้อีก หรือ
¹⁶ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด
ท่านจะต้องตายท่ามกลางบาบิโลน ในที่ที่กษัตริย์องค์นั้น
ประทับอยู่ คือ กษัตริย์ผู้ได้ทรงตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์ และ
ท่าน ได้ดูหมิ่น คำ ปฏิญาณ ต่อ พระองค์ และ ได้ หัก พันธ
สัญญา ที่ ทำ ไว้ กับ พระองค์ ¹⁷ ฟาโรห์ประกอบ ด้วย กอง
ทัพอัน ใหญ่โต และ ผู้คน มากมาย จะ ไม่ ช่วย ท่าน ผู้นั้น ใน
การ สงคราม ใน เมื่อ เขา ก่อ เชิง เทิน และ ก่อ กำแพง ล้อม
เพื่อ จะ ขจัด คน เป็นอัน มาก เสีย ¹⁸ เพราะเหตุท่าน ดูหมิ่น

คำ ปฏิญาณ และ หัก พันธ สัญญา และ ดูเถิด เพราะ ท่าน ปฏิญาณตัวและยังกระทำสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ ท่านจึงจะหนี ไปให้พ้น ไม่ได้ ¹⁹ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า เรามีชีวิตอยู่ฉันใด เพราะคำปฏิญาณต่อเราที่ เขาดูหมิ่นและพันธสัญญาของเราที่เขาหักเสีย เราจะตอบสนองให้ตกเหนือศีรษะของท่านผู้นั้น ²⁰ เราจะกางข่ายของเรา คลุมเขา และเขาจะติดกับของเรา และเราจะนำเขา เข้าไปในบาบิโลน และพิจารณาพิพากษาเขาที่นั่นในเรื่อง การละเมิดที่เขาได้ละเมิดต่อเรา ²¹ และบรรดาผู้ลี้ภัยกับ กองทัพทั้งสิ้นของเขานั้นจะล้มลงด้วยดาบ และผู้ที่เหลือ อยู่จะกระจายไปตามลมทุกทิศานุทิศ และเจ้าจะรู้ว่าเรา คือพระเยโฮวาห์ที่ได้ลั่นวาจาไว้แล้ว” ²² องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “เราเองจะเอาแขนงจากยอดสูงของ ต้นสนสิดาร์และปลุกไว้ เราจะหักกิ่งอ่อนของมันออกเสีย และเราเองจะปลุกมันไว้บนภูเขายอดสูง ²³ เราจะปลุก มันไว้บนภูเขาสูงของอิสราเอล เพื่อจะแตกกิ่งและบังเกิด ผล และเป็นต้นสนสิดาร์ที่มีเกียรติ และนกทุกชนิดจะมา อาศัยอยู่ใต้มัน นกทุกอย่างจะมาทำรังอยู่ที่ร่มกิ่งของมัน ²⁴ และต้นไม้ทุกต้นในทุ่งจะทราบ ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ กระทำต้นไม้สูงให้ต่ำลง และกระทำต้นไม้ต่ำให้สูงขึ้น ทำ ต้นไม้เขียวให้แห้งไป และทำต้นไม้แห้งให้งามสดชื่น เราคือ พระเยโฮวาห์ที่ได้ลั่นวาจาแล้ว เราได้กระทำเช่นนั้น”

18

คำปรึกษาทั้งดีและชั่วแก่พวกเขลย

¹ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “เจ้า ทั้งหลาย มี เจตนา อย่างไร ใน การกล่าว สุภาสิต ข้อ นี้ อัน

เกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า 'บิดารับประทานองุ่นเปรี้ยว และ บุตร ก็ขีด ฟัน' ³ องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัสว่า เรา มีชีวิต ตอ อยู่แน่ฉันใด เจ้า ทั้ง หลาย จะ ไม่มีโอกาส ใช้ สุ ภาพนี้ อีก ใน อิสราเอล ⁴ ดูกิจิต ชีวิต ทั้ง สิ้น เป็น ของ เรา ชีวิต ของ บิดา เป็น ของ เรา ฉันใด ชีวิต ของ บุตร ชาย ก็ เป็น ของ เรา ฉัน นั้น ชีวิต ใด ทำบาป ก็ จะ ตาย ⁵ แต่ ถ้า คน ใด ชอบ ธรรม และ กระทำ ความ ยุติธรรม และ ความ ชอบ ธรรม ⁶ ถ้า คน นั้น มี ได้รับ ประทาน ที่ บน ภูเขา หรือ เหย หน้า ขึ้น นมัสการ รูป เคารพ แห่ง วงศ์ วาน อิสราเอล มิได้ กระทำ ให้ ภรรยา ของ เพื่อน บ้าน มลทิน หรือ เข้า ใกล้ ผู้ หญิง ใน เวลา ที่ เธอ มี มลทิน ประจำ เตือน ⁷ มิได้ บีบบังคับ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด แต่ คิน ของ ประกัน ให้ แก่ ลูก นี้ ไม่ เคย ใช้ ความ รุนแรง ปล้น ผู้ ใด ให้ อาหาร ของ เขา แก่ ผู้ ที่ หิว และ ให้ เสื้อผ้า คลุม กาย ที่ เปลือย ⁸ มิได้ ให้ เขา ยืม เพื่อ หาดอก เบี้ย หรือ มิได้รับ เงิน เพิ่ม หดมือ ไว้ ได้ ถอน มือ จาก ความ ชั่วช้า กระทำ ความ ยุติธรรม อัน แท้จริง ระหว่าง มนุษย์ กับ มนุษย์ ด้วย กัน ⁹ ดำเนิน ตาม กฎ เกณฑ์ ของ เรา และ รักษา คำ ตัดสิน ของ เรา เพื่อ ประพฤติ อย่าง ถูก ต้อง คน นั้น เป็น คน ชอบ ธรรม เขา จะ มีชีวิต ดำรง อยู่ แน่ องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัส ดัง นี้ แลละ ¹⁰ ถ้า เขามี บุตร ชาย เป็น โจร ผู้ กระทำ ให้ โลหิต ตก ผู้ ได้ กระทำ สิ่ง เหล่า นี้ สิ่ง เดียว แก่ พี่ น้อง ¹¹ ผู้ มิได้ กระทำ ตาม หน้า ที่ เหล่า นี้ แต่ รับ ประทาน บน ภูเขา กระทำ ให้ ภรรยา ของ เพื่อน บ้าน มลทิน ¹² กดขี่ คน จน และ คน ชัดสน ได้ ใช้ ความ รุนแรง แย่ง ชิง เอา ของ ผู้ อื่น ไป ไม่ ยอม คิน ของ ประกัน แห่ง นตา ขึ้น นมัสการ รูป เคารพ และ กระทำ การ อัน นำ สะอิด สะเอียน ¹³ ให้ ยืม ด้วย หาดอก เบี้ย และ หา เงิน เพิ่ม เขา ควร จะ มีชีวิต

ต่อไปหรือ เขาจะไม่มีชีวิตอยู่ เขาได้กระทำความบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ เขาจะต้องตายแน่ ให้โลหิตของผู้ที่นั้นตกอยู่บนผู้ที่นั้นเอง ¹⁴ แต่ ดูเถิด ถ้าชายคนนี้มีบุตรชาย ผู้แล เห็นบาปทั้งสิ้น ซึ่งบิดาของเขาได้กระทำ และตริกวัด และมิได้กระทำตาม ¹⁵ มิได้รับประทานบนบุญเขาหรือ เหยงหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพแห่งวงศ์วานอิสราเอล มิได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน ¹⁶ มิได้บีบบังคับผู้ใด ไม่เรียกรื่องของประกัน ไม่เคยใช้ความรุนแรงปล้นผู้ใด แต่ให้อาหารแก่ผู้หิว และให้เสื้อผ้าคลุมกายที่เปลือย ¹⁷ หดมือไว้มิได้เบียดเบียนคนยากจน ไม่เรียกดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่ม กระทำตามคำตัดสินทั้งหลายของเรา และดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา เขาจะไม่ตายเพราะความชั่วช้าของบิดาเขา เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน ¹⁸ ส่วนบิดาของเขา เพราะเป็นคนหาเงินด้วยการบีบบังคับ ได้ใช้ความรุนแรงปล้นพี่น้องของตน กระทำความไม่ดีในท่ามกลางชนชาติของเขา ดูเถิด เขาก็จะต้องตายเพราะความชั่วช้าของเขา ¹⁹ แต่เจ้ายังกล่าวว่า 'ทำไมบุตรชายจึงไม่สมควรรับโทษความชั่วช้าของบิดาตน' เมื่อบุตรชายได้กระทำความยุติธรรมและความชอบธรรมแล้ว และได้รักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และประพฤติตาม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน ²⁰ ชีวิตที่กระทำความบาปจะต้องตาย บุตรชายไม่ต้องรับโทษความชั่วช้าของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับโทษความชั่วช้าของบุตรชาย คนชอบธรรมจะรับความชอบธรรมของตัวเอง และคนชั่วจะรับความชั่วของตน ²¹ แต่ถ้าคนชั่วคนใดหันกลับเสียจากบาป ซึ่งเขาได้กระทำไปแล้ว และรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย ²² บรรดาการ

ละเมิดใดๆซึ่งเขาได้กระทำแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้เพื่อเอาโทษเขา เขาจะมีชีวิตอยู่เพราะความชอบธรรมที่เขาได้กระทำไป ²³ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีความพอใจในความตายของคนชั่วหรือ แต่เราพอใจให้เขากลับจากความชั่วของเขา และมีชีวิตอยู่มิใช่หรือ ²⁴ แต่เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของตัวเอง และกระทำ ความชั่ว และกระทำบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเช่นเดียวกับที่คนชั่วได้กระทำ ผู้นั้นสมควรจะมีชีวิตอยู่หรือ การชอบธรรมทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำมาแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้อีกเลย เขาจะต้องตายด้วยการละเมิดซึ่งเขาได้กระทำไว้ และบาปซึ่งเขาได้กระทำลงไป ²⁵ แต่เจ้ายังกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอล เอ๋ย จงฟังเถะ วิธีการของเราไม่ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม ²⁶ เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขา และกระทำ ความชั่ว และตายเพราะการนั้น เขาจะต้องตายด้วยเหตุ ความชั่วที่เขาได้กระทำ ²⁷ และเมื่อคนชั่วหันกลับจากความชั่วที่ตนกระทำไป และกระทำ ความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาก็ได้ช่วยชีวิตของเขาเองไว้ ²⁸ เพราะเขาได้ตรากตรองและหันกลับจากการละเมิดทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำไป เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย ²⁹ แต่วงศ์วานอิสราเอลกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย วิธีการของเราไม่ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม ³⁰ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นเราจะพิพากษาเจ้าทุกคนตามทางประพฤติของคนนั้นๆ จงกลับใจและหันกลับเสียจากการละเมิดทั้งสิ้นของเจ้า เกรงว่าความชั่วช้าของเจ้าจะเป็นสิ่งสะดุดให้เจ้าพินาศ ³¹ จงละทิ้ง

การละเมิดทั้งสิ้นซึ่งเจ้าได้ละเมิดต่อเรา จงทำตัวให้มีจิตใจใหม่และวิญญานใหม่ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะตายเสียทำไมเล่า ³² องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราไม่มีความพอใจในความตายของผู้หนึ่งผู้ใดเลย จงหันกลับและดำรงชีวิตอยู่”

19

บทคร่ำครวญเรื่องเจ้านายอิสราเอล

¹ ฝ่ายเจ้าจง เปล่ง เสียง ร้อง บท คร่ำครวญ เรื่อง เจ้านายอิสราเอล ² กล่าวว่่า “มารดาของเจ้าเป็นอย่างไรหนอ ก็เป็นแม่สิงโต เธอนอนอยู่ท่ามกลางสิงโตทั้งหลาย เธอเลี้ยงดูลูกของเธอท่ามกลางสิงโตหนุ่ม ³ เธอเลี้ยงลูกสิงโตตัวหนึ่งให้เติบโตขึ้น กลายเป็นสิงโตหนุ่ม มันฝึกหัดจับเหยื่อและมันกินคน ⁴ ประชาชาติได้ยินเรื่องของมัน เขาก็จับมันได้ในหลุมพรางของเขา เขาจูงมันมาด้วยโซ่มาয়ัแผ่นดินอียิปต์ ⁵ เมื่อแม่สิงโตเห็นว่าเธอคอยนานแล้ว และความหวังของเธอสูญไป เธอก็เอา ลูก มา อีก ตัว หนึ่ง เลี้ยง ให้ เป็น สิงโตหนุ่ม ⁶ มัน ไปๆ มาๆ ท่ามกลาง สิงโต และ กลาย เป็น สิงโตหนุ่ม และมันฝึกหัดจับเหยื่อ มันกินคน ⁷ มันรู้จักบรรดาพระราชวังที่ร้างของเขา และกระทำให้เมืองทั้งหลายของเขาว่างเปล่า แผ่นดินนั้นก็รกร้าง และความสมบูรณ์ของมันก็ว่างเปล่าไป เมื่อได้ยินเสียง คำราม ของ มัน ⁸ แล้วบรรดาประชาชาติก็ล้อมต่อสู้มันทุกด้านจากแคว้นแคว้นทั้งปวง เขาทั้งหลาย กาง ข่าย ออก คลุม มัน มันก็ถูกจับอยู่ในหลุมพรางของเขาทั้งหลาย ⁹ เขาล่ามัน โซ่ ขัง มัน ไว้ ใน กรง และนำมันมาয়ักษัตริย์บาบิโลน เขาก็ขังมันไว้ในที่กำบังเข้มแข็ง เพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงของมันอีกที่บนภูเขาแห่งอิส

ราเอล ¹⁰ มารดาของเจ้าเหมือนเถาองุ่นที่อยู่ในโลหิตของเจ้า เอามาปลูกไว้ริมน้ำ เธอมีผลตกและมีแขนงมากมาย เหตุด้วยน้ำ บริบูรณ์ ¹¹ เธอมีแขนงที่แข็งแรง ซึ่งกลายเป็นไม้ธารพระกรของผู้ครอบครอง ความสูงของเธอสูงขึ้นท่ามกลางแขนงที่หนาทึบ เธอปรากฏในที่สูงของเธอพร้อมกับแขนงมากมายของเธอ ¹² แต่ว่าเธอถูกถอนออกด้วยความเกรี้ยวกราด เธอถูกทิ้งลงยังพื้นดิน ลมตะวันออกกระทำให้ผลของเธอเหี่ยวไป แขนงที่แข็งแรงก็หักเสียและเหี่ยวไป ไฟก็ไหม้เสีย ¹³ คราวนี้เธอปลูกไว้ในถิ่นทุรกันดาร ในแผ่นดินที่แห้งแล้งกันดารน้ำ ¹⁴ ไฟได้ออกมาจากแขนงใหญ่นั้น เผาผลาญแขนงอื่นและผลเสียหายหมด จึงไม่มีแขนงแข็งแรงเหลืออยู่ในต้นอีกเลย ไม่มีธารพระกรสำหรับผู้ครอบครอง นี่เป็นบทเพลงคร่ำครวญ และใช้เป็นบทเพลงคร่ำครวญ”

20

พระเจ้าทรงถูกต้องเมื่อทรงยุติธรรม

¹ อยู่มาวันที่สิบ เดือนที่ห้าในปีที่เจ็ด พวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลบางคนได้มาทูลถามพระเยโฮวาห์ และมานั่งอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้า ² พระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ³ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ที่เจ้ามากันนี้จะมาถามเราหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ยอมให้เจ้ามาถามเรา ⁴ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาเขาหรือ เจ้าจะพิพากษาเขาหรือ จงให้เขาทั้งหลายทราบถึงการกระทำอัน

นำสะอิดสะเอียนของบรรพบุรุษของเขา ⁵ และจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันนั้นเมื่อเราเลือกสรรอิสราเอลไว้ เราปฏิญาณต่อเชื้อสายแห่งวงศ์วานยาโคบ โดยสำแดงตัวเราให้เขารู้จักในแผ่นดินอียิปต์ เมื่อเราปฏิญาณกับเขาว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ⁶ ในวันนั้น เราปฏิญาณต่อเขาว่า เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ ไปยัง แผ่นดินที่เราหาให้เขาทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนม และน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดใน แผ่นดินทั้งหลาย ⁷ และเรากล่าวแก่เขาว่า เจ้าทุกคนจงทิ้งสิ่งที่นำสะอิดสะเอียนซึ่งนัยน์ตาของเจ้าทั้งหลายกำลังผลิตเพลินอยู่นั้นเสีย อย่ากระทำตัวของเจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ⁸ แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเราและไม่ยอมฟังเรา เขาทั้งหลายไม่ได้ทิ้งสิ่งที่นำสะอิดสะเอียนซึ่งนัยน์ตาของเขาผลิตเพลินอยู่นั้นทุกคน ทั้งเขาก็มิได้ละทิ้งรูปเคารพของอียิปต์ แล้วเราก็คิดว่า เราจะระบายความกริ้วของเรา ออกเหนือเขา และให้ความโกรธของเรา มีต่อเขาในท่ามกลางแผ่นดินอียิปต์จนมอดลง ⁹ แต่เราก็กระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินต่อหน้าประชาชาติซึ่งเขาอาศัยอยู่ เราจึงได้สำแดงตัวของเราท่ามกลางสายตาของเขาให้เขารู้จัก ในการที่เรานำคนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ¹⁰ ดังนั้น เราจึงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และนำเขาเข้ามาในถิ่นทุรกันดาร ¹¹ เราให้กฎเกณฑ์ของเราแก่เขา และสำแดงคำตัดสินของเราให้เขารู้ ซึ่งถ้ามนุษย์ได้รักษาไว้ก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ ¹² ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้สะบ้าโตของเราแก่เขา เป็นหมายสำคัญระหว่างเราและเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะทราบว่าเขา

คือพระเยโฮวาห์ เป็นผู้กระทำให้เขาบริสุทธิ¹³ แต่วงศ์วานอิสราเอลได้ กบฏ ต่อเรา ใน ถิ่น ทูรกัน ดาร เขามีได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา แต่ได้ดูหมิ่นคำตัดสินของเรา ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตาม เขาก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์ และคำตัดสินเหล่านั้น และเขาได้ กระทำให้วันสะบาโตของเรา มัวหมองอย่างยิ่ง เราจึง กล่าว ว่า เราจะเหว ความ เตือดดาล ของเรา ออก เหนือ เขา ใน ถิ่น ทูรกัน ดาร เพื่อผลาญเขาเสีย¹⁴ แต่เราก็ กระทำ โดยเห็นแก่ นาม ของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้น มลทิน ต่อหน้า ประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้ นำ คนอิสราเอล ออกมา ท่ามกลาง สายตา ของเขา¹⁵ ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ ปฎิญาณ ต่อเขา ใน ถิ่น ทูรกัน ดาร ว่า เราจะ ไม่ นำ เขา เข้า มา ใน แผ่น ดิน ซึ่ง เรา ได้ ให้ แก่ เขา เป็น แผ่นดิน ที่มี น้ำ นม และ น้ำ ผึ่ง ไหล บริบูรณ์ เป็น แผ่นดิน ที่มี สง่า ราศี ที่ สุด ใน แผ่น ดิน ทั้ง หลาย¹⁶ เพราะ เขา ดูหมิ่น คำตัดสินของเรา และ ไม่ ดำเนิน ตาม กฎ เกณฑ์ ของเรา และได้ กระทำ ให้ วันสะบาโต ของเรา มัวหมอง เพราะว่า จิตใจ ของเขา ไป ติด ตาม รูป เคารพ ของเขา¹⁷ ถึง กระนั้น ก็ ดี นัยน์ตา ของเราก็มอง ปราณี่ เขา และ เรา มิ ได้ ทำ ลาย เขา หรือ กระทำ ให้ เขา จบ สิ้น ลง ใน ถิ่น ทูรกัน ดาร นั้น¹⁸ แต่ เรา พุด กับ ลูก หลาน ของเขา ใน ถิ่น ทูรกัน ดาร นั้น ว่า อย่า ดำเนิน ตาม กฎ เกณฑ์ ของ บรรพบุรุษ ของ เจ้า หรือ รักษา คำ ตัดสิน ของเขา หรือ กระทำ ตัว เจ้า ให้ มลทิน ไป ด้วย รูป เคารพ ของเขา¹⁹ เรา คือ พระเยโฮวาห์ เป็น พระเจ้า ของ เจ้า จง ดำเนิน ตาม กฎ เกณฑ์ ของเรา และ จง รักษา คำ ตัดสิน ของเรา และ ประพฤติ ตาม²⁰ และ นับ ถือ บรรดา สะบาโต ของเรา เพื่อ จะเป็น หมา ยสำคัญ ระหว่าง เรา กับ เจ้า เพื่อ เจ้า จะ ทราบ ว่า เรา คือ พระเยโฮวาห์ เป็น พระเจ้า ของ เจ้า²¹ แต่ ลูก หลาน เหล่า นั้น ก็ กบฏ

ต่อเรา เขาทั้งหลายมิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และไม่รักษาคำตัดสินของเราเพื่อจะประพฤติตาม ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตามก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น เขาได้กระทำให้บรรดาวันสะบาโตของเรามัวหมอง เราจึงกล่าวว่า เราจะเทความเดือดดาลของเราออกเหนือเขา และให้ความโกรธของเราที่มีต่อเขาที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารบรรลุลงเสียที่ ²² แต่เราได้หุดมือของเราไว้ และกระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้นำชนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา ²³ ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ ปฏิญาณ ต่อ เขา ทั้ง หลาย ใน ถิ่น ทุรกันดารว่า เราจะให้กระจัดกระจายไปในท่ามกลางประชาชาติ และกระจ่ายเขาไปอยู่ตาม ประเทศ ต่างๆ ²⁴ เพราะว่า เขามีได้กระทำตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ดูหมิ่นกฎเกณฑ์ของเรา และกระทำให้วันสะบาโตทั้งหลายของเรามัวหมอง และนัยน์ตาของเขาก็ติดตามรูปเคารพแห่งบรรพบุรุษของเขา ²⁵ ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้กฎเกณฑ์ที่ไม่ดีและให้คำตัดสินซึ่งตามนั้นเขาจะดำรงชีวิตไม่ได้ ²⁶ และเราก็ได้ให้เขามลทินไปด้วยของถวายเป็นของเขาเอง โดยให้เขาถวายบุตรหัวปีให้ลุ่มไฟเพื่อเราจะกระทำให้เขารกร้างไป เพื่อให้เขาทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ ²⁷ เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับวงศ์วานอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในเรื่องนี้บรรพบุรุษของเจ้าก็ได้หมิ่นประมาทเราอีก โดยกระทำการละเมิดต่อเรา ²⁸ เพราะว่าเมื่อเราได้นำเขาเข้ามาในแผ่นดินที่เราปฏิญาณว่าจะให้เขานั้นแล้ว เมื่อเขาเห็นเนินเขาสูง ณ ที่ใด หรือเห็นต้นไม้ใบดกที่ไหน เขาก็ถวายเครื่องบูชาอันเป็นที่ให้เคืองใจเรา ณ ที่นั้น เขาถวายกลิ่นที่พึงใจ และเขาเทเครื่องดื่มบูชาออกที่นั้น

29 เราได้ถามเขาว่า ปุชนิยมสถานสูงซึ่งเจ้าเข้าไปนั้นคืออะไร และเขาจึงเรียกชื่อที่นั่นว่า บามัท สืบเนื่องมาจนทุกวันนี้ 30 เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้ากระทำตัวให้มลทินไปตามอย่างบรรพบุรุษของเจ้า และเล่นชู้กับสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา หรือ 31 เมื่อเจ้าถวายเป็นบูชา และถวายบุตรชายให้ลุยไฟ เจ้าได้กระทำตัวให้มลทินด้วยบรรดารูปเคารพของเจ้าจนทุกวันนี้ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะให้เจ้ามาถามเราหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ให้เจ้ามาถามเราฉันนั้น 32 อะไรอยู่ในใจของเจ้าจะไม่เกิดขึ้นได้เลย คือความคิดที่ว่า 'ให้เราเป็นเหมือนประชาชาติทั้งหลาย ให้เป็นเหมือนครอบครัวต่างๆ ในประเทศทั่วไป คือให้เราปรนนิบัติไม้และศิลา'

หลังจากยุคเจ็ดปีอิสราเอลจะได้รับการชำระล้าง

33 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสว่า เรา มีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะครอบครองเหนือเจ้าแน่นอนทีเดียว ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยความพิโรธที่เทลงมา 34 เรา จะ นำ เจ้า ออก มา จาก ประชาชาติทั้งหลาย และจะรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศทั้งปวงซึ่งเจ้าต้องกระจัดกระจายกันไปอยู่นั้น ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยความพิโรธที่เทลงมา 35 และเราจะนำเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารแห่งชนชาติทั้งหลาย และที่นั่นเราจะเข้าสู่การพิพากษากับเจ้าหน้าต่อหน้า 36 เราเข้าสู่การพิพากษากับบรรพบุรุษของเจ้าในถิ่นทุรกันดารแห่งแผ่นดินอียิปต์อย่างไร องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสว่า เราจะเข้าสู่การพิพากษากับเจ้าอย่างนั้น 37 เราจะให้เจ้า

ลอดไปได้คทา และเราจะให้เจ้าเข้าพันธสัญญา³⁸ เราจะชำระพวกกบฏเสียจากท่ามกลางเจ้า ทั้งผู้ละเมิดต่อเรา เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินที่เขาไปอาศัยอยู่นั้น แต่เขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล แล้วเจ้าจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์³⁹ เดียวนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอล เอ๋ย ฝ่ายเจ้าทั้งหลายทุกคนจงไปปรนนิบัติรูปเคารพของเจ้าเดียวนี้ และต่อไปถ้าเจ้าไม่ฟังเรา แต่เชื่ออันบริสุทธิของเรา นั้นเจ้าอย่ากระทำให้มลทินอีกด้วยของถวายเป็นและด้วยรูปเคารพของเจ้า⁴⁰ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ด้วยว่าบนภูเขาบริสุทธิของเรา คือภูเขาสูงของอิสราเอล บรรดาวงศ์วานทั้งหมดของอิสราเอล จะปรนนิบัติเราในแผ่นดินนั้น เราจะไปรดเขา ณ ที่นั้น ณ ที่นั้นเราจะเรียกของถวายของเจ้า และผลรุ่นแรกแห่งเครื่องบูชาของเจ้า กับเครื่องถวายบูชาอันบริสุทธิทั้งสิ้นของเจ้า⁴¹ เมื่อเรานำเจ้าออกมาจากชาติทั้งหลาย และรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศที่เจ้ากระจัดกระจายไปอยู่นั้น เราจะไปรดเจ้าตั้งเป็นกลิ่นที่พอใจของเรา และเราจะสำแดงความบริสุทธิของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาประชาชาติทั้งหลาย⁴² และเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเรานำเจ้าเข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล อันเป็นประเทศซึ่งเราปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า⁴³ ณ ที่นั้นเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางและการกระทำทั้งสิ้นของเจ้า ซึ่งได้กระทำให้เจ้าเป็นมลทิน และในสายตาของเจ้าเองเจ้าจะเกลียดชังตัวของเจ้า เพราะความชั่วทั้งหลายซึ่งเจ้าได้กระทำนั้น⁴⁴ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เมื่อเราได้กระทำกับเจ้าด้วยเห็นแก่นามของเรา มิใช่ตามทางอันชั่วของเจ้า หรือตามการกระทำที่เสื่อมทรามของเจ้า แล้วเจ้าจึงจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

เจ้าตรัสดังนี้แหละ”

คำอุปมาเรื่องถิ่นใต้

45 และ พระวณะ ของ พระ เย โหวาทห์มายัง ข้าพเจ้า ว่า
 46 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าไปทางทิศใต้และเทศนา
 กล่าวโทษพวกถิ่นใต้ จงพยากรณ์ต่อแดนป่าไม้ที่ในถิ่นใต้
 47 จงกล่าวแก่ป่าไม้แห่งถิ่นใต้ว่า จงฟังพระวณะของพระเย
 โหวาทห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะ
 ก่อไฟไว้ในเจ้า มันจะเผาผลาญต้นไม้เขียวและต้นไม้แห้ง
 ทุกต้นที่อยู่ในเจ้าเสีย จะดับเปลวเพลิงอันลุกโพลงนั้นไม่ได้
 และดวงหน้าทุกหน้าตั้งแต่ทิศใต้จนทิศเหนือจะถูกไฟลวก
 48 เนื้อหนังทั้งสิ้นจะเห็นว่าเราคือพระเยโฮวาทห์ผู้ได้ก่อไฟ
 นั้น ผู้ใดจะดับก็ไม่ได้” 49 แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “องค์พระ
 ผู้ เป็น เจ้า พระเจ้า เจ้าข้า เขาทั้งหลาย กำลัง กล่าว ถึง ข้า
 พระองค์ว่า เขาไม่ใช่เป็นคนสร้างคำอุปมาดอกหรือ”

21

ดาบของพระเยโฮวาทห์

1 พระวณะของพระเยโฮวาทห์มายัง ข้าพเจ้าว่า 2 “บุตร
 แห่ง มนุษย์เอ๋ย จง มุ่ง หน้า ของ เจ้า ต่อสู่เยรูซาเล็ม และ
 เทศนา กล่าวโทษสถานบริสุทธิ์ทั้งหลาย จงพยากรณ์กล่าว
 โทษแผ่นดินอิสราเอล 3 และกล่าวแก่แผ่นดินอิสราเอลว่า
 พระเยโฮวาทห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และ
 เราจะซีก ดาบ ของ เรา ออก จาก ฟัก และเราจะขจัดทั้งคน
 ขอบ ธรรม และ คน ชั่ว ออก จาก เจ้า เสีย 4 ดังนั้นจงดูเถิดว่า
 เราจะตัด เอา ทั้ง คน ขอบ ธรรม และ คน ชั่ว ออก จาก เจ้า เสีย
 เพราะฉะนั้นดาบของเราจะออกจากฝักไปต่อสู้นเนื้อหนังทั้ง
 สิ้นจากทิศใต้ถึงทิศเหนือ 5 เพื่อเนื้อหนังทั้งสิ้นจะทราบ ว่า

เราคือพระเยโฮวาห์ได้ซัดดาบของเราออกจากฝักแล้ว และจะไม่เก็บใส่ฝักอีก ⁶ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงถอนหายใจ ถอนหายใจด้วยความระทมใจและความขมขื่น ต่อหน้า ต่อตา เขาทั้งหลาย ⁷ และเมื่อเขาทั้งหลายกล่าวแก่เจ้าว่า ‘ทำไมเจ้าถอนหายใจ’ เจ้าจงกล่าวว่า ‘เพราะเรื่องชาวนั้น เมื่อชาวนั้นมาถึงหัวใจทุกดวงจะละลายและมือทั้งสิ้นจะอ่อนเปลี้ยไป และบรรดาจิตวิญญาณจะแน่นิ่งไป และหัวเข้าทุกเข้าจะอ่อนเปลี้ยตั้งน้ำ ดูเถิด ชาวนั้นมาถึงและจะสำเร็จ’ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

พระเจ้าทรงลึบดาบของพระองค์ให้คม

⁸ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ⁹ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ และกล่าว ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดาบ เล่มหนึ่ง ดาบ เล่มหนึ่ง ซึ่ง ข้าพเจ้าลับให้คม และขัดมันด้วย ¹⁰ ลับให้คมเพื่อจะเช่นฆ่า ขัดมันไว้เพื่อจะให้วาววับ เราจะร่าเริงหรือ ดาบ นั้น ได้ ประมาทไม่เรียวแห่งบุตรชายของเรา เหมือนต้นไม้ทุกอย่าง ¹¹ เพราะฉะนั้น จงมอบดาบให้ขัดมัน เพื่อจะถือไว้ได้ ดาบ นั้น คมแล้ว และขัดมัน เพื่อจะมอบไว้ในมือของผู้ฆ่า ¹² บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงร้องไห้ และ คร่ำครวญ เกิด เพราะ เป็น เรื่อง ต่อสู้กับประชาชนของเรา และต่อสู้กับบรรดาเจ้านายของอิสราเอล ความหวาดผวาเพราะเหตุดาบนั้น จะอยู่เหนือประชาชนของเรา เพราะฉะนั้น จงตีที่โคนขาของเจ้าเกิด ¹³ เพราะมีการทดลอง และอะไรเล่าถ้าดาบได้ดูหมิ่นไม้เรียวนั้น ก็จะไม่มียีก องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ ¹⁴ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์เกิด จงตบมือและปล່อยให้ดาบลงมาสองครั้ง เออ สามครั้ง คือดาบสำหรับคนเหล่านั้นที่จะถูกฆ่า เป็นดาบของพวกผู้ยิ่งใหญ่ที่ถูกฆ่า ซึ่ง

ได้เข้าไปในห้องส่วนตัว ¹⁵ เพื่อว่าใจของเขาจะละลาย และเพื่อชากปรักหักพังของเขาจะทวีคูณขึ้นอีก เราได้จ่อดาบนั้นไปที่ประตูเมืองทั้งหลายของเขาแล้ว เออ ทำเสียเหมือนอย่างกับฟ้าแลบ เขาขัดมันเพื่อจะเข่นฆ่า ¹⁶ รวมกันเข้ามาไปทางขวาเรียงแถว แล้วไปทางซ้าย ไม่ว่าหน้าของเจ้ามุ่งไปทางไหน ¹⁷ เราจะตบมือของเราด้วย และเราจะระบายความโกรธของเราจนหมด เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว”

จะไม่มีกษัตริย์ใน อิสราเอล จนกว่า พระ ผู้ ช่วย ให้ รอด เสด็จมา

¹⁸ พระ วจนะ ของ พระ เย โฮ วาห์มายัง ข้าพเจ้า อีกว่า ¹⁹ “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย จงขีด ทาง ไว้ สอง ทาง ให้ดาบ แห่ง กษัตริย์บาบิโลน เข้า มา ทั้งสองทาง ให้ออกมาจาก แผ่นดินเดียวกัน และจงทำป้ายบอกทาง จงทำไว้ที่หัวถนนที่เข้าไปหากรุง ²⁰ ทำทางหนึ่งให้ดาบ มายังรับบาห์แห่ง คนอัมโมน และมายังยูดาห์ในเยรูซาเล็ม เมืองที่มีกำแพง ²¹ เพราะวากษัตริย์บาบิโลนยืนอยู่ที่ทางแพร่ง อยู่ที่หัวถนนสองถนน กำหนดหา คำทำนาย ท่านเขย่า ลูกธนู และปรีक्षा เทราฟิม ท่านมอง ดูที่ดัต ²² ใน มือ ข้างขวา ท่านมีสลากระูซาเล็ม เพื่อตั้งเครื่องทะเลวง เพื่อจะให้อัปាកในการฆ่า เพื่อส่งเสียง ตะโกน เพื่อวาง เครื่องทะเลวง กำแพง เข้าที่ประตูเมือง เพื่อก่อเชิงเทินและก่อกำแพงล้อม ²³ และจะเป็นเหมือนคำทำนายเท็จสำหรับคนเหล่านั้นในสายตาของเขา คือคนเหล่านั้นที่ให้สัตย์ปฏิญาณแล้ว แต่ท่านจะระลึกถึงความชั่วช้า เพื่อเขาทั้งหลายจะถูกจับเอาไป ²⁴ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเจ้าได้กระทำความชั่วช้าของเจ้าให้เราระลึกได้ โดยการละเมิดของเจ้าที่เผยออก จนบาปของเจ้าปรากฏในการกระทำทั้ง

สิ้นของเจ้า เราได้ระลึกถึงเจ้า เจ้าจึงต้องถูกจับเอาไปด้วยมือ²⁵ และเจ้า ผู้ชั่วที่ลามกคือเจ้านายอิสราเอลเอ๋ย ผู้ที่วันกำหนดมาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความชั่วช้าครั้งสุดท้าย²⁶ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงปลดผ้าโพก และถอดมงกุฎออกเสีย สิ่งต่างๆจะไม่คงอยู่อย่างที่เคยเป็น ให้ยกย่องคนที่ต่ำชั้น และให้กดคนที่สูงลง²⁷ เราจะกระทำให้เป็นที่พังทลาย พังทลาย พังทลาย และจะไม่มีเลยจนกว่าผู้มีสิทธิอันชอบธรรมจะมาถึง และเราจะประทานให้แก่ท่านผู้นั้น²⁸ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย และเจ้าจงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับคนอัมโมน และเกี่ยวกับเรื่องนำตำหนิของเขาทั้งหลายว่า ดาบเล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งถูกชักออก เขาขัดมันเพื่อการเช่นฆ่า เขาให้มันตีม โลहित เพราะมัน วาววับ²⁹ ขณะเมื่อเขา เห็น นิमितเท็จมาบอกท่าน ขณะเมื่อ เขา ให้ คำทำนายมุสาแก่ท่าน เพื่อจะวางท่านไว้บนคอของผู้ชั่วที่ถูกฆ่า เวลากำหนดของเขามาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความชั่วช้าครั้งสุดท้าย³⁰ เราจะให้ดาบกลับเข้าฝักอีกหรือ เราจะพิพากษาเจ้าในสถานที่ที่เจ้าถูกสร้างขึ้น ในแผ่นดินดั้งเดิมของเจ้า³¹ เราจะเทความกริ้วของเราเหนือเจ้า และเราจะฟันเจ้าด้วยไฟแห่งความพิโรธของเรา และเราจะมอบเจ้าไว้ในมือของคนเขลา ผู้มีฝีมือในการทำลาย³² เจ้าจะเป็นพื้นไว้ใส่ไฟ โลहितของเจ้าจะอยู่กลางแผ่นดิน จะไม่มีใครจดจำเจ้าไว้อีก เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว”

22

บรรดาความบาปของอิสราเอล

¹ พระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกกว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ตัว เจ้า จะพิพากษา หรือ เจ้า จะพิพากษา

เมืองที่แปดเปื้อนด้วยโลหิตนั้นหรือ เจ้าจงสำแดงให้เมืองนั้น เห็น สิ่ง ที่ น่า สะอิดสะเอียน ทั้ง สิ้น ของ เธอ ³ เจ้า จง กล่าว ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า นี่เป็นเมืองที่ทำให้โลหิตตกอยู่ที่กลางตนเอง เพื่อให้ เวลา กำหนด ของ ตน มา ถึง และเป็น เมือง ที่ ทำ รูป เคารพ ไว้ให้ตัว มลทิน ไป ⁴ เจ้ามีความชั่วด้วยโลหิตที่เจ้ากระทำให้ตกนั้น และมลทิน ไปด้วยรูปเคารพที่เจ้ากระทำไว้ และเจ้าได้นำให้เวลาของเจ้าเข้ามาใกล้ เวลากำหนดแห่งปีของเจ้ามาถึงแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงกระทำเจ้าให้เป็นที่ประณามกันแก่ประชาชาติ และเป็นที่ย่ำเหยียบแก่ประเทศทั้งหลาย ⁵ ผู้ที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกล เจ้า จะ เย้ย หยัน เจ้า ผู้เป็น เมือง ที่ เสีย ชื่อ และ เต็มด้วยความโกลาหล ⁶ ดูเถิด เจ้านายแห่งอิสราเอล ทุกคนซึ่งอยู่ในเจ้าก็โน้มนำไปในทางที่ทำให้โลหิตตกตามอำนาจของเขา ⁷ บิดามารดาถูกเหยียดหยามอยู่ในเจ้า คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ก็ถูกเบียดเบียนอยู่ท่ามกลางเจ้า ลูกกำพร้าพ่อ และหญิงม่ายก็ถูกข่มเหงอยู่ในเจ้า ⁸ เจ้าได้ดูหมิ่นสิ่งบริสุทธิ์ของเรา และลบหลู่วันสะบาโตทั้งหลายของเรา ⁹ ในเจ้า มี คน กล่าวร้าย เพื่อ จะ ทำให้ โลหิต ตก และมี คนใน เจ้า ที่ รับประทานบนบุญเขา มีคนกระทำอุจาดลามกท่ามกลางเจ้า ¹⁰ ในเจ้ามีชายบางคนได้เห็นความเปลือยของบิดาเขา ในเจ้า มีคนที่ กระทำ หยาม เกียรติผู้หญิง ที่ ยังมี มลทิน เพราะ มีประจำ เดือน ¹¹ คนหนึ่ง กระทำ การ อัน น่า สะอิดสะเอียน กับภรรยาของเพื่อนบ้าน อีกคนหนึ่งกระทำให้ลูกสะใภ้ของตนเป็นมลทินอย่างชั่วช้าลามก และอีกคนหนึ่งเ็นพวกเจ้า กระทำหยามเกียรติน้องสาวของเขาเอง คือลูกสาวของบิดาของตน ¹² ในเจ้ามีคนรับสินบนเพื่อกระทำให้โลหิตตก เจ้า เอา ดอกเบี้ย และ เอา เงิน เพิ่ม และ ทำ กำไร จาก เพื่อน บ้าน ของเจ้าโดยการบีบบังคับ และเจ้าได้ลืมนเราเสีย องค์พระ

ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ¹³ ดูเถิด เพราะฉะนั้นเรา ได้ฟาดมือของเราลงบนผลกำไรอธรรมที่เจ้าได้ และลงบน โลหิตที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าทั้งหลาย ¹⁴ ใจเจ้าจะทนได้หรือ และมือของเจ้าจะแข็งแรงอยู่หรือ ในวันที่เราจะเอาเรื่อง กับเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่น วาจาแล้ว และเราจะ กระทำ ¹⁵ เราจะให้เจ้ากระจัดกระจ่ายไปในหมู่ประชาชาติ และกระจ่ายเข้าไปตามประเทศต่างๆ และเราจะเผาเอา ความโลโครกออกจากเจ้าเสีย ¹⁶ เจ้าจะได้มรดกของเจ้า เพราะตัวเจ้าเองท่ามกลางสายตาของประชาชาติ และเจ้า จะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์”

อิสราเอลเป็นขี้โลหะ (ความโลโครก) ในเตาหลอม

¹⁷ และ พระวณะ ของ พระ เย โฮ วาห์มายัง ข้าพเจ้า ว่า ¹⁸ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สำหรับเราวงศ์วานอิสราเอลกลายเป็นขี้โลหะ เขาทั้งสิ้นเป็นทองสัมฤทธิ์ ดีบุก เหล็ก และตะกั่ว ในเตาหลอม เขาเป็นขี้โลหะเงินไปหมด ¹⁹ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเจ้าเป็นขี้โลหะไปเสียทั้งสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวม เจ้าไว้ท่ามกลางเยรูซาเล็ม ²⁰ อย่างที่คนเขารวบรวมเงิน ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก และตะกั่วและดีบุกไว้ในเตาหลอม เพื่อเอาไฟเผาให้มันละลาย ดังนั้นเราจะรวบรวมเจ้าด้วยความกริ้ว และด้วยความพิโรธของเรา และเราจะใส่เจ้ารวมไว้ให้เจ้าละลาย ²¹ เราจะรวบรวมเจ้า และเอาเพลิงแห่งความพิโรธของเราพันเจ้า และเจ้าจะละลายอยู่ที่ท่ามกลางนั้น ²² เงินละลายอยู่ในเตาหลอมฉันใด เจ้าทั้งหลายจะละลายอยู่ที่ท่ามกลางเพลิงฉันนั้น และเจ้าจะทราบ ว่า เราคือพระเยโฮวาห์ได้เทความกริ้วของเราลงเหนือเจ้า”

บรรดาปุโรหิต เจ้า นาย ผู้พยากรณ์และประชาชนได้กระทำบาปแล้ว

²³ และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ²⁴ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับแผ่นดินนั้นว่า เจ้าเป็นแผ่นดินที่ไม่ได้รับการชำระ หรือ ฝนมิได้ชะในวันพิโรธ ²⁵ มีการวางแผ่นร้าย ระหว่างพวกผู้พยากรณ์ท่ามกลางแผ่นดินนั้น เป็นเหมือนสิงโตคำรามฉีกเหยื่ออยู่ เขาทั้งหลายกินชีวิตมนุษย์ เขาริบทรัพย์สมบัติและสิ่งประเสริฐไป เขาได้กระทำให้เกิดหญิงม่ายมีขึ้นมากมายท่ามกลางแผ่นดินนั้น ²⁶ ปุโรหิตของเขาได้ละเมิดราชบัญญัติของเรา และได้ลบล้างสิ่งบริสุทธิ์ของเรา เขามีได้แยกแยะความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บริสุทธิ์และสิ่งสามัญ เขามีได้แสดงให้เห็น ความแตกต่างระหว่างของมลทิน และของสะอาด เขาได้ชอนนัยน์ตาของเขาไว้จากวันสะบาโตของเรา ตั้งนั้นแหละ เราจึงถูกลบล้างท่ามกลางเขาทั้งหลาย ²⁷ เจ้า นายในท่ามกลางแผ่นดิน เป็นเหมือนสุนัขป่าที่ฉีกเหยื่อ ทำให้โลหิตตก ทำลายชีวิตเพื่อจะเอากำไรที่อัสตัย ²⁸ และผู้พยากรณ์ของแผ่นดินนั้นก็ฉาบด้วยปูนขาว ให้เขาเห็นนิมิตเท็จ และให้คำทำนายมุสาแก่เขา โดยกล่าวว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสดังนี้’ ในเมื่อพระเยโฮวาห์มิได้ตรัสเลย ²⁹ ประชาชนแห่งแผ่นดินกระทำการบีบคั้นและกระทำโจรกรรม เออ เขาบีบบังคับคนยากจนและคนขัดสน และบีบบังคับคนต่างด้าวอย่างอยุติธรรม ³⁰ และเราก็แสวงหาสักคนหนึ่งในพวกเขา ซึ่งจะสร้างรั้วต้นไม้และยืนอยู่ในช่องโหว่ต่อหน้าเราเพื่อแผ่นดินนั้น เพื่อเราจะมีได้ทำลายมันเสีย แต่ก็หาไม่ได้สักคนเดียว ³¹ ฉะนั้นเราจึงเทความกริ้วของเราลงเหนือเขา เราได้เผาผลาญเขา

ด้วยเพลิงพิโรธของเรา เราได้ตอบสนองต่อการประพฤติของเขาเหนือศิระเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

23

คำอุปมาเรื่องพี่สาวน้องสาวสองคน

¹ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “บุตรแห่ง มนุษย์เอ๋ย มีผู้หญิง สอง คน เป็น บุตร สาว มารดาเดียวกัน ³ เธอเล่นซู้ในอียิปต์ เธอเล่นซู้ตั้งแต่สาว ๆ ณ ที่นั้น ถันของเธอถูกเคล้าคลึง และอกพรหมจารีของเธอก็ถูกจับต้อง ⁴ คนพี่ชื่อ โอโฮลาห์ และโอโฮลิบาห์ เป็นชื่อ น้องสาว ทั้งสองมาเป็นของเรา ทั้งสองเกิดบุตรชายหญิง เรื่องชื่อนั้น โอโฮลาห์คือสะมาเรีย และโอโฮลิบาห์คือเยรูซาเล็ม ⁵ โอโฮลาห์เล่นซู้เมื่อ เธอเป็นของเรา เธอ ลุ่มหลงพวกคนรักของเธอ คืออัสซีเรียเพื่อนบ้านของเธอ ⁶ ซึ่ง แต่งกายสีม่วง และเป็นเจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา พลม้า ชีม้า ⁷ เธอ เล่นซู้กับคนเหล่านี้ ซึ่งเป็นบุคคลที่คัดเลือกแล้วของอัสซีเรียทุกคน และเธอก็กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพของทุกคนที่เธอ ลุ่มหลงนั้น ⁸ เธอ มิได้เลิกการเล่นซู้ซึ่งเธอ ได้นำมาจากอียิปต์ เพราะว่าเมื่อ ยังสาวอยู่คนหนุ่มก็เข้านอนกับเธอ และจับต้องอกพรหมจารีของเธอ และเทราคะของเขา ให้แก่เธอ ⁹ เพราะฉะนั้นเราจึงมอบเธอให้ตกอยู่ในมือพวกคนรักของเธอ คือในมือคนอัสซีเรียซึ่งเธอ ลุ่มหลงนั้น ¹⁰ ผู้เหล่านี้เหยียดความ เปลือยเปล่าของเธอ เขา จับ บุตรชาย หญิง ของเธอ และฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เธอจึงเป็นคำเยาะเย้ยท่ามกลางผู้หญิงทั้งหลาย ในเมื่อได้พิพากษาลงโทษเธอแล้ว ¹¹ เมื่อ

โอโฮลิบาห์น้องสาวของเธอเห็นเช่นนั้น เธอก็ทรามเสียยิ่งกว่าพี่สาวในเรื่องการลุ่มหลง และในการเล่นชู้ซึ่งทรามเสียยิ่งกว่าพี่สาว ¹² เธอลุ่มหลงอัสซีเรียเพื่อนบ้านของเธอ เจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ซึ่งแต่งเกราะเต็ม พลม้าขี่ม้า ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา ¹³ และเราเห็นว่าเธอมีมลทินเสียแล้ว เธอทั้งสองก็เดินทางเดียวกัน ¹⁴ แต่เธอยังเล่นชู้ยิ่งขึ้น เมื่อเธอเห็นรูปคนอยู่บนผนัง เป็นรูปคนเคลเดียเขียนด้วยสีแดงเข้ม ¹⁵ มีเข็มขัดคาดเอว มีผ้าโพกศีรษะชายห้อยอยู่ ทุกคนเป็นเหมือนนายทหาร เป็นรูปชาวบาบิโลน ซึ่งแผ่นดินเดิมของเขา คือเคลเดีย ¹⁶ เมื่อเธอเห็นรูปนั้นก็ลุ่มหลงเขาเสียแล้ว และส่งผู้สื่อสารไปหาเขาที่เคลเดีย ¹⁷ ชาวบาบิโลนก็มาหาเธอถึงเตียงรัก และเขาก็กระทำให้เธอเป็นมลทินด้วยราคะของเขา หลังจากที่เขาโสโครกกับเขาแล้ว จิตใจเธอก็เบื่อหน่าย ¹⁸ เมื่อเธอได้ทำการเล่นชู้เสียอย่างเปิดเผย และเธอลำแดงความเปลือยเปล่าของเธอ จิตใจเราก็เบื่อหน่ายเธอ อย่างที่จิตใจเราเบื่อหน่ายพี่สาวของเธอ ¹⁹ ถึงกระนั้นเธอยังทวิการเล่นชู้ของเธอขึ้นอีก โดยหวนระลึกถึงเมื่อครั้งยังสาวอยู่ เมื่อเธอเล่นชู้อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ ²⁰ เธอลุ่มหลงชู้ของเธอที่นั่น ลำเนื้อของเขาก็เหมือนของลา และของเขาก็เหมือนของม้า ²¹ ดังนั้นแหละ เจ้าก็อาลัยในราคะเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ เมื่อคนอียิปต์จับต้องอกของเจ้า และเกล้าคลึงหัวนมสาวของเจ้า” ²² เพราะฉะนั้น โอ โอโฮลิบาห์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “ดูเถิด เราจะเร้าคนรักที่จิตใจเจ้าเบื่อหน่ายแล้วนั้นให้มาสู่เจ้า และเราจะนำเขามาสู่เจ้าจากทุกด้าน ²³ มีคนบาบิโลน และคนเคลเดียทั้งสิ้น เบโธดและโซฮา และโคฮา ทั้งคนอัสซีเรียทั้งสิ้นด้วย เป็นคนหนุ่มที่พึง

ปรารภณา เจ้าเมือง ผู้บังคับบัญชาทั้งสิ้น เป็นนายทหาร และผู้มีชื่อเสียง ทุกคนขึ้นมา²⁴ เขาจะมาต่อสู่เจ้า มีทรภ เกรียนและล่อเลื่อน และชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก เขา จะตั้งตนต่อสู่เจ้าทุกด้าน ด้วยตั้งและโล่ และหมวกเหล็ก และเราจะมอบการพิพากษาต่อหน้าเขา และเขาทั้งหลาย จะพิพากษาเจ้า ตามหลัก การพิพากษา ของเขา ทั้งหลาย²⁵ และเราจะมุ่ง ความรื้อร่นของเราต่อสู่เจ้า และเขาจะ กระทำ กับ เจ้า ด้วยความเกรี้ยวกราด เขาจะตัดจมูก และ ตัดหูของเจ้าออกเสีย และผู้ที่รอดตายจะล้มลงด้วยดาบ เขาจะจับบุตรชายและบุตรสาวของเจ้า และคนที่รอดตาย ของเจ้าจะถูกเผาด้วยไฟ²⁶ เขาจะถอดเอาเสื้อของเจ้าออก และนำเอาเครื่องรูปพรรณงามๆของเจ้าไปเสีย²⁷ เราจะ ให้ราคะและการเล่นชู้ซึ่งเจ้านำมาจากแผ่นดินอียิปต์ สูญ สิ้นลง เพื่อเจ้าจะมีได้เงยหน้าขึ้นดูคนอียิปต์ และระลึกถึง เขาอีกต่อไป²⁸ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้ง นี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบเจ้าไว้ในมือของผู้ที่เจ้าเกลียดชัง ใน มือของผู้เหล่านั้นที่จิตใจเจ้าเบื่อหน่าย²⁹ และเขาทั้งหลาย จะกระทำกับเจ้าด้วยความเกลียดชัง และจะริบเอาบรรดา ผลแห่งการงานของเจ้าไปเสีย และจะทิ้งเจ้าไว้ให้เปลือย เปล่าและล่อนจ้อน จะต้องเปิดเผยความเปลือยเปล่า ราคะ และการ เล่นชู้ของเจ้า³⁰ เราจะทำ สิ่งเหล่านี้แก่เจ้า เพราะเจ้า เล่นชู้ตาม ประชาชาติ และเพราะเจ้ากระทำ ตัว ของเจ้าให้มัวหมองไปด้วยรูปเคารพของเขาทั้งหลาย³¹ เจ้า ดำเนินตามทางแห่งพี่สาวของเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะมอบ ถ้วยของเธอสู่มือเจ้า³² องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้ง นี้ว่า เจ้าจะต้องดื่มจากถ้วยของพี่สาวเจ้า ซึ่งลึกและใหญ่ เจ้าจะเป็นที่หัวเราะเยาะและถูกสบประมาทเพราะถ้วยนั้น

จุมาก 33 เจ้าจะเต็มใจด้วยความมั่นใจและความเศร้าโศกเสียใจ ด้วยถ้วยแห่งความน่าสะพรึงกลัวและการรกร้างว่างเปล่า ถ้วยแห่งสะมาเรียพี่สาวของเจ้า 34 เจ้าจะดื่มและดื่มจนเกลี้ยง เจ้าจะแพะเศษถ้วยและฉีกอกของเจ้าเสีย เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ 35 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าลืมเราและเหวี่ยงเราไปไว้เบื้องหลังเจ้าเสีย เพราะฉะนั้นเจ้าจงรับโทษราคะและการเล่นชู้ของเจ้าเถิด” 36 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้ายิ่งกว่านั้นอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาโฮโฮลาห์และโฮโฮลิบารห์หรือ จงประกาศให้เขาทราบถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา 37 เพราะว่าเธอได้กระทำการล่วงประเวณี และโลหิตอยู่ในมือของเธอ เธอกระทำการล่วงประเวณีกับรูปเคารพของเธอ และเธอยังถวายบุตรชายซึ่งเธอบังเกิดให้แก่เรานั้นให้ลุยไฟเพื่อเผาผลาญเขาเสีย 38 ยิ่งกว่านั้นอีก เธอได้กระทำเช่นนี้แก่เรา คือ เธอได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเรา เป็นมลทินในวันเดียวกัน และลบหลู่วันสะบาโตของเรา 39 คือ ขณะเมื่อเธอฆ่า ลูก ของ เธอ เป็น เครื่องบูชา รูปเคารพ ในวันนั้นเธอก็เข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา และกระทำสถานที่นั้นให้เป็นมลทิน ดูเถิด เธอกระทำให้สิ่งเหล่านี้ในนิเวศของเรา 40 ยิ่งกว่านั้นอีก เธอยังได้ให้ไปหาผู้ชายมาจากเมืองไกล คือเธอใช้ผู้สื่อสารไปหา และดูเถิด เขาก็มา เธอก็ชำระตัวของเธอ เธอทาตาของเธอ และแต่งกายของเธอด้วยเครื่องประดับ เพื่อคนเหล่านั้น 41 เธอนั่งอยู่บนตั่งอันสูงศักดิ์ มีโต๊ะวางอยู่ข้างหน้า ซึ่งเป็นโต๊ะที่เจ้าได้วางเครื่องหอมและน้ำมันของเรา 42 เสี่ยงของประชาชนที่ปล่อยตัวก็ตั้งอยู่กับเธอพร้อมกับคนสามัญ เขานำคนสะบาบา

จากถิ่นทุรกันดารด้วย และเขาเอากำไล่มือสวามีที่มีของผู้หญิง และสวมมงกุฎงามๆบนศีรษะของเธอทั้งสอง ⁴³ เราจึงกล่าวเรื่องเธอ ผู้ที่ร่วงโรยโดยการล่วงประเวณีว่า เขายังเล่นชู้กับเธอหรือ และเธอยังเล่นชู้กับเขาหรือ ⁴⁴ เพราะชายเหล่านั้นยังเข้าหาเธอ อย่างเดียวกับผู้ชายเข้าหาหญิงที่เป็นโสเภณี ดังนั้นเขาก็เข้าหาโอโฮลาห์กับโอโฮลีบาห์ ซึ่งเป็นหญิงมีราคะ ⁴⁵ แต่คนชอบธรรมจะพิพากษาเธอด้วยคำพิพากษาอันควรตกแก่หญิงผู้ล่วงประเวณี และด้วยคำพิพากษาอันควรตกแก่หญิงผู้กระทำให้โลหิตตก เพราะเธอเป็นหญิงล่วงประเวณี และเพราะโลหิตอยู่ในมือของเธอ ⁴⁶ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงนำกองทัพบาสู้กับเธอทั้งสองนี้ และเราจะมอบเธอไว้แก่ความครั่นคร้ามและการถูกริบ ⁴⁷ และกองทัพบจะเอาหินขว้างเธอและฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เขาจะฆ่าบุตรชายหญิงของเธอและเผาเรือนทั้งหลายของเธอเสียด้วยไฟ ⁴⁸ ดังนี้แหละเราจะให้ราคะในแผ่นดินนั้นสูญสิ้นเสียที เพื่อผู้หญิงทั้งหลายจะได้รับ ความ ตักเตือน และไม่ประพฤติราคะอย่างที่ได้กระทำแล้วนั้น ⁴⁹ ส่วนราคะของเจ้านั้นเจ้าจะต้องรับโทษ และเจ้าจะต้องรับโทษเรื่องการบุชารูปเคารพอย่างบาปหนาของเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า”

24

คำอุปมาเรื่องหมอน้ำที่ดื่มอยู่

¹ เมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้า พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเขียนชื่อของวันนี้ไว้ วันที่เดียว กษัตริย์บาบิโลนล้อมเยรูซาเล็มใน

วันนี้เอง³ และจงกล่าวคำอุปมาแก่วงศ์วานที่มักกบฏ และพูดกับเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงตั้งหม้อไว้ ตั้งไว้ชั้ เทน้ำใส่หม้อด้วย⁴ ใส่ชิ้นเนื้อเข้าไป เอาชิ้นเนื้อดีๆ คือ เนื้อโคนขา และเนื้อสันขาหน้า เลือกกระดูกดีมาใส่ให้เต็ม⁵ จงเลือก แกะที่ดีที่สุดมา ตัวหนึ่ง ใช้กระดูกเหล่านั้นเป็นพื้นไว้ใต้นั้น จงต้มให้ดี เพื่อเคี้ยวกระดูกที่อยู่ในนั้นด้วย⁶ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแก่กรุงที่ชุ่มโลหิต วิบัติแก่หม้อที่ขึ้นสนิมข้างใน และซึ่งสนิมมิได้หลุดออกมา จงเอาเนื้อออกทีละชิ้นๆ อย่าจับ สลากเลย⁷ เพราะว่า โลหิตที่เธอกระทำให้ตกนั้น ยังอยู่ท่ามกลางเธอ เธอวางไว้บนหิน เธอมิได้เทลงดิน เพื่อเอาฝุ่นกลบไว้⁸ เราได้วางโลหิตที่เธอทำให้ตกนั้น ไว้บนก้อนหิน เพื่อมิให้ปิดโลหิตนั้นไว้ เพื่อเร้าความพิโรธ และทำการแก้แค้น⁹ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแก่กรุงที่ชุ่มโลหิต เราจะกระทำให้กองไฟนั้น ใหญ่ขึ้นด้วย¹⁰ จงสุมฟืนเข้าไป และก่อไฟขึ้น ต้มเนื้อให้ดี แล้วปรุงแต่งให้อร่อย และปล่อยกระดูกให้ไหม้¹¹ และวางหม้อเปล่าไว้บนถ่าน เพื่อให้ทองสัมฤทธิ์นั้นร้อนและไหม้ ให้ความโสโครกละลายเสียในนั้น ให้สนิมของมันไหม้ไฟ¹² เธอกระทำตัวของเธอเหน้อยด้วยการมูสาต่างๆ สนิมที่หน้าของเธอก็ไม่หลุดออกไปจากเธอ สนิมนั้นจะต้องอยู่ในไฟ¹³ ราคะของเจ้าโสโครก เพราะว่าเราได้ชำระเจ้าแล้ว แต่เจ้าไม่ชำระตัว เจ้าจะไม่ถูกชำระจากความโสโครกของเจ้าอีกต่อไป จนกว่า เราจะระบายความเกรี้ยวกราดของเราออกเหนือเจ้าจนหมด¹⁴ เราคือพระเยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว จะเป็นไปอย่างนั้น เราจะกระทำเช่นนั้น เราจะ

ไม่ถอยกลับ เราจะไม่สงวนไว้ และเราจะไม่เปลี่ยนใจ เขาจะพิพากษาเจ้าตามวิธีการและการกระทำของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

ภรรยาของเอเสเคียลเสียชีวิต

15 พระ วณะ ของ พระ เย โห วาห์มายัง ข้าพเจ้า อีกว่า
 16 “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะเอา สิ่ง ที่ พอดา ของ เจ้า ไป เสีย จาก เจ้า ด้วยการ ประหาร เสีย แล้ว ถึง ภาระ นั้น เจ้าก็อย่า คร่ำครวญหรือ ร้องไห้ หรือ ให้น้ำตาตก 17 จงอด กลั้น ไม่คร่ำครวญเกิด อย่าไว้ทุกข์ให้คนที่ตาย จง โปกผ้า ของ เจ้า และสวม รองเท้า ของ เจ้า อย่า ปิด ริม ฝีปาก หรือ รับ ประทาน อาหาร ของ มนุษย์” 18 ดังนั้น ข้าพเจ้า จึง พูด กับ ประชาชน ตอน เช้า และ ภรรยา ของ ข้าพเจ้า ก็ สิ้น ชีวิต ตอน เย็น รุ่งเช้า ขึ้น ข้าพเจ้า ก็ กระทำ อย่าง ที่ ข้าพเจ้า รับ พระบัญชา 19 ประชาชน ก็ ถาม ข้าพเจ้า ว่า “ท่าน จะ ไม่บอก เรา ทั้ง หลาย หรือ ว่า สิ่ง นี้ มีความ หมายถึง อะไร แก่เรา ซึ่ง ท่าน กระทำ เช่น นี้” 20 แล้ว ข้าพเจ้า ก็ พูด กับ เขา ว่า “พระ วณะ ของ พระ เย โห วาห์มายัง ข้าพเจ้า ว่า 21 จง กล่าว แก่ วงศ์วาน อิสราเอล ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัส ดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะ ลบ หลั สถาน บริสุทธิ ของ เรา อัน เป็น ความ ล้ำเลิศ ใน อำนาจ ของ เจ้า ความ ประารถนา แห่ง ตา ของ เจ้า และ สิ่ง ที่ จิต วิญญาน ของ เจ้า ห่วงใย บุตร ชาย หญิง ของ เจ้า ซึ่ง เจ้า ทิ้ง ไว้ เบื้อง หลัง จะ ล้ม ลง ด้วย ตาบ 22 และ เจ้า ทั้ง หลาย จะ กระทำ อย่าง ที่ เรา กระทำ เจ้า จะ ไม่ ปิด ริม ฝีปาก หรือ รับ ประทาน อาหาร ของ มนุษย์ 23 ผ้า โปก จะ อยู่ บน ศิระษะ ของ เจ้า และ รองเท้า จะ อยู่ ที่ เท้า ของ เจ้า เจ้า จะ ไม่ ไว้ทุกข์ หรือ ร้องไห้ แต่ เจ้า จะ ทรด ลง เพราะ ความ ชั่วช้า ของ เจ้า และ จะ อด ครวญ แก่ กัน และ กัน 24 เอเสเคียล จะ เป็น เครื่องหมาย สำคัญ แก่ เจ้า ทั้ง หลาย ดังนี้ เขา ได้ กระทำ สิ่ง ไດ เจ้า จะ กระทำ อย่าง นั้น ทุก อย่าง เมื่อ

เหตุการณ์เหล่านี้มาถึง เจ้าจะได้ทราบว่าเป็นเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ²⁵ และเจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ในวันที่เราเอาที่กำบังเข้มแข็งของเขาทั้งหลายออกไป อันเป็นความร่าเริงและเป็นสง่าราศีของเขา สิ่งที่พอตาของเขาทั้งหลาย และสิ่งที่ใจของเขาปรารถนา ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเขา ²⁶ ในวันนั้น ผู้หนักภัยจะมาหาเจ้า เพื่อจะรายงานข่าวให้เจ้าได้ยินเอง ²⁷ ในวันนั้น ปากของเจ้าจะหายใจต่อหน้าผู้หนักภัย และเจ้าจะพูดและจะไม่เป็นไปอีกต่อไป ดังนั้นเจ้าจะเป็นหมายสำคัญสำหรับเขา และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์”

25

การพิพากษาลงโทษคนอัมโมน

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย มุ่งหน้าของเจ้า ไปยัง คนอัมโมน และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา ³ จงกล่าวแก่คนอัมโมนว่า จงฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้ากล่าวว่า ‘อ้าฮา’ เหนือสถานบริสุทธิ์ของเรา เมื่อที่นั้น ถูกลบหลู่ และเหนือแผ่นดินอิสราเอลเมื่อแผ่นดินนั้นรกร้างไป และเหนือวงศ์วานยูดาห์เมื่อต้องตกไปเป็นเชลย ⁴ เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะมอบเจ้าให้แก่ประชาชนทางทิศตะวันออกให้เป็นกรรมสิทธิ์ เขาจะตั้งปราสาททั้งหลายท่ามกลางเจ้า และสร้างที่อยู่ของเขาท่ามกลางเจ้า เขาทั้งหลายจะรับประทานผลไม้ของเจ้า และจะดื่มน้ำนมของเจ้า ⁵ เราจะกระทำให้เมืองรับบาห์เป็นทุ่งหญ้าสำหรับอูฐ และทำให้ที่ของคนอัมโมนเป็นคอกสำหรับฝูง แพะ แกะ แล้ว เจ้า จะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ ⁶ เพราะ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า

เพราะเจ้าได้ ตบมือ และกระทุบเท้า และปิดด้วยใจ คิดร้าย ต่อแผ่นดินอิสราเอล ⁷ เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราได้ยื่นมือของเราออกต่อผู้เจ้า และจะมอบเจ้าไว้แก่ประชาชนทั้งหลายให้เป็นของริบ และเราจะตัดเจ้าออกเสียจากชนชาติทั้งหลาย และเราจะกระทำให้เจ้าพินาศไปจากประเทศต่างๆ เราจะทำลายเจ้า แล้วเจ้าจะทราบบว่าเราคือพระเยโฮวาห์

การพิพากษาลงโทษคนโมอับ

⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า เพราะโมอับ และเสอิร์กล่าวว่า ‘ดูเถิด วงศ์วานยูดาห์ก็เหมือนประชาชาติอื่นๆทั้งสิ้น’ ⁹ เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะเปิดไหล่เขาโมอับจนไม่มีเมืองเหลือ คือ เมืองของเขาจากด้านนั้น สง่าราศีของประเทศนั้น คือ เมือง เบธเยซีโมท เมืองบาอัลเมโอน และเมือง คิริยาธาอิม ¹⁰ เราจะมอบเมืองเหล่านั้นให้แก่ประชาชนทางทิศ ตะวัน ออกพร้อม กับ คนอัมโมน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ เพื่อว่าจะไม่มีใครนึกถึง คนอัมโมนอีกในท่ามกลางประชาชาติ ¹¹ และเราจะพิพากษาลงโทษโมอับแล้วเขาทั้งหลายจะทราบบว่าเราคือพระเยโฮวาห์

การพิพากษาลงโทษคนเอโดม

¹² องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเอโดมได้ประพฤติอย่างแค้นต่อวงศ์วานของยูดาห์ และได้กระทำ ความ ชั่วนักหนา ในการที่แค้นเขา ¹³ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือเอโดมด้วย และจะตัดคนและสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น และเราจะกระทำให้เมืองนั้นรกร้างตั้งแต่เมือง เทมาน และชาวเมือง เดดาน ก็ จะ ล่ม ลง ด้วย ดาบ ¹⁴ และเราจะวางการแค้นของเราลงเหนือเมืองเอโดมด้วยมือของอิสราเอลประชาชนของเรา และเขาจะกระทำตามความกริ้วและความพิโรธของเราในเมืองเอโดม และ

เขาจะทราบถึงการแก้แค้นของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
เจ้าตรัสดังนี้แหละ

การพิพากษาลงโทษคนฟีลิสเตีย

¹⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าคนฟีลิสเตียได้กระทำอย่างแก้แค้น และทำการแก้แค้นด้วยใจคิดร้ายหมายทำลาย เพราะเกลียดชังแต่หนหลัง ¹⁶ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือคนฟีลิสเตีย และเราจะตัดคนเคเรี้อออก และทำลายคนที่เหลืออยู่ตามฝั่งทะเลนั้นเสีย ¹⁷ เราจะกระทำการแก้แค้นใหญ่ยิ่งเหนือเขา ด้วยการตีเตียนอย่างรุนแรง แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้วางการแก้แค้นของเราไว้เหนือเขา”

26

การพิพากษาลงโทษที่จะมาสู่เมืองไทระ

¹ อยู่มาในวันต้นเดือนปีที่สิบเอ็ด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะว่าเมืองไทระได้พุดเกี่ยวพันกับเยรูซาเล็มว่า ‘อ้อฮา ประตุมืองของชนชาติทั้งหลาย หัก เสีย แล้ว มัน เปิด กว้าง ไว้ รับ ข้า มันร้างเปล่าแล้ว ข้าจะบริบูรณ์ขึ้น’ ³ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด โอ เมืองไทระเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และจะนำประชาชาติเป็นอันมากมาต่อสู่เจ้า ดังทะเลกระทำให้คลื่นของมันขึ้นมา ⁴ เขาทั้งหลายจะทำลายกำแพงเมืองไทระ และพังทลายหอคอยของเมืองนั้นเสีย และเราจะขุดดินเสียจากเมืองนั้น กระทำให้อยู่บนยอดของศิลา ⁵ เมืองนั้นจะเป็นที่สำหรับตากอวนอยู่กลางทะเล เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

ได้ตรัส และเมืองนั้นจะเป็นของปล้นแห่งบรรดาประชาชาติ⁶ และพวกธิดาของเมืองนี้ซึ่งอยู่บนแผ่นดินใหญ่จะต้องถูกฆ่าเสียด้วยดาบ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์⁷ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลน ผู้เป็นจอมกษัตริย์มายังเมืองไทระจากทิศเหนือ พร้อมทั้งม้าและรถรบกับพลม้าและกองทหารกับคนมากมาย⁸ ท่านจะฆ่าธิดาของเจ้าบนแผ่นดินใหญ่เสียด้วยดาบ ท่านจะก่อกำแพงล้อมเจ้าไว้และก่อเชิงเทินทำด้วยดีงต่อสู้กับเจ้า⁹ ท่านจะตั้งเครื่องทะเลงต่อสู้กับกำแพงของเจ้า และท่านจะเอาขวานของท่านฟันหอคอยของเจ้าลง¹⁰ ม้าของท่านมากมายจนฝุ่นม้าตลบคลุมเจ้าไว้ กำแพงเมืองของเจ้าจะสั่นสะเทือนด้วยเสียงพลม้าและล้อเลื่อนและรถรบ เมื่อท่านจะยกเข้าประตูเมืองของเจ้า อยางกับคนเดินเข้าเมืองเมื่อเมืองนั้นแตกแล้ว¹¹ ท่านจะย่ำที่ถนนทั้งปวงของเจ้าด้วยกีบม้า ท่านจะฆ่าชนชาติของเจ้าเสียด้วยดาบ และเสาอันแข็งแรงของเจ้าจะล้มลงถึงดิน¹² ทศพยสมบัติของเจ้าเขาทั้งหลายจะเอาเป็นของริบ และสินค้าของเจ้าเขาจะเอามาเป็นของปล้น เขาจะพังกำแพงของเจ้าลง และจะทำลายบ้านอันพึงใจของเจ้าเสีย หิน ไม้ และดินของเจ้านั้นเขาจะโยนทิ้งเสียกลางน้ำ¹³ เสียงเพลงของเจ้านั้นเราก็จะให้หยุด และเสียงพิณเขาคู่ของเจ้าจะไม่ได้ยินอีก¹⁴ เราจะกระทำให้อยู่บนยอดของศิลา เจ้าจะเป็นสถานที่สำหรับตากอวน จะไม่มีใครสร้างเจ้าขึ้นใหม่เลย เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้สั่งวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ¹⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่เมืองไทระว่า เกาะต่างๆจะมีได้สั่นสะเทือนด้วยเสียงที่เจ้าล้ม เมื่อผู้บาดเจ็บร้องครวญคราง เมื่อการเช่นฆ่าได้เกิดอยู่ท่ามกลางเจ้าหรือ¹⁶ แล้วเจ้านายทั้งสิ้นที่ทะเลจะ

ก้าวลงมาจากบัลลังก์และเป็ลื่องเครื่องทรงออก และปลดเครื่องแต่งตัวที่ปักออกเสีย และจะเอาความสั้นกลัวมาเป็นเครื่องทรง จะประทับอยู่บนพื้นดินและสั้นอยู่ทุกขณะ และหวาดกลัวเพราะเจ้า ¹⁷ ท่านเหล่านี้จะเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเรื่องเจ้า และกล่าวแก่เจ้าว่า ‘ผู้มีพลเมืองเป็นชาวกะลาสีเอ๋ย เจ้าถูกทำลายแล้ว เจ้าเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงเจ้าเป็นเมืองแข็งกล้าอยู่ที่ทะเล ทั้งเจ้าและชาวเมืองของเจ้า ว่าถึงคนที่นี่แล้วเจ้าให้เขากลับ ¹⁸ บัดนี้ เกาะทั้งหลายก็จะสั้นสะเทือนในวันที่เจ้าล้มลง เออ บรรดาเกาะที่อยู่ในทะเลก็จะกลัวเพราะเจ้าสั้นไปเสีย’ ¹⁹ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อเราจะกระทำให้เจ้าเป็นเมืองรกร้างเหมือนอย่างเมืองที่ไม่มีคนอาศัย เมื่อเราจะนำทะเลลึกมาท่วมเจ้า และน้ำมากหลายจะคลุมเจ้าไว้ ²⁰ แล้วเราจะนำเจ้าลงไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ลงไปยังปากแดนคนตายไปอยู่กับคนสมัยเก่า และจะปล่อยให้เจ้าอยู่ที่โลกบาดาล ในสถานที่ที่โดดเดี่ยวอ้างว้างมาแต่โบราณ พร้อมกับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เพื่อว่าจะไม่มีใครอาศัยอยู่ในเจ้า และเราจะตั้งสง่าราศีในแผ่นดินของคนเป็น ²¹ เราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่น่าครั่นคร้าม จะไม่มีเจ้าอีกแล้ว ถึงใครจะมาหาเจ้า เขาจะมาหาเจ้าไม่พบอีกต่อไปเป็นนิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ”

27

บทคร่ำครวญเรื่องเมืองไทระ (วว 18:1-24)

¹ พระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “เจ้าบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเรื่องเมืองไทระ ³ และจงกล่าวแก่เมืองไทระ โอ ผู้อยู่ที่ทางเข้าสู่ทะเลเอ๋ย เป็นพ่อค้า แห่งชนชาติ ทั้ง หลาย ที่อยู่ตาม เกาะ ต่างๆ

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า โอ เมือง ไทระเอ๋ย เจ้าได้กล่าวว่า ‘ข้านี้มีความมั่งคั่งพร้อมสรรพ’⁴ พรหมแดนของเจ้าอยู่ที่กลางทะเล ผู้ก่อสร้างได้กระทำให้ความมั่งคั่งของเจ้าพร้อมสรรพ⁵ กระดานเรือของเจ้าทั้งสิ้น เขาทำด้วยไม้สนสามใบมาจากเสนีร์ เขาเอาไม้สนสีดาร์มาจากเลบานอนทำเป็นเสากระโดงให้เจ้า⁶ เขาเอาไม้โอ๊กแห่งเมืองบาซานมาทำเป็นกระเชียงของเจ้า หมูคนอาเซอร์ทำแทนฝักด้วยงาช้างซึ่งมาจากเกาะคิทธิม⁷ ส่วนใบของเจ้านั้นทำด้วยผ้าป่านปักเนื้อละเอียดจากอียิปต์ ส่วนสิ่งที่คลุมไว้เหนือเจ้านั้น เป็นสีฟ้าสีม่วงมาจากเกาะต่างๆแห่งเมืองเอลิซาร์ห์⁸ ชาวเมืองไซดอนและเมืองอารวัตเป็นฝักกระเชียงของเจ้า โอ ไทระ นักปราชญ์ของเจ้าอยู่ในเจ้า เขาเป็นต้นหนของเจ้า⁹ ผู้ใหญ่ของเมืองเกบาลและนักปราชญ์ของเมืองนี้ก็อยู่ในเจ้าเป็นช่างไม้ประจำเรือให้เจ้า บรรดาเรือทะเลทั้งสิ้นพร้อม กะลาสีก็อยู่ในเจ้า เพื่อ แลก เปลี่ยน สินค้า กับ เจ้า¹⁰ ชาวเปอร์เซีย และลูด และฟูด ก็อยู่ในกองทัพของเจ้า เขาทั้งหลายเป็นทหารของเจ้า เขาแขวนโล่และหมวกเหล็กในเจ้า เขากระทำให้เจ้ามีสง่า¹¹ ชาวอารวัตพร้อมกับทหารของเจ้าอยู่บนกำแพงโดยรอบ ชาวคามัดอยู่ในหอคอยของเจ้า เขาแขวนโล่ไว้ตาม กำแพงของเจ้าโดยรอบ เขากระทำให้ความงามของเจ้าพร้อมสรรพ¹² ทารชิชไปมาค้าขายกับเจ้า เพราะเจ้ามีทรัพย์มากมายหลายชนิด เขาเอาเงิน เหล็ก ดีบุก และตะกั่วมา แลก เปลี่ยน กับ สินค้าของเจ้า¹³ เมือง ยาวาน ทูบัล และเมเซค ค้าขายกับเจ้า เขา แลก เปลี่ยน คนและภาชนะทองสัมฤทธิ์กับ สินค้าของเจ้า¹⁴ วงศ์วานโทการมาห์เอาม้า ม้าศึกและล่อมา แลกกับสินค้าของเจ้า¹⁵ ชาวเดดานทำการค้าขายกับเจ้า เกาะต่างๆเป็นอันมากเป็นตลาดประจำของเจ้า เขานำงาช้างและไม้มะเกลือมา

เป็นค่าของสินค้า 16 เมืองซีเรียไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เขาเอามรกต ผ้าสีม่วง ผ้าปัก ป่านเนื้อละเอียด หินประการัง และโมรามา แลกกับสิ่งของของเจ้า 17 ยูดาห์และแผ่นดินอิสราเอลก็ค้าขายกับเจ้า เขาเอาข้าวสาลี เมืองมินนิท และเมืองปานาง น้ำผึ้ง น้ำมัน พิมเสนมา แลกกับสินค้าของเจ้า 18 ตามัสกัสไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เพราะทรัพยากรมากมายหลายชนิดของเจ้า มีเหล้าองุ่นเฮลโบน และขนแกะขาว 19 ดานและยาวานมา แลกกับสินค้าของเจ้า เขาเอาเหล็กหล่อ การบูร ตะไคร้มา แลกกับสินค้าของเจ้า 20 เมืองเดดานค้าขายกับเจ้าในเรื่องเสื้อผ้าอันมีค่าสำหรับเหล่ารถรบ 21 เมืองอาระเบียและเจ้านายทั้งหลายของเมืองเคดาร์ เป็นพ่อค้าขาประจำในเรื่องลูกแกะ แกะผู้แพะ เขาไปมาค้าขายกับเจ้าในเรื่องเหล่านี้ 22 พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซบาและเมืองราอามาห์ก็ค้าขายกับเจ้า เขาเอาเครื่องเทศชนิดดี ๆ ทั้งสิ้น และเพชรพลอยทุกชนิด และทองคำมา แลกสินค้ากับเจ้า 23 เมืองฮาราน คานเนห์และเอเดน พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซบา อัชซุร และคิลมาดก็ค้าขายกับเจ้า 24 เมืองเหล่านี้ทำการค้าขายกับเจ้าในตลาดของเจ้าในเรื่องเครื่องแต่งกายอย่างดิวิเศษ เสื้อสีฟ้าและเสื้อปัก และพรมทำด้วยด้ายสีต่างๆมัดไว้แน่นด้วยด้ายพัน 25 กำปั่นทั้งหลายของเมืองทารชิขบรรทุกสินค้าของเจ้า ดังนั้น เจ้าจึงบริบูรณ์และรุ่งโรจน์อย่างมากในท้องทะเล 26 ฝักรรเชียงของเจ้านำเจ้าออกไปที่ในทะเลลึก ลมตะวันออกทำให้เจ้าอับปางในท้องทะเล 27 ทรัพย์สินของเจ้า ของขายของเจ้า สินค้าของเจ้า ลูกเรือของเจ้า และต้นหนของเจ้า ช่างไม้ประจำของเจ้า ผู้ค้าสินค้าของเจ้า นักรบทั้งสิ้นของเจ้าผู้อยู่ในเจ้า พร้อมกับพรรคพวกทั้งสิ้นของเจ้าที่อยู่ท่ามกลางเจ้า จะจม

ลงในท้องทะเลในวันล่มจมของเจ้า 28 แผ่นดินจะสั่นสะท้านเมื่อได้ยินเสียงไววายวายของต้นหนของเจ้า 29 บรรดาผู้ที่ถือกรรเชียง พวกลูกเรือและบรรดาต้นหนแห่งทะเลจะลงมาจากเรือของเขา มายืนอยู่บนฝั่ง 30 และจะพิลาปรำให้เพราะเจ้า และจะร้องไห้หนักหนา เขาจะเหวี่ยงฝุ่นขึ้น ศิระษะของเขา และจะกลิ้งเกลือกอยู่ที่กองขี้เถ้า 31 เขาจะโกนผมเพราะเจ้าและเอาผ้ากระสอบคาดเอวไว้ เขาจะร้องไห้เพราะเจ้าด้วยจิตใจอันขมขื่นกับไว้ทุกข์หนัก 32 ในการพิลาปรำให้นั้นเขาจะเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเพื่อเจ้าและได้ร้องทุกข์เพื่อเจ้าว่า ‘มีเมืองใด หรือที่ถูกทำลายเหมือนเมือง ไท ระ ในท่ามกลางทะเล 33 เมื่อสินค้าของเจ้ามาจากทะเลก็กระทำให้ชนชาติทั้งหลาย เป็นอัน มาก พอใจ เจ้า ได้ กระทำให้ บรรดาภคินีแห่งโลก มั่งคั่ง ด้วย สมบัติและสิน ค้าอันอุดมของเจ้า 34 ใน เมื่อเจ้า อับปาง เสีย ด้วยทะเลใน ห้วง น้ำ ลึก สินค้าของเจ้าและพรรคพวกทั้งหลายของเจ้าจะได้จมลงพร้อมกับเจ้า 35 พวกชาวเกาะต่างๆทั้งสิ้นจะตกตะลึงเพราะเจ้า ภคินีทั้งหลายของพวกเขาจะเกร็งกลัวยิ่งนัก สิพระพิภคินีของพระองค์ก็ดูวิตกกังวล 36 พ่อค้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลายจะเย้ยหยันเจ้า เจ้าจะเป็นสิ่งที่น่าหวาดผวา และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย์’ ”

28

การติเตียนเจ้าเมืองไทระ

¹ พระวาจาของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จง กล่าว แก่เจ้า เมือง ไท ระว่า องค์พระผู้เป็น เจ้า พระเจ้า ตรัสตั้ง นี้ว่า เพราะใจ ของ เจ้า ผยอง ขึ้น และเจ้า ได้กล่าว ว่า ‘ข้าเป็นพระเจ้า ข้านั่งอยู่ในที่นั่ง แห่ง พระเจ้าในท้องทะเล’ แต่เจ้า เป็นเพียงมนุษย์ มิใช่พระเจ้า

แม้เจ้าจะยึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของพระเจ้า³ ดูเถิด เจ้าฉลาดกว่าดาเนียลจริง ไม่มีความลับอันใดที่ซ่อนให้พ้นเจ้าได้⁴ เจ้าหาทรัพย์สมบัติมาสำหรับตนโดยสติปัญญาและความเข้าใจของเจ้า และได้รวบรวมทองคำและเงินมาไว้ในคลังของเจ้า⁵ ด้วยสติปัญญายิ่งใหญ่ในการค้าของเจ้า เจ้าได้ทวีทรัพย์สมบัติของเจ้าขึ้น และจิตใจของเจ้าก็ผยองขึ้นในทรัพย์สมบัติของเจ้า⁶ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้ายึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของพระเจ้า⁷ เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะนำคนต่างด้าวมาสู่เจ้า เป็นชนชาติที่ทารุณในบรรดาประชาชาติ เขาทั้งหลายจะชกดาบ ออกต่อสู้กับความงามแห่งสติปัญญาของเจ้า และเขาจะกระทำให้ความฉลาดปราดเปรื่องของเจ้าเป็นมลทิน⁸ เขาทั้งหลายจะดันเจ้าลงไปในปากแดน คนตาย และเจ้าจะตายอย่างคนที่ถูกฆ่าในท้องทะเล⁹ เจ้ายังจะกล่าวอีกหรือว่า ‘ข้าเป็นพระเจ้า’ ต่อหน้าคนที่ฆ่าเจ้า ถึงเจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่พระเจ้า อยู่ในมือของคนที่ฆ่าเจ้า¹⁰ เจ้าจะตายอย่างคนที่มิได้เข้าสู่หนัดตาย โดยมือของคนต่างด้าว เพราะเราได้ ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ตรัส”¹¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า¹² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเพื่อกษัตริย์เมืองไทระ และจงกล่าวแก่ท่านว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ¹³ เจ้าเคยอยู่ในเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า เพชรพลอยทุกอย่างเป็นเสื่อของเจ้า คือทับทิม บุษราคัม เพชร พลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าว และหยก ไพฑูรย์ มรกต พลอยสีแดงเข้มและทองคำ ความเชี่ยวชาญแห่ง

ร่ำมะนา และปี ของเจ้า ได้จัดเตรียมไว้ ในวันที่สร้างเจ้าขึ้นมา 14 เจ้าเป็นเศรษฐีผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ เราได้ตั้งเจ้าไว้ เจ้าเคยอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้า และเจ้าเคยเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง 15 เจ้าก็ปราศจากตำหนิในวิธีการทั้งหลายของเจ้า ตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้นมาจนพบความชั่วช้าในตัวเจ้า 16 ในความอุดมสมบูรณ์แห่งการค้าของเจ้า นั้น เจ้าก็เต็มด้วยการทารุณ เจ้ากระทำบาป ดังนั้น โอ เศรษฐีผู้พิทักษ์เอ๋ย เราจะขับเจ้าออกไปจากภูเขาแห่งพระเจ้า ดุจสิ่งมลทิน และเราจะกำจัดเจ้า เสียจากท่ามกลางศิลาเพลิง 17 จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้า เสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่ความงามของเจ้า เราจะเหวี่ยงเจ้าลงที่ดิน เราจะตีแผ่เจ้าต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อตาของท่านทั้งหลายเหล่านั้น จะเพลिनอยู่ที่เจ้า 18 เจ้ากระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเจ้าเป็นมลทิน โดยความชั่วช้าเป็นอันมากของเจ้า ในการค้าอันชั่วช้าของเจ้า เหตุฉะนั้นเราจะนำไฟออกมาจากท่ามกลางเจ้า ไฟจะเผาผลาญเจ้า เราจะกระทำให้เจ้าเป็นเถ้าถ่านไปบนแผ่นดินโลกท่ามกลางสายตาของคนทั้งปวงที่มองดูเจ้าอยู่ 19 บรรดาผู้ที่รู้จักเจ้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย เขาจะตกตะลึงเพราะเจ้า เจ้าจะสิ้นสูญลงอย่างน่าครั่นคร้าม และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิรันดร์”

การพิพากษาลงโทษเมืองไซดอน

20 พระ วณะะ ของ พระ เย โห วาห์มายัง ข้าพเจ้า อีกว่า 21 “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย จง มุ่ง หน้า ต่อสู ไซ ดอน และ พยากรณ์กล่าวโทษเมืองนั้น 22 และกล่าวว่า องค์พระผู้ เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ ไซดอนเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เรา จะ สำแดง สง่า ราศี ของ เรา ท่ามกลาง

เจ้า และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราทำการพิพากษาลงโทษในเมืองนั้น และสำแดงความบริสุทธิ์ของเราในเมืองนั้น²³ เพราะเราจะส่งโรคระบาดเข้ามาในเมืองนั้น และส่งโลหิตเข้ามาในถนนของเมืองนั้น คนที่ถูกบาดเจ็บจะล้มลงท่ามกลางเมืองนั้น ล้มลงด้วยดาบที่อยู่รอบเมืองนั้นทุกด้าน แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์²⁴ และส่วนวงศ์วานอิสราเอลนั้น จะไม่มีหนามย้อยที่ทิมแทง หรือมีหนามใหญ่มายอกอีก ท่ามกลางคนทั้งปวงซึ่งได้เคยกระทำแก่เขาด้วยความดูหมิ่น แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

พระเจ้าจะทรงรวบรวมวงศ์วานอิสราเอล

²⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า เมื่อเราจะรวบรวมวงศ์วานอิสราเอลจากชนชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางนั้น และเมื่อเราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขา ท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขาเอง ซึ่งเราได้มอบให้แก่ยาโคบ ผู้รับใช้ของเรา²⁶ และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในที่นั้นอย่างปลอดภัย เขาจะสร้างบ้านเรือนและปลูกสวนองุ่น เมื่อเราทำการพิพากษาลงโทษคนทั้งหลายที่อยู่รอบเขา ผู้ได้กระทำต่อเขาด้วยความดูหมิ่นนั้น เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ด้วยความมั่นใจ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”

29

ทรงสัญญาว่าจะพิพากษาลงโทษอียิปต์

¹ เมื่อวันที่สิบสองเดือนสิบในปีที่สิบ พระวอณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อผู้ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ พยากรณ์กล่าวโทษกษัตริย์และอียิปต์ทั้งสิ้น ³ พุดไปเถิดและกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้เป็นพญานาคมหึมา นอนอยู่กลางแม่น้ำทั้งหลายของมัน ผู้กล่าวว่า ‘แม่น้ำของข้าก็เป็นของข้า ข้าสร้างมันขึ้นเพื่อตัวของข้าเอง’ ⁴ เราจะเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรไกรของเจ้า และจะกระทำให้ปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าติดกับเกล็ดของเจ้า และเราจะลากเจ้าขึ้นมาจากกลางแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า และบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าจะติดอยู่กับเกล็ดของเจ้า ⁵ เราจะเหวี่ยงเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ทั้งตัวเจ้าและบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะตกลงที่พื้นทุ่ง จะไม่มีใครรวบรวมและฝังเจ้าไว้ เราได้มอบเจ้าไว้ให้เป็นอาหารของสัตว์ป่าดิน และของนกในอากาศ ⁶ แล้วคนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งสิ้น จะทราบ ว่า เรา คือ พระเยโฮวาห์ เพราะเจ้าเป็นไม้เท้าอ้อของวงศ์วานอิสราเอล ⁷ เมื่อเขาเอามือจับเจ้า เจ้าก็หัก และบาดบ่าของเขามือทุกคน และเมื่อเขาฟิงเจ้า เจ้าก็โค่น และกระทำให้นั้นเอวของเขาทุกคนสั้นหมด ⁸ ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า และตัดมนุษย์และสัตว์ให้ขาดจากเจ้าเสีย ⁹ แผ่นดินอียิปต์จะเป็นที่รกร้างและถูกทิ้งไว้เสียเปล่า แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่า เรา คือ พระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้กล่าวว่า ‘แม่น้ำเป็นของข้า และข้าสร้างมันขึ้นมา’ ¹⁰ เหตุฉะนั้น ดูเถิด เราจะต่อสู้กับเจ้า และกับแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า

และรกร้างอย่างสิ้นเชิง ตั้งแต่หอคอยแห่งลิเอเนไกลไปจนถึงพรมแดนเอธิโอเปีย ¹¹ จะไม่มีท่ามมนุษย์ข้ามแผ่นดินนั้น และจะไม่มีดินสัตว์ข้ามแผ่นดินนั้น จะไม่มีใครอาศัยอยู่ถึงสี่สิบปี ¹² และเราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์เป็นที่รกร้างท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้างนั้น และหัวเมืองของมัน จะรกร้างอยู่สี่สิบปี ท่ามกลางหัวเมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ ¹³ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อสิ้นสี่สิบปีแล้ว เราจะรวบรวมคนอียิปต์จากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งเขากระจัดกระจายไปอยู่ด้วยนั้น ¹⁴ และเราจะให้อียิปต์กลับสู่สภาพเดิม และนำเขากลับมายังแผ่นดินปัทโรส ซึ่งเป็นแผ่นดินดั้งเดิมของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นราชอาณาจักรต่ำต้อยที่นั่น ¹⁵ จะเป็นราชอาณาจักรที่ต่ำต้อยที่สุดในบรรดาราชอาณาจักรทั้งหลาย และจะไม่เคยยกตนขึ้นเหนือประชาชาติทั้งหลายอีกเลย เพราะเราจะทำให้เขาเป็นราชอาณาจักรเล็กจนไม่สามารถจะปกครองประชาชาติอื่นได้ ¹⁶ และจะไม่เป็นที่วางใจของวงศวานอิสราเอลอีก อันทำให้สำนึกถึงความชั่วช้าของเขาเมื่อหันไปพึ่งพาอียิปต์นี้ แล้วเขาจะทราบที่เราคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า” ¹⁷ ต่อมา เมื่อวันทีหนึ่ง เดือนทีหนึ่ง ในปีที่ยี่สิบเจ็ด พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ¹⁸ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เنبুদ্ধิตเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ให้กองทัพมาสู้รบกับเมืองไทระอย่างหนัก จนศิระษะทุกศิระษะล้วน และบ่าทุกบ่าก็ถลอก ถึงกระนั้นท่านเองหรือกองทัพของท่านก็ไม่ได้อะไรไปจากไทระอันเป็นค่าแรงซึ่งท่านได้กระทำต่อเมืองนั้น ¹⁹ เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบแผ่นดินอียิปต์ไว้กับ

เนบู คัด เนส ซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะเอา คน เป็นอัน มาก ของ เขา ไป และ ธิบ ข้าว ของ ไป และ ปล้น เอา ไป เป็น ค่า จ้าง กองทัพ ของ ท่าน ²⁰ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระ เจ้าตรัสว่า เราได้มอบแผ่นดินอียิปต์ให้ไว้แก่ท่าน เพื่อเป็น ค่าแรงงานซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำเพื่อเรา ²¹ ในวันนั้นเราจะกระทำให้มีเขางอกขึ้นมาที่วงศ์วานอิสราเอล และเราจะ ให้เจ้าอ้าปากพูดท่ามกลางเขาทั้งหลาย แล้วเขาจะทราบ ว่า เราคือพระเยโฮวาห์”

30

วันแห่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงลงโทษอียิปต์

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย จง พยากรณ์ และกล่าว ว่า องค์พระผู้เป็น เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงพิลาปรำไรเถิดว่า ‘อนิจจาหนอ วัน นั้น’ ³ เพราะ วัน นั้น ไกล่เข้า มา แล้ว วัน แห่ง พระ เย โฮวาห์ไกล่เข้ามา จะเป็นวันมีเมฆ เป็นเวลาที่กำหนดของ ประชาชาติ ⁴ ดาบ เล่ม หนึ่ง จะ มา เห็นอียิปต์ และ ความ แสน ระทม จะ อยู่ใน เอธิโอเปีย เมื่อ คน ที่ถูก ข่า จะ ล้ม ใน อียิปต์ และ พวก เขา จะ เอา คน เป็นอัน มาก ของ ประเทศ นั้น ไป เสีย และ รากฐาน ของ เมือง นั้นก็ จะ ถูก ทลาย ลง ⁵ เอธิโอเปีย และ พุด และ ลูต และ คน ที่ ปะปน กัน ทั้ง ปวง และ ลิเบีย และ ประชาชน แห่ง แผ่นดิน นั้น ที่ อยู่ใน สันนิบาต จะ ล้ม ลง พร้อ ม กับ เขา ด้วย ดาบ ⁶ พระ เย โฮวาห์ตรัสตั้ง นี้ว่า ผู้เหล่านั้นที่สนับสนุนอียิปต์จะล้มจม และ อาณาภพอัน ผยอง ของ มัน จะ ลง มา และ จาก หอคอย แห่ง ลีเอเน เขา จะ ล้ม ลง ภายใน ประเทศ นั้น ด้วย ดาบ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระ เจ้าตรัสตั้งนี้แหละ ⁷ และ มัน จะ รกร้าง อยู่ ท่า มก ลาง ประเทศ ทั้ง หลาย ที่ รกร้าง และ หัว เมือง ของ มัน จะ อยู่ ท่า มก ลาง หัว

เมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า นั้น 8 และเขาจะทราบ
ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราวางเพลิงที่อียิปต์ และผู้
ช่วยทั้งหมดของมันก็ทลายแล้ว 9 และในวันนั้นทูตจะลง
เรือไปจากเรา เพื่อจะกระทำให้คนเอธิโอเปียที่เดินเล่ออยู่
นั้นครั้นคร้าม ความแสนระทมจะมาถึงเขาเหล่านั้น เหมือน
ในวันกำหนดของอียิปต์ เพราะ ดูเถิด วันนั้นมาถึงจริงๆ
10 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำให้
คนเป็นอันมากของอียิปต์สิ้น สุดลง ด้วยมือของเนบูคัด
เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน 11 ตัวท่อนพร้อม กับชนชาติ
ของท่านคือชนชาติที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ จะ
ถูกนำเข้ามา เพื่อทำลายแผ่นดินนั้น และเขาจะซัดดาบ
ออกต่อสู้อียิปต์ กระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยคนที่ถูกฆ่า
12 และเรา จะกระทำ ให้แม่น้ำทั้งหลายแห้งไป เรา จะขาย
แผ่นดินนั้นไว้ในมือของคนชั่ว เรา จะกระทำ ให้แผ่นดิน
และสารพัดที่อยู่บนแผ่นดินนั้นร้างเปล่าโดยมือของคน
ต่างดาว เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว 13 องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะทำลายรูปเคารพ และจะ
กระทำ ให้ปฏิมากรที่ในเมืองโนฟสิ้นสุดลง และจะไม่มีจ้าว
จากแผ่นดินอียิปต์อีก ดังนั้น เรา จะใส่ความยำเกรงไว้ใน
แผ่นดินอียิปต์ 14 เรา จะกระทำ ให้ปัทมโรสเป็นที่รกร้าง และ
จะวางเพลิงในไซอัน และจะกระทำ การพิพากษา เมืองโน
15 เรา จะเทความเดือดดาลของเราลงบนเมืองสินซึ่งเป็นชุม
กำลังของอียิปต์ และจะตัดเหล่าฝูงชนออกเสียจากเมือง
โน 16 และเราจะวางเพลิงในอียิปต์ เมืองสินจะอยู่ในมหันต
ทุกข์ เมืองโน จะแตก และเมืองโนฟ จะมีปรปักษ์ใน เวลา
กลางวัน 17 ขยายฉกรรจ์ของเมืองอาเวนและเมืองพีเบสท
จะล้มลงด้วยดาบ และเมืองนั้นจะตกไปเป็นเชลย 18 ที่เมือง

เอเสเคียล 30:19 84 เอเสเคียล 30:26

ทพานานเฮสกลางวันจะมีมืดเมื่อเราทำลายแอกของอียิปต์ และอาณาภาพอันผยองของเมืองนั้นจะสิ้นสุดลง จะมีเมฆมากคลุมเมืองนั้นไว้และเหล่าธิดาของเมืองนั้นจะตกไปเป็นเชลย¹⁹ เราจะกระทำการพิพากษาลงโทษอียิปต์ดังนี้แหละ แล้วเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์”

พระเจ้าทรงช่วยบาบิโลนและสู้กับอียิปต์

²⁰ ต่อ มา เมื่อ วันที่เจ็ด เดือน ที่หนึ่ง ในปีทีลิบเอ็ด พระ วจนะ ของ พระ เย โฮ วาห์มายัง ข้าพเจ้า ว่า²¹ “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย เรา ได้ กระทำ ให้ แขน ของ ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์หัก และ ดุเถิด ไม่มีผู้ใด พัน แขน ให้ ไม่มีผู้ใด เอา ผ้า มา พัน แขน เพื่อ จะ รักษา ให้หาย เพื่อให้เข้ม แข็ง ที่ จะ ถือ ดาบ ได้อีก²² เหตุฉะนั้น องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัสตั้ง นี้ว่า ดุเถิด เรา เป็น ปฏิปักษ์กับ ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เราจะหักแขนของเขา ทั้งแขนที่ยังแข็งแรงและแขนที่หักแล้วนั้น เราจะกระทำให้ดาบหลุดจากมือของเขา²³ เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลาง ประชาชาติ และจะ กระจาย เขา ไป ตาม ประเทศ ต่างๆ²⁴ และเรา จะ เสริม กำลัง แขน ของ กษัตริย์แห่งบาบิโลน และเอา ดาบ ของ เรา ใส่ มือ ให้ แต่เรา จะ หัก แขน ของ ฟาโรห์ และ เขา จะ คร่ำครวญ ต่อ หน้า ท่าน อย่าง คน ถูก บาด เจ็บ เจียน จะ ตาย²⁵ เรา จะ เสริม กำลัง แขน ของ กษัตริย์แห่งบา บิโลน แต่แขน ของ ฟาโรห์ จะ ตก แล้ว เขา ทั้ง หลาย จะ ทราบ ว่า เรา คือ พระ เย โฮ วาห์ เมื่อ เรา เอา ดาบ ของ เรา ใส่ มือ ของ กษัตริย์แห่งบา บิโลน ท่าน จะ ยืนยัน ออก ต่อ สู้แผ่นดินอียิปต์²⁶ และเรา จะ ให้ คนอียิปต์ กระจัดกระจาย ไป อยู่ ท่ามกลาง ประชาชาติ และ กระจาย

เข้าไปตามประเทศต่างๆ แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์”

31

คำพยากรณ์กล่าวโทษฟาโรห์ เปรียบเสมือนปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์

¹ และ อยู่มา เมื่อ วันที่หนึ่ง เดือน ที่สาม ในปีทีลิบ เอ็ด พระ วณะ ของ พระ เย โฮ วาห์มายัง ข้าพเจ้า ว่า ² “บุตรแห่ง มนุษย์เอ๋ย จง กล่าว แก่ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และ แก่หมื่นกรของท่านว่า ใน ความ เป็นใหญ่ เป็นโตของท่านนั้น ท่านเหมือนผู้ใด ³ ดูเถิด คนอัสซีเรีย เปรียบได้ กับ ไม้สน สีดาร์ ในเลบานอน มีกิ่งงาม และมีใบ ร่ม และ สูง มาก ยอดอยู่ที่ท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ ⁴ สายน้ำทำให้มันใหญ่ขึ้น น้ำ ลึก ทำให้มัน งอก สูง พร้อม กับ มีแม่น้ำ ของ สายน้ำ ลึก นั้น ไหลรอบที่ที่ปลูกมันไว้ และก่อให้เกิดสายน้ำเล็กๆ จาก แม่น้ำลึก แยกออกไปทั่วต้นไม้มทั้งสิ้นในทุ่งนั้น ⁵ ดังนั้นมัน จึงสูงเหนือต้นไม้อื่นในป่าทั้งหลาย กิ่งไม้ก็แตกใหญ่และก้าน กิยาว เพราะน้ำมากหลายเมื่อให้งอก ⁶ นกในอากาศทั้งสิ้น ได้ มา ทำรัง อยู่ในกิ่ง ของ มัน สัตว์ป่า ทุ่ง ทั้งสิ้น ตกหลุม ออก มา อยู่ใต้ก้าน ประชาชาติใหญ่โต ทั้งสิ้น อาศัยอยู่ใต้ร่ม ของ มัน ⁷ มันกิ่งดงามด้วยความใหญ่ยิ่งของมัน ด้วยความยาว แห่งก้านของมัน เพราะรากของมันหยั่งลึกลงไปยังน้ำอุดม ⁸ ต้นสน สีดาร์ ที่อยู่ในอุทยานของพระเจ้ายิ่งก็ชอบมันไว้ไม่ได้ ต้นสน สามใบ ก็ ยัง ไม่ เปรียบ ปาน กิ่ง ใหญ่ ของ มัน ต้น เกล ลัดก็ ไม่ เปรียบ ปาน กิ่ง ของ มัน ไม่มี ไม้ ต้น ใด ใน อุทยาน ของ พระเจ้า ที่ มีความงาม เหมือน มัน ⁹ เรา ได้ กระทำให้ มันงา

มด้วยกิ่งก้านมากมายของมัน ต้นไม้ทั้งสิ้นในสวนเอเดนก็
อิจฉามัน คือต้นไม้ซึ่งอยู่ในอุทยานของพระเจ้า ¹⁰ เพราะ
ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่ามัน
สูง และชวยอดของมันขึ้นอยู่ท่ามกลาง กิ่งไม้หนาทึบ และ
จิตใจของมันก็เย่อหยิ่งเพราะความสูงของมัน ¹¹ เราจึงมอบ
มันไว้ในมือของผู้หนึ่งที่ทรงอำนาจในบรรดาประชาชาติ
ท่านนั้น จะจัดการ กับ มัน เป็น แน่ เรา ได้ ไล่ มัน ออก เพราะ
ความชั่วร้าย ของ มัน ¹² คน ต่าง ด้าว คือ ชนชาติ ที่ นำ กลัว
ใน บรรดา ประชาชาติ ได้ โคน มัน ลง และ ทิ้ง ไว้ กิ่ง ของ มัน
ตกลงบน ภูเขา ทั้ง หลาย และ ใน หุบ เขา ทั้ง สิ้น และ ก้าน ของ
มัน ก็ หัก อยู่ ตาม แม่น้ำ ลำธาร ทั้ง สิ้น ของ แผ่น ดิน นั้น และ
บรรดา ชนชาติ ทั้ง หลาย ใน แผ่น ดิน โลก ก็ ลง ไป เสีย จาก ร่ม
เงา ของ มัน และ ทิ้ง มัน ไว้ ¹³ นก ใน อากาศ ทั้ง สิ้น จะ อาศัย
อยู่ บน สิ่ง ปัก หัก พัง ของ มัน และ สัตว์ ป่า พุง ทั้ง ปวง จะ อยู่
บน ก้าน ของ มัน ¹⁴ ที่เป็น เช่น นี้ ก็ เพื่อ บรรดา ต้น ไม้ ที่ อยู่ ริม น้ำ
จะ ไม่ ออก ขึ้น สูง นึก หรือ ชวยอด ขึ้น ท่า กลาง กิ่ง ไม้ หนา ทึบ
และ เพื่อ ไม่ ให้ บรรดา ต้น ไม้ ที่ ดู ดน้ำ ขึ้น สูง อย่าง นั้น ได้ เพราะ
ว่า มัน ทั้ง หลาย ต้อง มอบ ให้ แก่ ความ ตาย มอบ ให้ แก่ โลก
บาดาล ท่า กลาง บุตร ทั้ง หลาย ของ มนุษย์ กับ ผู้ ที่ ได้ ลง ไป
ยัง ปาก แแดน คน ตาย ¹⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้ง
นี้ว่า ในวันที่มันลงไปยังแดนคนตาย เรากะทำให้บาดาล
คลุม ตัว ไม้ ทุก ชี ให้ มัน และ ยับ ยั้ง แม่น้ำ ของ มัน ไว้ และ น้ำ
เป็น อัน มาก จะ หยุด ยั้ง เรา คลุม เลบานอน ไว้ ให้ กลุ้ม มอ อยู่
เพื่อ มัน และ ต้น ไม้ ใน พุง นา ทั้ง สิ้น จะ สลบ เพราะ มัน ¹⁶ เรา
กะทำให้ ประชาชาติ สิ้น สะ เทือน ด้วย เสียง ที่ มัน ล้ม เมื่อ เรา
เหวี่ยง มัน ลง ไป ที่ นรก พร้อม กับ บรรดา ผู้ ที่ ลง ไป ยัง ปาก
แดน และ ต้น ไม้ ทั้ง สิ้น ใน เอเดน ต้น ไม้ ที่ คัด เลือก แล้ว และ

ต้นไม้ที่ดีที่สุดของ เลบานอน ต้นไม้ทุกต้นที่ติ่มน้ำ จะได้รับความเล้าโลมที่ในโลกบาดาล ¹⁷ ประชาชาติเหล่านี้จะลงไปยังนรกกับเขาด้วย ไปอยู่กับบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เออ คือ บรรดา ผู้ที่เป็นเหมือน แขนของเขา ที่อยู่ใต้ร่มของเขา ท่ามกลาง ประชาชาติ ¹⁸ ดังนั้น เจ้าเหมือนผู้ใดในเรื่องสง่าราศี และความเป็นใหญ่ท่ามกลาง ต้นไม้แห่งเอเดน เจ้าจะถูกนำลงมาพร้อมกับต้นไม้แห่งเอเดนไปยังโลกบาดาล เจ้าจะนอนอยู่ท่ามกลาง ผู้ที่มีได้เข้าสู่หนัด พร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ นี่คือนิโรรุห์ และบรรดาหมู่ นิกร ทั้ง สิ้น ของ ท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้”

32

บทคร่ำครวญเรื่องฟาโรห์

¹ ต่อ มา เมื่อ วันที่หนึ่ง เดือน ที่สิบ สอง ในปี ที่สิบ สอง พระ วจนะ ของ พระ เย โห วาห์มายัง ข้าพเจ้า ว่า ² “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย จง เปล่ง เสียง บท คร่ำครวญ เรื่อง ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และกล่าวให้ท่านฟังดังนี้ว่า ท่านเหมือนสิงโตหนุ่มท่ามกลางประชาชาติ แต่ท่านเป็นเหมือนปลาฉลามใน ทะเล ทั้ง หลาย ท่าน เผลอ ออก มา ใน แม่น้ำ ทั้ง หลาย ของ ท่าน เอา เท้า ของ ท่าน กวน น้ำ และ กระทำ แม่น้ำ ของ มัน ให้ มลทิน ไป ³ องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัส ดังนี้ว่า เราจะกางข่ายของเราคลุมท่านโดยกองทัพชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และเขาเหล่านั้นจะลากท่านขึ้นมาด้วยอวนของเรา ⁴ และเราจะเหวี่ยงท่านลงบนดิน และเราจะฟัดท่านลงบนพื้นทุ่ง และจะกระทำให้นกทั้งสิ้นในอากาศ มาจับอยู่บนท่าน และเราจะให้สัตว์ทั่วทั้ง โลก ได้ อิ่ม หนำ ด้วยตัวท่าน ⁵ เราจะเอาเนื้อของท่านเกลี้ยไว้บนภูเขา และ

ถมหุบเขาด้วยศพของท่าน ⁶ เราจะให้แผ่นดินถึงแม่ภูเขาคู่หมอกด้วยเลือดกำลังไหลของท่าน และห้วยจะเต็มไปด้วยท่าน ⁷ เมื่อเราดับท่าน เราจะคลุมฟ้าสวรรค์ไว้ และจะทำให้ดวงดาวมืดไป เราจะเอาเมฆบังดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์จะไม่ทอแสง ⁸ แสงสุกใสทั้งสิ้นแห่งสวรรค์นั้นเราจะกระทำให้มีมืดอยู่เหนือท่าน และวางความมืดไว้เหนือแผ่นดินของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ⁹ เมื่อเราทำลายท่านท่ามกลางประชาชาติในประเทศซึ่งท่านไม่รู้จักนั้น เราจะกระทำให้อึดใจของชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากลำบาก ¹⁰ เออ เมื่อเราแกว่งดาบของเราต่อหน้าเขาทั้งหลาย เราจะกระทำให้ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากแลตะลึงที่ท่าน และกษัตริย์ของเขาทั้งหลายจะสะทกสะท้านเพราะท่าน ในวันที่ท่านล้มลงนั้น เขาทั้งหลายจะตัวสั่นทุกขณะจิตด้วยกัน เพราะหวังชีวิตของตนเอง ¹¹ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดาบของกษัตริย์แห่งบาบิโลนจะมาเหนือท่าน ¹² เราจะทำให้หมู่คนของท่านล้มลงด้วยดาบของผู้มีกำลัง ทุกคนก็ล้วนเป็นที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ เขาจะนำความทะเยอทะยานของอียิปต์ให้มาถึงที่สิ้นสุด และหมู่คนทั้งสิ้นของมันจะพินาศ ¹³ เราจะทำลายสัตว์ของเมืองนั้นทั้งสิ้น จากข้างน้ำมากหลายและไม่มีแทมมนุษย์คนใดกระทำให้น้ำนั้นขุ่นอีก กีบสัตว์ก็จักไม่กระทำให้น้ำนั้นขุ่นอีกเช่นกัน ¹⁴ แล้วเราจะทำให้น้ำของเขาทั้งหลายลึก และกระทำให้แม่น้ำทั้งหลายของเขาไหลไปเหมือนน้ำมันไหล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ¹⁵ เมื่อเรากระทำให้แผ่นดินอียิปต์รกร้าง และประเทศนั้นจะขาดสิ่งที่เคยอุดมสมบูรณ์ เมื่อเราฟาดฟันคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในประเทศนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะทราบที่เรา

คือพระเยโฮวาห์¹⁶ นี่เป็นบทคร่ำครวญที่จะร้องคร่ำครวญ เหล่าริดา แห่ง ประชาชาติ จะร้อง บท นั้น เขา จะ ร้อง เรื่อง อียิปต์ และ หมู นินกร ของ อียิปต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสดังนี้แหละ”

บทคร่ำครวญเรื่องหมู่นินกรอียิปต์

¹⁷ ต่อมา เมื่อ วันที่สิบห้า เดือนที่สิบสอง ในปีทีสิบสอง พระวณะ ของ พระ เย โฮ วาห์มายัง ข้าพเจ้า ว่า ¹⁸ “บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย จง พิลาป ร่ำไห้ เพื่อ คน เป็นอัน มาก ของ อียิปต์ และจงส่ง เขา ลง ไป ทั้ง ตัว เขา และ เหล่า ริดา แห่ง ประชาชาติที่โอ้อำ ไป ยัง โลก บาตาล ไป ยัง บรรดา คน เหล่า นั้นที่ ไป ยัง ปาก แदन คน ตาย แล้ว ¹⁹ ใน เรื่อง ความงาม ท่านงามล้ำกว่าผู้ใดๆหรือ จงลง ไป ไปนอนกับผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด ²⁰ เขาทั้งหลายจะล้มลงกลางบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วย ดาบ มีดาบกำหนดไว้แล้ว จงลากอียิปต์ไปเสียพร้อมกับหมู่นินกรทั้งสิ้นของเขา ²¹ เหล่าชายฉกรรจ์ในบรรดาผู้ที่แก่แล้ว กล้า จะ พุด เรื่อง ของ เขา กับ ผู้ช่วย ของ เขา จาก กลาง นรก ว่า ‘เขาได้ลงมาแล้ว เขาอนอยู่ คือคนที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ’ ²² อัสซุรก็อยู่ที่นั่นรวมทั้งคณะ มีหลุมศพ อยู่รอบตัว ทุกคนถูกฆ่าและล้มลงด้วยดาบ ²³ ที่ฝังศพของ คน เหล่า นี้อยู่ที่แดนมรณาส่วนที่ไกลที่สุด และคณะของ เธอก็อยู่รอบหลุมฝังศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่า ล้มลงด้วย ดาบ เป็นพวกที่ให้เกิด ความ ครั่นคร้าม ในแผ่นดินของ คน เป็น ²⁴ เอลามก็อยู่ที่นั่น ทั้งหมู่นินกรทั้งสิ้นก็อยู่รอบหลุมศพ ของ เธอ ทุกคนถูกฆ่า และล้มลงด้วยดาบ ผู้ลง ไป สู่ โลก บาตาลโดยไม่เข้าสู่หนัด เป็นพวกที่ให้เกิดความ ครั่นคร้าม ในแผ่นดินของ คน เป็น และเขาต้องทนรับ ความ อับอาย

ขายน้ากับผู้ที่ลงไปปากแดนคนตาย ²⁵ เขาได้ทำทำให้เธอนอนในหมู่พวกผู้ที่ถูกฆ่าพร้อมกับหมู่นิกรทั้งสิ้นของเธอ มีหลุมศพอยู่รอบตัว เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะว่าเขวให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายน้ากับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เขามีที่อยู่ในหมู่พวกผู้ถูกฆ่า ²⁶ เมเซคกับทบูลก็อยู่ที่นั่น ทั้งหมู่นิกรทั้งสิ้นของเธอ หลุมศพของเธอทั้งสองอยู่รอบเขา เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะเขาให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น ²⁷ เขาทั้งหลายจะไม่ได้นอนอยู่กับผู้แกลวกกล้าในจำพวกที่มิได้เข้าสู่หน้ตที่ได้ล้มลง ลงไปยังนรกพร้อมกับยูทโรปกรณของเขา ผู้ซึ่งมีดาบวางไว้ใต้ศีรษะของเขา และความชั่วช้าก็อยู่บนกระดูกของเขา เพราะว่าเขาให้ผู้แกลวกกล้าครั้นคร้ามอยู่ในแผ่นดินของคนเป็น ²⁸ ดังนั้นท่านจะต้องถูกหักในหมู่พวกผู้ที่มิได้เข้าสู่หน้ต และนอนอยู่กับคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ ²⁹ เอโดมก็อยู่ที่นั่น คือบรรดาภษัตริย์และบรรดาเจ้านายทั้งหลายของเธอ แม้ว่าเขาทั้งหลายมีอำนาจ เขายังถูกนำมาวางไว้กับบรรดาคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เขาจะนอนอยู่กับผู้ที่มิได้เข้าสู่หน้ต กับบรรดาคนที่ได้ลงไปยังปากแดนคนตาย ³⁰ เจ้านายจากทิศเหนือก็อยู่ที่นั่นอยู่กันหมด คนไซดอนทั้งหมด ผู้ที่ลงไปด้วยความอายพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่า เพราะเหตุความครั้นคร้ามทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำขึ้นด้วยกำลังของเขา เขาจะนอนอยู่ที่นั่นไม่เข้าสู่หน้ตพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ และทนรับความอับอายขายน้ากับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย ³¹ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เมื่อฟาโรห์เห้

นพวกเหล่านั้นแล้ว ท่านก็จะเบาใจในเรื่องหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่าน ฟาโรห์และหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่านถูกฆ่าด้วยดาบ³² เพราะเราได้ให้เกิดความครั่นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น เพราะฉะนั้นเขาจะถูกวางไว้ท่ามกลางผู้ไม่เข้าสู่หนัดพร้อมกับผู้เหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ ทั้งฟาโรห์และหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

33

หน้าที่ของยามเฝ้าจิตวิญญาณ คือจงตักเตือนคนชั่ว

¹ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับชนชาติของเจ้า และกล่าวแก่เขาว่า ถ้าเรานำดาบมาเหนือแผ่นดิน และถ้าประชาชนในแผ่นดินนั้นตั้งชายคนหนึ่งจากพวกเขาให้เป็นยาม³ และถ้าเขาเห็นดาบมาเหนือแผ่นดินจึงเป่าแตรและตักเตือนประชาชน⁴ เมื่อคนหนึ่งคนใดได้ยินเสียงแตรแต่ไม่นำพาต่อเสียงตักเตือน และดาบนั้นก็มาพาเอาคนนั้นไปเสียให้โลหิตของคนนั้นตกบนศีรษะของคนนั้นเอง⁵ คือเขาได้ยินเสียงแตร แต่ไม่นำพาต่อเสียงตักเตือน ให้โลหิตของคนนั้นตกอยู่บนคนนั้นเอง ถ้าเขาได้นำพาต่อเสียงตักเตือนแล้ว เขาจะได้ช่วยชีวิตของตนเองให้รอดพ้น⁶ แต่ถ้าคนยามเห็นดาบมาแล้วและไม่เป่าแตร ประชาชนจึงไม่ได้รับเสียงตักเตือน และดาบก็มาพาคนหนึ่งคนใดไปเสีย คนนั้นถูกนำไปด้วยเรื่องความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกร้องโลหิตของเขาจากมือของยาม⁷ ฉะนั้นแหละ เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำเจ้าให้เป็นคนยามสำหรับวงศ์วานอิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงให้คำตักเตือนของเราแก่ประชาชน⁸ ถ้าเรากล่าวแก่คนชั่วว่า โอ คนชั่วเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็มีได้กล่าว

คำตักเตือนให้คนชั่วกลับจากทางของเขา คนชื่อนั้นจะต้องตาย เพราะความชั่วช้าของเขา แต่เรา จะเรียกร้อง โลหิตของเขาจากมือของเจ้า ⁹ แต่ถ้าเจ้าได้ ตักเตือน คนชั่วให้หันกลับ จากทางของเขาแล้ว แต่เขาไม่หันกลับ จากทางของเขา เขาจะตาย เพราะความชั่วช้าของเขา แต่เจ้าได้ช่วย ชีวิตของ เจ้าเอง ให้รอดพ้น แล้ว ¹⁰ เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงกล่าว แก่วงศ์วานอิสราเอล พวกเจ้าเคยกล่าว ดังนี้ว่า ‘การ ละเมิด และความบาปทั้งหลายของเรา อยู่เหนือเรา เราก็ค่อยๆอดวายไปเพราะสิ่งเหล่านี้ เราจะ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร’ ¹¹ จงกล่าวตอบเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านั้นว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่พอใจ ใน ความตาย ของ คน ชั่ว แต่พอใจ ใน การที่ คนชั่ว หัน จาก ทางของเขา และมีชีวิตอยู่ จงหันกลับ จงหันกลับ จากทาง ชั่วของเจ้า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ยอมตายทำไฉน ¹² เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงกล่าว แก่ชนชาติของเจ้าว่า ความชอบธรรม ของ ผู้ชอบธรรม จะไม่ช่วยเขา ให้พ้น ในวันที่เขา ละเมิด ส่วน ความชั่ว ของ คนชื่อนั้น จะไม่ กระทบ ให้เขา ล้มลง ในวันที่เขา หัน กลับ จาก ความชั่ว ของเขา และ คนชอบธรรม จะไม่ ดำรงชีวิตอยู่ ได้ ด้วย ความชอบธรรม ในวันที่เขา กระทำบาป ¹³ แม้เรา จะ ได้กล่าว แก่คนชอบธรรมว่า เขา จะมีชีวิตอยู่แน่ ถ้าเขายังวางใจ ในความชอบธรรมของเขา และ กระทำ ความ ชั่วช้า การกระทำ ทั้ง หลาย ที่ ชอบธรรม ของเขา ย่อม ไม่อยู่ใน ความทรงจำ อีก เลย แต่เขา จะ ต้องตาย เพราะ ความชั่วช้า ซึ่ง เขา ได้ กระทำ ไว้ ¹⁴ อีก ประการ หนึ่ง แม้เรา จะ ได้กล่าว แก่ คนชั่วว่า ‘เจ้าจะต้องตายแน่’ ถ้าเขา หัน กลับ จากบาป ของเขา มาก่กระทำ ความ ยุติธรรม และ ความชอบธรรม ¹⁵ ถ้าคนชั่ว ได้ คืนของ ประกัน ชั่มยอะไร ของเขา มากี่ คืนเสีย และ ดำเนิน ตาม กฎ เกณฑ์แห่งชีวิต ไม่กระทำความชั่วช้าเลย เขาจะ ดำรงชีวิตอยู่แน่ เขา

ไม่ต้องตาย ¹⁶ บาบซึ่งเขาได้กระทำมาแล้ว จะไม่จดจำนำมา กล่าวโทษเขา เขาได้กระทำ ความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตแน่ ¹⁷ แต่ชนชาติของเจ้ายังกล่าวว่า ‘วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม’ ในเมื่อวิธีการของเขาเอง ไม่ยุติธรรม ¹⁸ เมื่อ คนชอบธรรม หัน กลับ จาก ความชอบธรรมของเขา และกระทำ ความชั่วช้า เขาจะต้องตายเพราะความชั่วช้านั้น ¹⁹ แต่ถ้าคนชั่ว หันกลับ จากความชั่วของเขา และกระทำ ความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยเหตุ นั้น ²⁰ เจ้ายังกล่าวว่า ‘วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม’ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะพิพากษาเจ้าตามการประพฤติของเจ้าแต่ละคน” ²¹ และอยู่มา เมื่อวันที่ห้า เดือนที่สิบ ในปีที่สิบสอง ซึ่งเราได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย ชายคนหนึ่งหนีมาจากกรุงเยรูซาเล็ม มาหาข้าพเจ้า กล่าวว่า “เมืองนั้นแตกเสียแล้ว” ²² ในเวลาเย็นก่อนที่ผู้ลี้ภัยมา พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงเปิดปากของข้าพเจ้าทันเวลาที่ชายคนนั้นมาถึงในตอนเช้า ดังนั้นปากของข้าพเจ้าจึงเปิดออก ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นไปต่อไป ²³ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ²⁴ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในที่ร้างเปล่าในแผ่นดินอิสราเอลกล่าวว่า เรื่อยๆว่า ‘อับราฮัมเป็นแต่ชายคนเดียว และ ยังถือกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ แต่พวกเราหลายคนด้วยกัน คงต้องประทานแผ่นดินนั้นให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เรา’ ²⁵ เพราะฉะนั้น จึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดัง นี้ว่า เจ้า รับ ประทาน เนื้อพร้อมเลือด เจ้า เงยหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพของเจ้าและทำให้โลหิตตก แล้ว เจ้า ยัง จะ เอา กรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ อีก หรือ ²⁶ เจ้า ยืน อยู่ ด้วย

ดาบของเจ้า เจ้ากระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน และเจ้าทุกคนได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านเป็นมลทิน แล้วเจ้าจะเอากรรมสิทธิ์ที่ดินนี้หรือ ²⁷ จง กล่าว เช่น นี้แก่เขาว่า องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัสตั้ง นี้ว่า เรา มีชีวิต อยู่แน่นอนใด บรรดาคนที่อยู่ในที่ร้างเปล่าจะต้องล้มลงด้วยดาบ และคนที่อยู่ที่พื้นทุ่ง เราจะมอบให้เป็นอาหารแก่สัตว์ป่า และบรรดาคนเหล่านั้นที่อยู่ในที่กำบังเข้มแข็งและอยู่ในถ้ำจะตายด้วยโรคระบาด ²⁸ และเราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด และความหยิ่งผยองในอานาภาพของแผ่นดินนั้นจะสูญสิ้นไป ภูเขาแห่งอิสราเอลจะรกร้างจนไม่มีคนเดินผ่าน ²⁹ แล้วเขาจะทราบบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้กระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด เพราะเหตุจากการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาซึ่งเขาได้กระทำนั้น ³⁰ เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ชนิดของเจ้าที่พูดเรื่องเจ้าข้างกำแพงเมืองและตามประตูบ้าน พูดต่อกันและกันกับพี่น้องของตนว่า ‘มาเถิด มาฟังเสียงพระวอนะซึ่งออกมาจากพระเยโฮวาห์’

ประชาชนประพฤติดังคนหน้าซื่อใจคด

³¹ และเข้ามาหาเจ้าอย่างที่เขาตลาดมา และเขามานั่งข้างหน้าเจ้าอย่างประชาชนของเรา เขาฟัง คำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอมกระทำตาม เพราะว่าเขาแสดงความรักมากด้วยปากของเขา แต่จิตใจของเขามุ่งอยู่ตามความโลภของเขา ³² และ ดูเถิด เจ้า เป็น เหมือน คน ร้อง เพลง รัก แก่ เขา มีเสียงไพเราะและเล่นดนตรีเก่ง เพราะเขาฟัง คำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอมกระทำตาม ³³ และเมื่อการเช่นนี้เป็นมา (ดูเถิด ก็จะมา) เขาทั้งหลายจะทราบบว่ามีผู้พยากรณ์อยู่ในหมู่พวกเขา”

34

คำตักเตือนสำหรับพวกผู้พยากรณ์ที่รักเงิน

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 2 “บุตรแห่ง มนุษย์เอ๋ย จง พยากรณ์กล่าว โทษ บรรดา ผู้ เลี้ยงแกะ แห่งอิสราเอล จง พยากรณ์ และ กล่าว แก่ เขา ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่พวกผู้เลี้ยงแกะดังนี้ว่า วิบัติแก่ผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล ผู้เลี้ยงตัวเอง ผู้เลี้ยงแกะ ย่อม เลี้ยง แกะ มิใช่หรือ 3 เจ้ารับ ปรทาน ไขมัน เจ้า คลุม กายของเจ้าด้วยขนแกะ เจ้าฆ่าแกะตัวอ้วนๆ แต่เจ้าหาได้ เลี้ยง แกะ ไม่ 4 ตัวที่อ่อนเปลี้ยเจ้าก็ไม่เสริม กำลัง ตัวที่เจ็บ เจ้าก็ไม่รักษา ตัวที่กระดุกหักเจ้าก็ได้พันผ้า ตัวที่ถูกขบไล่ ออกไปเจ้าก็มิได้ไปตามกลับมา ตัวที่หายไปเจ้าก็มิได้เสาะหา และ เจ้า ได้ ปกครองเขา ด้วย การ บังคับ และ ด้วย การ ข่มขู่เบียดเบียน 5 ดัง นั้นมัน จึง กระจัดกระจาย ไป หมด เพราะว่า ไม่มีผู้เลี้ยง แกะ และ เมื่อมัน กระจัดกระจาย ไป มันก็ตกเป็นอาหารของสัตว์ป่าทั้งปวงในทุ่ง 6 แกะของเรา ก็เที่ยว ไป ตาม ภูเขา ทั้งหมด และ ตาม เนิน เขา สูง ทุก แห่ง เออ แกะของเรา ก็กระจายไปทั่วพื้นพิภพ ไม่มีใครเที่ยวค้น ไม่มีใคร เสาะหา มัน 7 เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้เป็นผู้ เลี้ยงแกะ จง ฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ 8 องค์พระผู้ เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามิชีวิตอยู่แน่ฉันใด เพราะแกะ ของเรากลายเป็นเหยื่อ และแกะของเรากลายเป็นอาหาร ของสัตว์ป่าทุ่งทั้งสิ้น เพราะไม่มีผู้เลี้ยงแกะ และเพราะผู้ เลี้ยงแกะของเราไม่เที่ยวค้นหาแกะของเรา แต่ผู้เลี้ยงแกะ นั้นเลี้ยงตัวเอง และไม่ได้เลี้ยงแกะของเรา 9 เพราะฉะนั้น โอ ท่านทั้งหลายผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะ จง ฟังพระวจนะของพระ เยโฮวาห์ 10 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด

เราเป็นปฏิปักษ์กับผู้เลี้ยงแกะ และเราจะเรียกร่องเอาแกะของเราจากมือของเขา และให้เขายับยั้งการเลี้ยงแกะของเขา ผู้เลี้ยงแกะจะไม่ได้เลี้ยงตัวเองอีกต่อไป เราจะช่วยแกะของเราให้พ้นจากปากของเขา เพื่อมิให้แกะเป็นอาหารของเขา

อาณาจักรของดาวิดจะตั้งขึ้นเหนืออิสราเอลในอนาคต

¹¹ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราคือเราเองจะค้นหาแกะของเรา และจะเที่ยวหามัน ¹² ดังผู้เลี้ยงแกะเที่ยวหาฝูงแกะในวันที่เขาอยู่ท่ามกลางแกะของเขาที่กระจัดกระจายไป เราจะเที่ยวหาแกะของเราตั้งนั้น และเราจะช่วยเขาให้พ้นจากสถานที่ทั้งหลายซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ในวันมีเมฆและมีควมมืดทึบ ¹³ เราจะทำเขาออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจากประเทศต่างๆ และจะนำเขามาไว้ในแผ่นดินของเขาเอง และเราจะเลี้ยงเขาบนภูเขาแห่งอิสราเอล ใกล้ห้วยทั้งหลาย และในท้องถื่นทุกแห่งที่มีคนอาศัยในประเทศนั้น ¹⁴ เราจะทำเขาในลานหญ้าอย่างดี และคอกของเขาจะอยู่บนบรรดาภูเขาสูงแห่งอิสราเอล ณ ที่นั้น เขาจะนอนลงในคอกที่ดี และเขาจะหากินอยู่บนลานหญ้าอุดมบนภูเขาแห่งอิสราเอล ¹⁵ ตัวเราเองจะเป็นผู้เลี้ยงแกะของเรา เราจะกระทำให้เขานอนลง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ ¹⁶ เราจะเที่ยวหาแกะที่หาย และเราจะนำแกะที่ถูกขบไล่ออกไปกลับมาอีก และเราจะพันผ้าให้แกะที่กระดุกหัก และเราจะเสริมกำลังแกะที่อ่อนเพลีย แต่ตัวที่อ้วนและเข้มแข็งเราจะทำลาย เราจะเลี้ยงเขาด้วยความยุติธรรม ¹⁷ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ เจ้าทั้งหลายผู้เป็นฝูงแพะแกะของเราเอ๋ย ดูเถิด เราจะพิพากษาระหว่างแกะกับแกะ

ระหว่างแกะผู้กับแพะผู้¹⁸ ที่จะหากินในลานหญ้าอย่างดีนั้น ยังไม่พออีกหรือ เจ้าจึงต้องเอาเท้าเหยียบลานหญ้าที่เหลืออยู่ของเจ้า และต้อนน้ำจากแหล่งน้ำที่ลึกยังไม่พอหรือ จึงเอาเท้าของเจ้าควนน้ำที่เหลืออยู่ให้ชุ่ม¹⁹ แกะของเราจะต้องกินสิ่งที่เท้าของเจ้าย่ำ และต้อนสิ่งที่เท้าของเจ้าทำให้ชุ่มหรือ²⁰ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่เขาดังนี้ว่า ดูเถิด เรา คือเราเอง จะพิพากษาระหว่างแกะอ้วนกับแกะผอม²¹ เพราะเจ้าเอาสีข้างและปาดันและผลึกแกะตัวอ่อนเปลือยด้วยขาของเจ้า เจ้าทำให้เขากระจ่ายไปต่างถิ่น²² เราจึงจะช่วยฝูงแพะแกะของเราให้รอด เขาจะไม่เป็นเหยื่ออีกต่อไป และเราจะพิพากษาระหว่างแกะกับแกะ²³ และเราจะตั้งผู้เลี้ยงแกะผู้หนึ่งไว้เหนือเขา คือดาวิดผู้รับใช้ของเรา และท่านจะเลี้ยงเขาทั้งหลาย ท่านจะเลี้ยงเขาและจะเป็นผู้เลี้ยงของเขา²⁴ และเราคือพระเยโฮวาห์จะเป็นพระเจ้าของเขา และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายท่ามกลางเขา เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว²⁵ เราจะกระทำพันธสัญญาสันติสุขกับเขา และจะกำจัดสัตว์ร้ายเสียจากแผ่นดิน เขาจะอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารอย่างปลอดภัย และนอนอยู่ในป่าไม้²⁶ และเราจะกระทำให้เขากับสถานที่รอบๆเนินเขาของเราเป็นแหล่งพระพร เราจะส่งฝนลงมาให้ตามฤดูกาล เป็นहांฝนแห่งพระพร²⁷ ต้นไม้ที่ในทุ่งจะบังเกิดผล และพืภพจะบังเกิดผลประโยชน์ และเขาจะอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดินของเขา และเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเราหักคานแอกของเขาเสีย และช่วยเขาให้พ้นจากมือของผู้ที่กักเขาให้เป็นทาส²⁸ เขาจะไม่เป็นเหยื่อของประชาชาติอีกต่อไป หรือสัตว์ป่าดินก็จะไม่กินเขา และเขาจะอยู่อย่างปลอดภัย

ไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับ 29 และเราจะจัดหาไร่นาอันมีชื่อให้แก่เขา เพื่อเขาจะไม่ถูกผลาญด้วยความอดอยากในแผ่นดินนั้นต่อไปอีก ไม่ต้องทนรับความอับอายขายหน้าจากประชาชาติ 30 และเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา สกิดกับเขา และเขาคือวงศ์วานอิสราเอล เป็นประชาชนของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ 31 เจ้าทั้งหลายเป็นแกะของเรา เป็นแกะในลานหญ้าของเรา เจ้าทั้งหลายเป็นมนุษย์ และเราเป็นพระเจ้าของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

35

ภูเขาเสอีร์จะเป็นที่ร้างเปล่า

1 พระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จง มุ่ง หน้า ของ เจ้า ต่อสู้อุภูเขา เสอีร์ และพยากรณ์ต่อมัน 3 และกล่าวแก่มันว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ ภูเขาเสอีร์เอ๋ย เราต่อสู้กับเจ้า และเราจะเหยียดมือของเราต่อสู้เจ้า และเราจะกระทำให้เจ้ารกร้างที่สุด 4 เราจะกระทำให้หัวเมืองของเจ้าถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และเจ้าจะเป็นที่รกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ 5 เพราะเจ้าพยายาทำอยู่เป็นนิตย์ และให้โลหิตของประชาชนอิสราเอลไหลออกด้วยอำนาจของดาบในเวลาพิบัติของเขา ในเวลาที่ความชั่วช้าของเขาสิ้นสุดลง 6 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เพราะฉะนั้น เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะเตรียมเจ้าเพื่อรับโทษแห่งการให้โลหิตตก และโลหิตจะไล่ตามเจ้า เพราะเจ้ามิได้เกลียดชังเรื่องโลหิต เพราะฉะนั้นโลหิตจึงจะไล่ตามเจ้าไป 7 ดังนั้นเราจะกระทำให้อุภูเขาเสอีร์รกร้างที่สุด และเราจะตัดผู้ที่ผ่านออกมา และผู้ที่กลับ เข้าไป เสียจากมัน 8 ภูเขาของเขานั้น

เราจะให้มีผู้ที่ถูกฆ่าเต็มไปหมด ผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบจะล้มลงตามเนินเขาของเจ้า ตามหุบเขาของเจ้า และในห้วยทั้งสิ้นของเจ้า⁹ เราจะกระทำเจ้าให้เป็นที่รกร้างอยู่เนื่องนิตย์ และหัวเมืองของเจ้าจะไม่กลับคืนมาอีก แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์¹⁰ เพราะเจ้ากล่าวว่า ‘ประชาชาติทั้งสองนี้และประเทศทั้งสองนี้จะต้องเป็นของเรา เราจะเอาเขามาเป็นกรรมสิทธิ์’ ถึงแม้พระเยโฮวาห์สถิตอยู่ที่นั่น¹¹ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำต่อเจ้าตามความกริ้วและความอิจฉาของเจ้า ซึ่งเจ้าสำแดงเพราะความเกลียดชังของเจ้า ซึ่งมีต่อเขา เมื่อเราพิพากษาเจ้า เราจึงจะสำแดงตัวของเราในหมู่พวกเขาให้เขารู้จัก¹² และเจ้าจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ และทราบว่าเราได้ยินคำห่มินประมาททั้งปวงของเจ้า ซึ่งเจ้าได้พูดต่อเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลว่า ‘มันถูกทิ้งไว้ให้รกร้าง มันถูกมอบไว้ให้เราเผาผลาญเสีย’¹³ ด้วยปากของเจ้า เจ้าเบ่งตัวเจ้าต่อผู้เรา และว่าเราอีกมากมาย เราได้ยินแล้ว¹⁴ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนั้นว่า เมื่อแผ่นดินโลกทั้งสิ้นขึ้นชมยินดี เราจะกระทำเจ้าให้รกร้างไป¹⁵ เจ้าได้ชื่นชมยินดีต่อมรดกแห่งวงศ์วานอิสราเอลเพราะมันเป็นที่รกร้างฉันใด เราจะทำแก่เจ้าฉันนั้น โอภูเขาเสอีร์เอ๋ย รวมทั้งเอโดมทั้งหมด ทั้งหมดเลย เจ้าจะต้องเป็นที่รกร้าง แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์”

36

ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลจะกลับคืนให้เป็นอย่างเดิม

¹ “เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ต่อภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลว่า ภูเขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวจนะ

ของพระเยโฮวาห์² องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะศัตรูกล่าวขวัญถึงเจ้าว่า ‘อ้าฮา แม้แต่ที่สูงโบราณ เหล่านั้นได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเราแล้ว’³ เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์ และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่า เขา กระทำให้เจ้า รกร้าง และ กลืน เจ้า เสีย ทุกด้าน เพื่อเจ้าจะได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของชนชาติที่เหลืออยู่นั้น และริม ฝีปาก ของ พวก ช่าง พุดก็ เอา เรื่อง ของ เจ้า ไป นินทา เป็นที่ เสื่อม เสีย ชื่อ เสียง ใน หมู่ ประชาชน⁴ ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงฟังพระวอนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แก่ภูเขาและเนินเขา แม่น้ำและหุบเขา ที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้าง และหัวเมืองที่ถูกละทิ้ง ซึ่งได้กลายเป็นเหยื่อและเป็นที่ย่ำยั้นแก่ประชาชาติที่เหลืออยู่รอบๆ นั้น⁵ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ด้วย ความ หวง แห่น อย่าง เดือดดาล ของ เรา เรา พุด กล่าว โทษ ประชาชาติที่ เหลือ อยู่ และ แก่ เอ โดม ทั้ง สิ้น ผู้ที่ มอบ แผ่นดิน ของ เรา ให้แก่ตนเอง ให้ เป็น กรรมสิทธิ์ ด้วย ความ ร่าเริง อย่าง เต็มใจ และ ใจ ประมาท หมิ่น อย่าง ที่สุด เพื่อ เขา จะ ได้ ไล่ คน แผ่นดิน นั้น ออก ไป เพื่อ จะ ได้ ปล้น เอา ไป เสีย⁶ เพราะฉะนั้นจงกล่าวคำพยากรณ์เกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอล และ จง กล่าว แก่ภูเขา และ เนิน เขา แก่ห้วย และ หุบเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เรา พุด ด้วย ความ หวง แห่น และ ความ พิโรธ ของ เรา เพราะ เจ้า ได้ ทุน รับ ความ อับอาย ขาย หน้า จาก ประชาชาติ⁷ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เราปฏิญาณว่า ประชาชาติที่อยู่รอบเจ้านั้นจะทุนรับความอับอายขายหน้า⁸ โอ ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลเอ๋ย แต่เจ้าจะแตกกิ่งของ

เจ้าออกมา และออกผลให้แก่อิสราเอลประชาชนของเรา เพราะไม่ช้าเขาจะได้กลับมา⁹ เพราะ ดูเถิด เราอยู่ฝ่ายเจ้า เราจะหันมาหาเจ้า และเจ้าจะถูกไถและถูกหว่าน¹⁰ และเราจะทวีคนให้แก่เจ้า คือบรรดาวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด หัวเมืองจะมีคนมาอาศัยอยู่ และสถานที่ร้างเปล่าจะถูกสร้างขึ้นใหม่¹¹ เราจะทวีทั้งคนและสัตว์ให้แก่เจ้า จะเพิ่มขึ้นและมีลูกตก และเราจะกระทำให้เจ้ามีคนอาศัยอยู่อย่างในกาลก่อน และจะเป็นประโยชน์แก่เจ้ามากกว่าแต่ก่อน แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์¹² เอ เราจะให้คนดำเนียบบนเจ้า คืออิสราเอลประชาชนของเราด้วย และเขาทั้งหลายจะได้เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ และเจ้าจะเป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่เอาลูกของเขาไปอีก¹³ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะคนกล่าวแก่เจ้าว่า ‘เจ้ากินคนและเจ้าได้เอาลูกของประชาชนชาติของเจ้าไป’¹⁴ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่กินคน และจะไม่เอาลูกของเจ้าจากประชาชนชาติของเจ้าไปอีกเลย¹⁵ เราจะไม่ให้เจ้าได้ยื่นคำประมาทหมิ่นของประชาชนชาติต่างๆอีก และเจ้าไม่ต้องทนรับ ความอับอายขายหน้าของชนชาติทั้งหลายอีกเลย และไม่ต้องกระทำให้ประชาชนชาติของเจ้าสะดุดอีกเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

อิสราเอลที่กระจัดกระจายไปแล้วจะกลับคืนมาและรับความรอด

¹⁶ พระ วณะ ของ พระ เย โฮ วาห์มายัง ข้าพเจ้า อีกว่า¹⁷ “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อวงศ์วานอิสราเอลได้มาอาศัยอยู่ในแผ่นดินของตน เขากระทำให้แผ่นดินเป็นมลทินด้วยวิธี และการกระทำของเขา ความประพฤติของเขาที่มีต่อหน้าเราก็เหมือนมลทินอันเกิดจากรด¹⁸ เพราะฉะนั้นเราจึง ระบาย ความกริ้วของเราออกเหนือเขา ด้วย เรื่อง โลहित

ซึ่ง เขา ได้ กระทำให้ ตก บน แผ่น ดิน ด้วย เรื่อง รูป เคารพ ซึ่ง เขา กระทำให้ แผ่น ดิน นั้น เป็น มลทิน ¹⁹ เรา จึง ให้ เขา กระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ และเขาถูกกระจาย ไป ตาม ประเทศ ต่างๆ เรา พิพากษา เขา ตาม วิธี และ การ กระทำ ของ เขา ²⁰ แต่เมื่อ เขา มา ยัง บรรดา ประชาชาติ เขา จะ มา ที่ ไหน ก็ ตาม เขา ได้ ลบ หลຸ່ນ นาม บริสุทธิ ของ เรา ซึ่ง คน กล่าว ขวัญ ถึง เขา ว่า ‘คน เหล่า นี้ เป็น ประชาชน ของ พระ เยโฮ วาห์ ถึง กระนั้น เขายัง ต้อง ออก ไป จาก แผ่น ดิน ของ พระ องค์’ ²¹ แต่ เรา ยัง สงสาร นาม บริสุทธิ ของ เรา ซึ่ง วงศ์วาน อิสราเอล ได้ ลบ หลຸ່ນ ท่ามกลาง ประชาชาติ ซึ่ง เขา ตก ไป อยู่ นั้น ²² เพราะ ฉะนั้น จึง กล่าว แก่ วงศ์วาน อิสราเอล องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัส ดั่ง นี้ ว่า โอ วงศ์วาน อิสราเอล เอ๋ย เรา กำลัง จะ กระทำ อยู่ แล้ว ไม่ใช่ เพื่อ เห็น แก่ เจ้า แต่ เพราะ เห็น แก่ นาม บริสุทธิ ของ เรา ซึ่ง เจ้า ได้ ลบ หลຸ່ນ ท่ามกลาง ประชาชาติ ซึ่ง เจ้า เข้า ไป อยู่ นั้น ²³ และ เรา จะ ชำระ ให้ นาม ที่ ยิ่ง ใหญ่ ของ เรา บริสุทธิ ซึ่ง เป็น นาม ที่ ถูก ลบ หลຸ່ນ ท่ามกลาง ประชาชาติ และ ซึ่ง เจ้า ได้ ลบ หลຸ່ນ ท่ามกลาง เขา และ ประชาชาติ จะ ทราบ ว่า เรา คือ พระ เยโฮ วาห์ องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัส ดั่ง นี้ แล และ เมื่อ เรา สำแดง ความ บริสุทธิ ของ เรา ท่ามกลาง เจ้า ต่อ หน้า ต่อ ตา เขา ทั้ง หลาย ²⁴ เพราะ ว่า เรา จะ เอา เจ้า ออก มา จาก ท่ามกลาง ประชาชาติ และ รวบรวม เจ้า มา จาก ทุก ประเทศ และ จะ นำ เจ้า เข้า มา ใน แผ่น ดิน ของ เจ้า เอง ²⁵ เรา จะ เอา น้ำ สะอาด พรม เจ้า และ เจ้า จะ สะอาด พ้น จาก มลทิน ทั้ง หลาย ของ เจ้า และ เรา จะ ชำระ เจ้า จาก รูป เคารพ ทั้ง หลาย ของ เจ้า ²⁶ เรา จะ ให้ ใจ ใหม่ แก่ เจ้า และ เรา จะ บรรจง จิต วิญญาณ ใหม่ ไว้ ใน เจ้า เรา จะ นำ ใจ หิน ออก ไป เสีย จาก เนื้อ ของ เจ้า และ จะ ให้ ใจ เนื้อ แก่ เจ้า ²⁷ และ เรา จะ ใส่ วิญญาณ ของ เรา

ภายในเจ้า และกระทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และเจ้าจะรักษา คำตัดสินของเรา และกระทำตาม 28 เจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า 29 เราจะช่วยเจ้าให้พ้นมลทินทั้งหลายของเจ้า และเราจะเรียกข้าวมารวม และจะกระทำให้อุดมสมบูรณ์ และจะไม่ให้เจ้าเกิดการกันดารอาหารเลย 30 เราจะกระทำให้ผลของต้นไม้และไร่นาอุดมสมบูรณ์ เพื่อเจ้าจะไม่ต้องทนรับความอับอายขายหน้า เพราะการกันดารอาหารท่ามกลางประชาชาติอีกเลย 31 แล้วเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางที่ชั่วของเจ้า และการกระทำที่ไม่ดีของเจ้า แล้วเจ้าจะเกลียดตัวเจ้าในสายตาของเจ้าเอง เพราะความชั่วช้าของเจ้า และเพราะการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้า 32 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ที่เรากระทำนั้นมิใช่เพราะเห็นแก่เจ้า ขอให้เจ้าทราบเสีย โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงอับอายและขายหน้าด้วยเรื่องทางของเจ้าเถิด 33 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวันที่เราชำระเจ้าให้หมดจากความชั่วช้าทั้งสิ้นของเจ้านั้น เราจะกระทำให้เจ้าอาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมือง และสถานที่ที่ทิ้งร้างจะได้สร้างขึ้นใหม่ 34 แผ่นดินที่รกร้าง จะได้รับการไถแทนที่จะเป็นที่รกร้างตั้งที่ปรากฏต่อสายตาของคนทั้งหลายที่ผ่านไปมา 35 และเขาทั้งหลายจะกล่าวว่า ‘แผ่นดินนี้ที่เคยรกร้างกลายเป็นอย่างสวนเอเดน หัวเมืองที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างและปรักหักพัง เดียวนี้ก็มิมีกำแพงล้อมรอบและมีคนอาศัย’ 36 แล้วประชาชาติที่เหลืออยู่รอบๆ เจ้าจะทราบว่า เรา พระเยโฮวาห์ ได้สร้างที่ปรักหักพังเหล่านี้ขึ้นใหม่ และปลูกพืชในที่รกร้างนั้น เรา พระเยโฮวาห์ ได้ล้นวาจาไว้แล้ว และเราจะกระทำเช่นนั้น 37 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะให้วงศ์วานอิสราเอลขอให้เรากระทำสิ่งนี้ให้ด้วย คือ

ให้เพิ่มคนอย่างเพิ่มฝูงแพะแกะ³⁸ ฝูงแพะแกะอันบริสุทธิ์ และฝูงแพะแกะที่เยรูซาเล็มระหว่างเทศกาลตามกำหนดของเธอเป็นอย่างไร เมืองที่ถูกทิ้งร้างจะเต็มไปด้วยผู้คนอย่างนั้น แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์”

37

หว่างเขาที่มีกระดูกแห้ง

¹ พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาด้วยพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ และวางข้าพเจ้าไว้ที่กลางหว่างเขา มีกระดูกเต็มไปหมด ² พระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไปเที่ยวในหมู่กระดูกเหล่านั้น ดูเถิด มีกระดูกที่หว่างเขานั้นมากมายเหลือเกิน และดูเถิด เป็นกระดูกแห้งทีเดียว ³ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้จะมีชีวิตได้ไหม” และข้าพเจ้าทูลตอบว่า “โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า พระองค์ก็ทรงทราบอยู่แล้ว” ⁴ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “จงพยากรณ์ต่อกระดูกเหล่านี้ และกล่าวแก่มันว่า โอ กระดูกแห่งเอ๋ย จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ ⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่กระดูกเหล่านี้ว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้ลมหายใจเข้าไปในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต ⁶ เราจะวางเส้นเอ็นไว้บนเจ้า และจะกระทำให้นือมีมาบนเจ้า และเอาหนังคลุมเจ้าและบรรจุลมหายใจในเจ้าและเจ้าจะมีชีวิต และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์” ⁷ ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชา เมื่อข้าพเจ้าพยากรณ์อยู่นั้นก็มีเสียง และดูเถิด เป็นเสียงกรุกกริก กระดูกเหล่านั้นก็เข้ามาหากันตามที่ของมัน ⁸ และ

เมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด ก็เห็นมีเอ็นบนมัน และเนื้อก็มาที่กระดูก และหนังก็มาหุ้มกระดูกไว้ แต่ไม่มีลมหายใจในนั้น ⁹ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงพยากรณ์แก่ลมหายใจ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์เถิด จงกล่าวแก่ลมหายใจว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ ลมหายใจเอ๋ย จงมาจากลมทั้งสิ้นมาหายใจ เข้าไปในคนที่ถูกฆ่าเหล่านี้เพื่อให้เขามีชีวิต” ¹⁰ ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลมหายใจก็เข้ามาในกระดูกและกระดูกก็มีชีวิต แล้วก็ยืนขึ้น เป็นกองทัพใหญ่โตจริงๆ

ชนชาติอิสราเอลจะมีชีวิตอีก

¹¹ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้ คือ วงศ์วานอิสราเอล ทั้งสิ้น ดูเถิด เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘กระดูกของเราแห้ง และความหวังของเราก็ตนนไป เราได้ถูกตัดส่วนของเร่ออกเสีย’ ¹² เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เราจะเปิดหลุมฝังศพของเจ้า และยกเจ้าออกมาจากหลุมฝังศพของเจ้า และจะนำเจ้ากลับมายังแผ่นดินอิสราเอล ¹³ โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เจ้าจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเราเปิดหลุมฝังศพของเจ้า และยกเจ้าออกมาจากหลุมฝังศพของเจ้า ¹⁴ และเราจะบรรจุวิญญาณของเราไว้ในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดินของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว และเราได้กระทำ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ”

ยูดาห์กับอิสราเอลจะรวมกันอีก

¹⁵ พระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ¹⁶ “เจ้าบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเอาไม้มาอันหนึ่งเขียนลงว่า ‘สำหรับ

ยูดาห์ และสำหรับชนอิสราเอลที่สังคัมกับยูดาห์' จึงเอาไม้
มาอีกอันหนึ่งเขียนลงว่า 'สำหรับโยเซฟ ไม้ของเอฟราอิม
และวงศ์วานอิสราเอล ทั้งสิ้นที่สังคัมกับโยเซฟ' ¹⁷ เอาไม้
ทั้งสองมารวมกันเข้าเป็นอันเดียว เพื่อเป็นไม้อันเดียวใน
มือของเจ้า ¹⁸ และเมื่อชนชาติของเจ้ากล่าวแก่เจ้าว่า 'ท่าน
จะไม่สำแดงให้เราทราบหรือว่า ไม้นี้หมายความว่าอะไร'
¹⁹ จึงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า
ดูเถิด เราจะเอาไม้ของโยเซฟ ซึ่งอยู่ในมือของเอฟราอิม
และตระกูลอิสราเอลที่สังคัมกับเขา และเราจะเอาไม้ของยู
ดาห์มารวมเข้าด้วย และกระทำให้เป็นไม้อันเดียวกัน เพื่อ
ให้เป็นไม้อันเดียวในมือของเรา ²⁰ และไม้ซึ่งเจ้าเขียนไว้ นั้น
จะอยู่ในมือของเจ้าต่อหน้าต่อตาเขา ²¹ แล้วจงกล่าวแก่เขา
ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำ
คนอิสราเอลมาจากท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเขาได้เข้าไป
อยู่ด้วยนั้น และจะรวบรวมเขามาจากทุกด้าน และนำเขา
มายัง แผ่นดินของเขาเอง ²² และเราจะกระทำให้เขาเป็น
ประชาชาติเดียวในแผ่นดินนั้นที่บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิส
ราเอล และจะมีกษัตริย์แต่พระองค์เดียวปกครองอยู่เหนือ
เขาทั้งสิ้น เขาจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป และจะไม่
แยกเป็นสองราชอาณาจักรอีกต่อไป ²³ เขาจะไม่กระทำตัว
ให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของ
เขา หรือด้วยการละเมิดใดๆของเขาต่อไปอีก แต่เราจะช่วย
เขาให้พ้นจากบรรดาที่อาศัยซึ่งเขากระทำบาปนั้น และจะ
ชำระเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็น
พระเจ้าของเขา ²⁴ ดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือ
เขาทั้งหลาย และเขาทุกคนจะมีผู้เลี้ยงผู้เดียว เขาทั้งหลาย
จะดำเนินตาม คำตัดสินของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของ
เรา และกระทำตาม ²⁵ เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดิน

ซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าอาศัยอยู่ ซึ่งเราได้ให้แก่ยาโคบ ผู้รับใช้ของเรา ตัวเขา และลูกหลานของเขา จะอาศัยอยู่ที่นั่น เป็นนิตย์ และดาวิด ผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้าของเขาเป็นนิตย์ ²⁶ เราจะกระทำพันธสัญญาสันติภาพกับเขา จะเป็นพันธสัญญานิรันดร์แก่เขา และเราจะตั้งเขาไว้และให้เขาทวีขึ้น และเราจะวางสถานบริสุทธิ์ของเราไว้ท่ามกลางเขา เป็นนิตย์ ²⁷ พลับพลาของเราจะอยู่กับเขา เออ เราจะเป้นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา ²⁸ แล้วประชาชาติทั้งหลายจะทราบบว่าเราคือพระเยโฮวาห์กระทำให้อิสราเอล เป็นสุทธิพิเศษชาติ ในเมื่อสถานบริสุทธิ์ของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์”

38

โลกและมาโลกจะมาสู้รบกับอิสราเอล

¹ พระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ² “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จง มุ่ง หน้า ของเจ้า ต่อสู้ โลก แห่ง แผ่น ดิน มา โลก เจ้า องค์ สำคัญ ของ เม เซค และ ทู บัล และ จง พยายามกล่าวโทษเขา ³ จงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ โลกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้า องค์ สำคัญ แห่ง เม เซค และ ทู บัล ⁴ เราจะให้เจ้า หันกลับ และเอา เบ็ด เกี่ยว ขา กรรไกร ของ เจ้า และเราจะ นำเจ้าออกมาพร้อมทั้ง กองทัพ ทั้ง สิ้น ของ เจ้า ทั้งม้า และ พลม้า สวม เครื่องรบ ครบ ทุก คน เป็น กองทัพใหญ่ มีตั้ง และโล่ ถือดาบทุกคน ⁵ เปอร์เซีย เอธิโอเปีย และพุดอยู่กับเขาด้วย ทุกคนมีโล่และหวมกเหล็ก ⁶ โกเมอร์และกองทัพ ทั้ง สิ้น ของ เขา วงศ์วานโทการมาห์จากส่วนเหนือสุด พร้อ มกับกองทัพทั้ง สิ้น ของ เขา มีชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก

อยู่กับเจ้า ⁷ เจ้า และบรรดากองทัพ ซึ่งประชุมอยู่กับเจ้า จึงเตรียมตัวพร้อมและให้พร้อมไว้เสมอ และจงเป็นยามเฝ้าเขาทั้งหลาย ⁸ เมื่อล่วงไปหลายวันแล้วเจ้าจะต้องถูกเรียกตัว ในปีหลังๆเจ้าจะยกเข้าไปต่อสู้กับแผ่นดินซึ่งได้คืนมาจากดาบ เป็นแผ่นดินที่ประชาชนรวบรวมกันมาจากชนชาติหลายชาติอยู่ที่บนภูเขาอิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นที่ตั้งร้างอยู่เนื่องนิรันดร์ ประชาชนของแผ่นดินนั้นออกมาจากชนชาติอื่นๆ บัดนี้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้วทั้งสิ้น ⁹ เจ้าจะรุกออกไป มาเหมือนพายุ เจ้าจะเป็นเหมือนเมฆคลุมแผ่นดิน ทั้งเจ้าและกองทัพทั้งสิ้นของเจ้าและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า ¹⁰ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ต่อมาในเวลานั้นจะบังเกิดความคิดในใจของเจ้า และเจ้าจะคิดแผนการชั่ว ¹¹ และจะกล่าวว่า ‘เราจะยกกองทัพไปยังแผ่นดินที่ชนบทไม่มีกำแพงล้อม เราจะโจมตีประชาชนที่สงบ ซึ่งอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย ทุกคนอาศัยอยู่โดยไม่มีกำแพง ไม่มีดาด ไม่มีประตู’ ¹² เพื่อชิงข้าวของปล้นเอาไปและเพื่อชิงเหยื่อ คือเพื่อจะหั่นมือของเจ้ากลับมายังที่รกร้างซึ่งขณะนี้มีคนอาศัยอยู่ และมายังประชาชนซึ่งรวบรวมจากบรรดาประชาชาติที่ได้สัตว์ใช้งานและข้าวของ คือผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น ¹³ เซบาและเดดานและบรรดาพ่อค้าแห่งทาร์ซิช และสิงโตหนุ่มทั้งหลายในเมืองนั้นจะกล่าวแก่เจ้าว่า ‘ท่านมาเพื่อจะชิงข้าวของหรือท่านขมขื่นกองทัพเพื่อจะปล้น เพื่อจะขนเอาเงินและทองไป ขนเอาสัตว์และข้าวของไป เพื่อจะชิงของมากมายหรือ’ ¹⁴ เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวกับโกกัว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวันนั้นเมื่ออิสราเอลประชาชนของเราอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้ว

เจ้าจะมีได้รู้หรือ ¹⁵ เจ้าจะมาจากที่ของเจ้าซึ่งอยู่ส่วนเหนือที่สุด ทั้งเจ้า และชนชาติทั้งหลาย เป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า ทุกคนขี้นมาเป็นกองทัพมตีมา เป็นกองทัพทรงกำลังยิ่งนัก ¹⁶ เจ้าจะมาต่อสู้อิสราเอลประชาชนของเรา เหมือนอย่างเมฆคลุมแผ่นดินในกาลภายหน้า เราจะนำเจ้ามาต่อสู้อีกกับแผ่นดินของเรา เพื่อประชาชาติทั้งหลายจะรู้จักเรา โอ โโกกเอ๋ย ในเมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้า ต่อหน้าต่อตาเขา

พระเจ้าจะทรงชนะโกก

¹⁷ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสตั้ง นี้ว่า เจ้าเป็นผู้ นั้น หรือ ผู้ที่อยู่ใน สมัยก่อน เรา ได้พูด ถึง โดยผู้พยากรณ์ของ อิสราเอล ผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่ง ใน สมัย นั้น ได้พยากรณ์อยู่หลาย ปีว่า เรา จะ นำ เจ้า มา ต่อสู้ กับ เขา ¹⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แต่ต่อมาในเวลานั้น เมื่อ โกก จะ ยก มา ต่อสู้ กับ แผ่นดินอิสราเอล ความพิโรธของเราจะพลุ่งขึ้นต่อหน้าเรา ¹⁹ เพราะเราขอประกาศด้วยความหวังและด้วยความพิโรธตั้งเพลิงพลุ่งของเราว่า ในวันนั้นจะมีการสิ้นสะเทือนใหญ่ยิ่งในแผ่นดินอิสราเอล ²⁰ ปลาที่ทะเลและนกในอากาศ และสัตว์ป่าทุ่งและบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานอยู่บนแผ่นดิน และประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่บนพื้นพิภพจะสิ้นสะเทือนต่อหน้าเรา ภูเขาจะพังทลายลง และหน้าผาจะพัง และกำแพงทุกแห่งจะล้มลงที่ดิน ²¹ เรา จะ ร้อง ถึง ภูเขาทั้งหลายของเรา เรียกดาบมาต่อสู้อีกกับโกก องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ และดาบของทุกคนจะต่อสู้อีกกับพี่น้องของเขา ²² เราจะพิพากษา

ลงโทษเขาด้วยโรคระบาดและโลหิตตก เราจะให้ฝนตกอย่างน้ำไหลเชี่ยว ทั้งลูกเห็บและไฟ และไฟกำมะถันตกใส่เขา และกองทัพของเขาและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเขา²³ ดังนั้นเราจะสำแดงความยิ่งใหญ่ของเราและชำระตัวของเราให้บริสุทธิ์ และเราจะเป็นที่รู้จักท่ามกลางสายตาของประชาชาติเป็นอันมาก แล้วเขาจะทราบบว่าเราคือพระเยโฮวาห์”

39

สุสานของมาโกกจะอยู่ทั่วแผ่นดินอิสราเอล

¹ “เพราะ ฉะนั้น เจ้า บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษโกก และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูกษัตริย์ โอ โกกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้าองค์สำคัญแห่งเมเซคและทูบัล² เราจะให้เจ้าหันกลับ และเจ้าจะเหลือแค่หนึ่งในหกส่วน และให้เจ้าขึ้นมาจากส่วนเหนือที่สุด และให้เจ้าเข้าไปต่อสู้ภูเขทั้งหลายแห่งอิสราเอล³ แล้วเราจะตีคันทนูให้หลุดจากมือซ้ายของเจ้า และเราจะให้ลูกธนูตกจากมือขวาของเจ้า⁴ เจ้าจะล้มลงบนภูเขาแห่งอิสราเอล ทั้ง เจ้า และกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า และชนชาติทั้งหลายที่อยู่กับเจ้า เราจะมอบเจ้าให้เป็นอาหารแก่เหยี่ยวทุกชนิดและแก่สัตว์ป่าทุ่ง⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้าจะล้มลงบนพื้นทุ่ง เพราะเราได้ล้มวาจาแล้ว⁶ เราจะส่งเพลิงมาเหนือมาโกก และท่ามกลางผู้ที่อาศัยอยู่อย่างไร้กังวลตามเกาะต่างๆ และเขาทั้งหลายจะทราบบว่าเราคือพระเยโฮวาห์⁷ และเราจะกระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นที่รู้จักในท่ามกลางอิสราเอล ประชาชนของเรา เราจะไม่ยอมให้อิสราเอลทำให้นามบริสุทธิ์ของเรา

มัวหมองอีกต่อไป และประชาชาติจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์ในอิสราเอล⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด มาแล้ว และจะเป็นอย่างนั้น คือวันนั้นซึ่งเราได้ลั่นวาจาไว้⁹ แล้วบรรดาคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมืองอิสราเอลจะออกไป และจะเอาไฟสุ่มเครื่องอาวุธเผาเสียคือโล่และดั่ง คันธนูและลูกธนู หอกยาวและหอกชัด และเขาจะเอาไฟสุ่มเป็นเวลาเจ็ดปี¹⁰ เพราะฉะนั้นเขาไม่จำเป็นจะต้องเอาฟืนมาจากทุ่งนาหรือตัดฟืนมาจากป่า เพราะเขาจะก่อไฟด้วยเครื่องอาวุธ และเขาทั้งหลายจะแย่งชิงผู้ที่แย่งชิงเขา และจะปล้นผู้ที่ปล้นเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ¹¹ ต่อมาในวันนั้น เราจะให้โกกมีสุสานอยู่ในอิสราเอล คือหุบเขาของคนเดินผ่านไปมา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของทะเล มันจะปิดจมูกของคนเดินผ่านไปมา เพราะว่าโกกและหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่านจะถูกฝังไว้ที่นั่น เขาจะเรียกกันว่า หุบเขาฮาโมนโกก¹² วงศ์วานอิสราเอลจะฝังเขาทั้งหลายอยู่ถึงเจ็ดเดือน เพื่อจะทำให้แผ่นดินนั้นสะอาด¹³ องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสว่า ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจะฝังเขาทั้งหลาย ในวันนั้นเมื่อเราสำแดงสง่าราศีของเรา ประชาชนนั้นจะได้รับเกียรติเพราะการฝังศพนั้น¹⁴ เขาทั้งหลายจะตั้งคนให้เดินผ่านไปมาในแผ่นดินเรื่อยไป ให้ฝังศพคนเหล่านั้นที่เหลืออยู่บนพื้นแผ่นดิน เพื่อจะทำแผ่นดินให้สะอาด เขาจะออกตรวจค้นเมื่อสิ้นเจ็ดเดือนแล้ว¹⁵ เมื่อคนเหล่านั้นผ่านไปมาในแผ่นดิน ถ้าใครเห็นกระดูกคนเข้า เขาจะเอาเครื่องหมายปักไว้ข้างกระดูกนั้น จนกว่าคนฝังจะมาฝังเขาไว้ในหุบเขาฮาโมนโกก¹⁶ หัวเมืองหนึ่งชื่อ ฮาโมนาห์ ก็อยู่ที่นั่นด้วย

เขา จะ ทำให้ แผ่น ดิน สะอาด ดังนี้แหละ ¹⁷ เจ้า บุตร แห่ง มนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงพูดกับ นกทุกชนิดและพูดกับเหล่าสัตว์ป่าทุ่งว่า ‘จงชุมนุมและมา เล็ด รวมกันมาจากทุกด้านมายังการเลี้ยงสักการบูชา ซึ่ง เรา ถวาย เพื่อ เจ้า เป็นการ เลี้ยงสักการ บูชา ใหญ่ บน ภูเขา ทั้งหลายแห่งอิสราเอล และเจ้าจะรับประทานเนื้อและดื่ม โลहित ¹⁸ เจ้า จะ รับประทานเนื้อของ ผู้แก่ลัว่กล้า และดื่ม โลहितของเจ้านายแห่งพิภพ ของ แกะผู้ ของ ลูก แกะ และ ของ แพะกับของวัวผู้ ทั้งสิ้นนี้เป็นสัตว์อ้วนพีแห่งเมืองบา ขาน ¹⁹ และเจ้าจะรับประทานไขมันจนเจ้า อิ่ม หน้า และ ดื่ม โลहितจนเจ้าจะเมา ณ การ เลี้ยงสักการบูชาซึ่งเราได้ ถวาย เพื่อ เจ้า ²⁰ และเจ้าจะอิ่ม หน้า ที่ สำรับ ของ เรา ด้วย เนื้อม้า และผู้ขับขี่ ทั้งเนื้อของผู้แก่ลัว่กล้า และของนักรบ ทุกชนิด’ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ ²¹ และ เราจะตั้งสง่าราศีของเราไว้ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย และ ประชาชาติทั้งสิ้นจะเห็นการพิพากษาลงโทษของเราซึ่งเรา ได้กระทำ และเห็นมือของเราซึ่งเราวางไว้บนเขาทั้งหลาย ²² ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป วงศ์วานอิสราเอลจะทราบ ว่า เรา คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย ²³ และประชาชาติ ทั้งหลายจะทราบว่า วงศ์วานอิสราเอล ได้ถูกกวาด ไป เป็น เชลยเพราะเหตุความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้ละเมิดต่อ เรา ดังนั้นเราจึงซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา และมอบเขา ไว้ในมือพวกศัตรูของเขา เขาจึงล้มลงด้วยดาบสิ้นทุกคน ²⁴ เราได้กระทำต่อความโสโครกและการละเมิดของเขาทั้ง หลาย และเราซ่อนหน้าของเราเสียจากเขาทั้งหลาย

อิสราเอลจะกลับสู่สภาพเดิม

25 เพราะ ฉะนั้น องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัสว่า บัดนี้เรา จะ ให้ ยา โค บก ลับ สู่ สภาพ เดิม และ จะ มี ความ กรุณา ต่อ วงศ์ วาน อิสราเอล ทั้ง สิ้น และ เรา จะ หวง แหน นาม บริสุทธิ ของ เรา 26 เมื่อ เขา ทั้ง หลาย มา อาศัย อยู่ อย่าง ปลอดภัย ใน แผ่น ดิน โดย ไม่มี ผู้ ไใด กระทำ ให้ เขา หวาด กลัว เขา ทั้ง หลาย จะ ทุบ รับ ความ อับอาย ขาย หน้า ของ เขา ทั้ง การ ละเมิด ซึ่ง เขา ทั้ง หลาย ได้ เคย ประพฤติ ต่อ เรา 27 เมื่อ เรา ได้ นำ เขา กลับ มา จาก คนชาติ ทั้ง หลาย และ รวบรวม เขามา จาก แผ่น ดิน ศัตรู ของ เขา และ เมื่อ เรา สำแดง ความ บริสุทธิ ของ เรา ท่ามกลาง เขา ทั้ง หลาย ท่ามกลาง สายตา ของ ประชาชาติ เป็น อัน มาก 28 แล้ว เขา จะ ทราบ ว่า เรา คือ พระ เยโฮวาห์ พระ เจ้า ของ เขา เพราะ เรา ได้ ส่ง ให้ เขา ถูก กวาด ไป เป็น เซลย อยู่ ท่ามกลาง บรรดา ประชาชาติ แล้ว ก็ รวบรวม เขา เข้า มา ใน แผ่น ดิน ของ เขา ทั้ง หลาย เรา จะ ไม่ ปล่อย ให้ สัก คน หนึ่ง ใน พวก เขา เหลือ อยู่ ท่ามกลาง บรรดา ประชาชาติ อีก เลย 29 และ เรา จะ ไม่ ช้อน หน้า ของ เรา ไว้ จาก เขา ทั้ง หลาย อีก เลย เมื่อ เรา เท วิญญาณ ของ เรา เหนือ วงศ์ วาน อิสราเอล องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัส ดังนี้ แลละ”

40

ทูตสวรรค์ที่ถือไม้วัด

1 เมื่อ ปี ที่ ยี่สิบ ห้า ที่ เรา ได้ ถูก กวาด ไป เป็น เซลย นั้น ใน ต้น ปี เมื่อ วันที่ สิบ ของ เดือน ใน ปี ที่ สิบสี่ หลัง จาก ที่ เขา ชนะ กรุง นั้น ใน วัน นั้น ที่ เดียว พระ หัตถ์ ของ พระ เยโฮวาห์ มา อยู่ เหนือ ข้าพเจ้า และ ทรง นำ ข้าพเจ้า มา 2 ใน นิมิต แห่ง พระ เจ้า พระ องค์ ทรง นำ ข้าพเจ้า มา ถึง แผ่น ดิน อิส รา เอล และ พระ องค์ ทรง วาง ข้าพเจ้า ไว้ บน ภูเขา สูง มาก ซึ่ง ตรง นั้น ทาง

ทิศใต้มีสิ่งก่อสร้างเหมือนเมืองหนึ่ง³ เมื่อพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามา ณ ที่นั้น ดูเถิด มีชายคนหนึ่ง ปราบกฎการณ์ของเขา คล้ายทองสัมฤทธิ์ มีเชือกป่าน เส้นหนึ่ง และไม้วัดอันหนึ่งอยู่ในมือ และท่านยืนอยู่ที่หอประตู⁴ และชายผู้นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมองดูด้วยตนเองเถิด และจงฟังด้วยหูของเจ้า และจงเอาใจใส่กับสิ่งทั้งสิ้นที่เราจะสำแดงให้แก่เจ้า เพราะว่าที่นำเจ้ามาที่นี่ก็เพื่อจะสำแดงให้แก่เจ้า สิ่งทั้งสิ้นที่เจ้าเห็น นั้น จง ประกาศแกวงศวานอิสราเอล”

การวัดพระวิหารแห่งอนาคต

⁵ และดูเถิด มีกำแพงล้อมอยู่รอบบริเวณนอกของพระนิเวศ และในมือของชายผู้นั้นมีไม้วัดยาวหกศอก แต่ละศอกยาวเท่ากับ ศอก คืบ ดังนั้นท่านจึงวัด ความหนาของกำแพงได้หนึ่ง ไม้วัด และความสูงได้หนึ่ง ไม้วัด⁶ แล้วท่านเข้าไป ตาม หอ ประตู ซึ่ง หัน หน้า ไป ทิศ ตะวัน ออก ขึ้น ไปตามบันได และวัด ธรณี หอ ประตูได้ลึกหนึ่ง ไม้วัด และอีก ธรณีหนึ่งได้ลึกหนึ่ง ไม้วัด⁷ และห้องยามยาวหนึ่ง ไม้วัด และกว้างหนึ่ง ไม้วัด และที่ว่างระหว่างห้องยามเหล่านั้นยาวห้าศอก และธรณีหอประตูที่อยู่ริมมุขที่หอประตูตอนปลายชั้นในได้หนึ่ง ไม้วัด⁸ แล้วท่านก็วัดมุขของหอประตูตอนปลายชั้นในได้หนึ่ง ไม้วัด⁹ และท่านก็วัดมุขของหอประตูได้แปดศอก และเสามุขนั้นสองศอก และมุขของหอประตูอยู่ที่ตอนปลายข้างใน¹⁰ แต่ละด้านของหอ ประตู ตะวัน ออก มี ห้อง ยาม อยู่ สาม ห้อง ห้อง ทั้ง สาม มี ขนาด เดียวกัน และเสาที่อยู่ทั้งสองข้างก็มีขนาดเดียวกัน¹¹ แล้วท่านจึงวัด ความกว้างช่อง เปิด ของ ทาง เข้า หอ ประตูได้สี่ศอก และ ความยาวของหอประตูสี่สามศอก¹² หน้าห้องยามนั้นมีเครื่อง

กัน ด้านละหนึ่ง ศอก และห้องยามนั้นยาว ด้านละหก ศอก
 13 แล้วท่านก็วัดหอบประตูจากหลังคาของห้องยามห้องหนึ่ง
 ไปยังหลังคาของห้องยามอีกห้องหนึ่ง ได้กว้างยี่สิบห้า ศอก
 จากทางเข้าหนึ่ง ไปยังอีกทางเข้าหนึ่ง 14 และท่านทำเสา
 ทั้งหลายได้หกสิบ ศอก และรอบหอบประตูมีลาน ไปถึงเสา
 15 วัดจากข้างหน้าหอบประตูตรงทางเข้าไปยังปลายมุขชั้น
 ในของหอบประตูได้ห้าสิบ ศอก 16 ตามหอบประตูนั้นมีหน้า
 ต่าง รอบ ค่อยๆ แคบ เข้าไป ข้างใน ทั้งใน เสา และใน ห้อง
 ยาม และมุข ก็มีหน้า ต่าง อยู่รอบ ข้างใน เหมือนกัน ที่เสา
 มีต้นอินทผลัม 17 แล้วท่านนำข้าพเจ้า ออกมา ที่ลาน ชั้น
 นอก และดูเถิด มีห้องหลายห้อง และมีพื้นหินทำไว้รอบ
 ลาน มีห้องสามสิบ ห้อง หันหน้า เข้าหาพื้นหิน 18 และพื้น
 หินนั้นมีอยู่ตามด้านข้างทางเข้าหอบประตู เท่ากับความยาว
 ของหอบประตู นี้เป็นพื้นหินตอนล่าง 19 แล้วท่านก็วัดความ
 กว้างจากหน้าหอบประตูข้างล่าง ไปยังหน้าลานข้างในด้าน
 นอก ได้หนึ่งร้อย ศอก อยู่ทั้งทาง ตะวันออก และทาง เหนือ
 20 ส่วนหอบประตูแห่ง ลาน นอก หันหน้า ไปทาง เหนือ ท่าน
 ก็วัด ความ ยาว และ ความ กว้าง ของ มัน 21 ห้อง ยาม ด้าน
 ละสามห้อง กับเสา และมุขมีขนาด เดียว กับ หอบประตูแรก
 ยาว ห้าสิบ ศอก กว้าง ยี่สิบห้า ศอก 22 หน้าต่าง มุข ต้นอิน
 ทผลัม ของ หอบ ประตูนี้มีขนาด เดียว กับ ของ หอบ ประตู ซึ่ง
 หันหน้าไปทางทิศ ตะวันออก และมีบันได เจ็ดขั้น นำขึ้นไป
 ถึง และมุขนั้นอยู่ข้างใน 23 ตรงข้าม กับ ประตูซึ่ง อยู่ข้าง
 เหนือเช่นเดียวกับประตูที่อยู่ข้าง ตะวันออก มีประตูเปิดไปสู่
 ลานชั้นใน และท่านก็วัดจากประตูหนึ่ง ไปยังอีกประตูหนึ่ง
 ได้หนึ่งร้อย ศอก 24 และท่านได้นำข้าพเจ้า ตรง ไป ยัง ทิศ
 ใต้ และดูเถิด มีหอบประตูทางทิศใต้หนึ่งหอบประตู ท่านก็วัด

เสา และ วัตถุประสงค์ ก็มีขนาด เดียวกับที่อื่น ²⁵ มีหน้า ต่าง ที่ หอ ประตู และ ที่ มุข โดย รอบ เหมือน หน้า ต่าง ที่อื่น ยาว ห้าสิบ ศอก และ กว้าง ยี่สิบ ห้า ศอก ²⁶ มีบันได เจ็ด ขั้น นำ ขึ้น ไป ถึง และ มุข นั้น อยู่ ข้าง ใน มี ต้น อินทผลัม อยู่ ที่ เสา ด้าน ละ ดัน ²⁷ และ มี ประตู หนึ่ง อยู่ ทาง ทิศ ใต้ ของ ลาน ชั้น ใน และ ท่าน ก็ วัด จาก ประตู หนึ่ง ไป ยัง อีก ประตู หนึ่ง ตรง ไป ทาง ทิศ ใต้ ได้ หนึ่ง ร้อย ศอก ²⁸ แล้ว ท่าน นำ ข้าพเจ้า มา ยัง ลาน ชั้น ใน โดย ประตู ทิศ ใต้ และ ท่าน ก็ วัด ประตู ทิศ ใต้ มี ขนาด อย่าง เดียว กับ ประตู อื่น ๆ ²⁹ ห้อง ยาม เสา และ มุข ของ หอ ประตู นี้ มี ขนาด เดียว กับ ที่อื่น มี หน้า ต่าง ที่ หอ ประตู และ ที่ มุข โดย รอบ ยาว ห้าสิบ ศอก และ กว้าง ยี่สิบ ห้า ศอก ³⁰ มี มุข อยู่ รอบ ยาว ยี่สิบ ห้า ศอก กว้าง ห้า ศอก ³¹ มุข นั้น หัน หน้า สู่ ลาน ชั้น นอก มี ต้น อินทผลัม อยู่ ที่ เสา และ บันได นี้ มี แปด ขั้น ³² แล้ว ท่าน ก็ พา ข้าพเจ้า มา ที่ ลาน ชั้น ใน ด้าน ตะวัน ออก และ ท่าน ก็ วัด หอ ประตู ขนาด เดียว กับ หอ ประตู อื่น ³³ ห้อง ยาม เสา และ มุข ของ หอ ประตู นี้ มี ขนาด เดียว กับ ที่อื่น มี หน้า ต่าง ที่ หอ ประตู และ ที่ มุข โดย รอบ ยาว ห้าสิบ ศอก และ กว้าง ยี่สิบ ห้า ศอก ³⁴ มุข ของ ด้าน นี้ หัน หน้า สู่ ลาน ชั้น นอก และ มี ต้น อินทผลัม อยู่ ที่ เสา ด้าน ละ ดัน และ บันได นี้ มี แปด ขั้น ³⁵ แล้ว ท่าน ก็ นำ ข้าพเจ้า มา ยัง ประตู เหนือ แล้ว ท่าน ก็ วัด หอ ประตู นั้น มี ขนาด เดียว กับ หอ ประตู อื่น ³⁶ ห้อง ยาม เสา และ มุข ของ หอ ประตู นี้ มี ขนาด เดียว กับ ที่อื่น มี หน้า ต่าง โดย รอบ ยาว ห้าสิบ ศอก และ กว้าง ยี่สิบ ห้า ศอก ³⁷ มุข ของ ด้าน นี้ หัน หน้า สู่ ลาน ชั้น นอก และ มี ต้น อินทผลัม อยู่ ที่ เสา ด้าน ละ ดัน และ บันได นี้ มี แปด ขั้น ³⁸ มี ห้อง หนึ่ง และ มี ทาง เข้า อยู่ ที่ เสา ของ หอ ประตู เป็น ที่ ล้าง เครื่อง เผา บูชา ³⁹ และ ที่ มุม ของ หอ ประตู มี โต๊ะ ด้าน ละ

สองโตะ บนนี้สำหรับฆ่าเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่องบูชาไถ่การละเมิด ⁴⁰ และทางด้านนอก ทางที่เขาขึ้นไปถึงทางเข้าหอบประตูเหนือมีโตะสองโตะ อีกด้านหนึ่งของมุมของหอบประตูมีโตะสองโตะ ⁴¹ มีโตะอยู่ข้างนี้สี่โตะ และมีโตะอยู่ข้างนั้นข้างๆหอบประตูสี่โตะ เป็นแปดโตะด้วยกัน ซึ่งเขาใช้เป็นที่ฆ่าเครื่องสัตวบูชา ⁴² มีโตะสี่โตะทำด้วยหินสกัดสำหรับเครื่องเผาบูชา ยาวหนึ่งศอกคืบ และกว้างหนึ่งศอกคืบ สูงหนึ่งศอก สำหรับวางเครื่องมือซึ่งเขาใช้ฆ่าเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชา ⁴³ มีตะขอยาวคืบหนึ่งติดอยู่ข้างในโดยรอบ บนโตะนี้เขาวางเนื้อของเครื่องบูชา

ห้องสำหรับพวกนักร้องและปุโรหิต

⁴⁴ ข้างนอกหอบประตูชั้นใน ในลานชั้นในมีห้องสำหรับพวกนักร้อง ซึ่งอยู่ข้างหอบประตูเหนือ หันหน้าไปทิศใต้ อีกห้องหนึ่งอยู่ข้างหอบประตูตะวันออก หันหน้าไปทิศเหนือ ⁴⁵ และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “ห้องนี้ซึ่งหันหน้าไปทางทิศใต้สำหรับปุโรหิตผู้ดูแลพระนิเวศ ⁴⁶ และห้องซึ่งหันหน้าไปทางเหนือสำหรับปุโรหิตผู้ดูแลแท่นบูชา ปุโรหิตเหล่านี้เป็นบุตรชายของศาโดกในบรรดาบุตรชายของเลวี ที่เข้ามาใกล้พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติพระองค์” ⁴⁷ และท่านก็วัดลาน ได้ยาวหนึ่งร้อยศอก และกว้างหนึ่งร้อยศอก เป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส และแท่นบูชาอยู่ข้างหน้าพระนิเวศ

มุขของพระวิหาร

⁴⁸ แล้วท่านนำข้าพเจ้ามาที่มุขของพระนิเวศและวัดเสาของมุขได้ห้าศอกทั้งสองด้าน และหอบประตูก็กว้างด้านละสามศอก ⁴⁹ มุขนั้นยาวยี่สิบศอกและกว้างสิบเอ็ดศอก และ

ท่านนำข้าพเจ้าทางบันไดไปถึงที่นั่น และมีเสาอยู่ข้างเสา ทั้งสองข้าง

41

คำบรรยายถึงพระวิหาร

¹ ภายหลังก่อนนำข้าพเจ้ามาถึงพระวิหาร และได้วัดเสากว้าง ด้านละหก ศอก ซึ่งเท่ากับ ความ กว้าง ของ พลับพลา ² และ ส่วน กว้าง ของ ทาง เข้า นั้น ลิบ ศอก และ กำแพง ข้าง ทาง เข้า ด้าน ละ ห้า ศอก และ ท่าน ก็ วัด ความ ยาว ของ พระ วิหาร ได้ ลิบ ศอก กว้าง ยี่ ลิบ ศอก ³ แล้ว ท่าน ก็ เข้า ไป ข้าง ใน และ วัด เสา ของ ทาง เข้า ได้ สอง ศอก ทาง เข้า นั้น หก ศอก และ ส่วน กว้าง ของ ทาง เข้า นั้น เจ็ด ศอก ⁴ และ ท่าน ก็ วัด ความ ยาว ของ ห้อง ได้ ยี่ ลิบ ศอก กว้าง ยี่ ลิบ ศอก พัน พระ วิหาร ออก ไป และ ท่าน บอก ข้าพเจ้า ว่า “นี่ เป็น ที่ บริสุทธิ ที่ สุด” ⁵ แล้ว ท่าน ก็ วัด กำแพง พระ นิเวศ ได้ หนา หก ศอก และ ห้อง ระเบียง นั้น กว้าง สี่ ศอก อยู่ รอบ พระ นิเวศ ทุก ด้าน ⁶ ห้อง ระเบียง นั้น เป็น ห้อง สาม ชั้น ซ้อน กัน มี ชั้น ละ สาม ลิบ ห้อง มี หัก บ่า อยู่ รอบ กำแพง พระ นิเวศ ใช้ เป็น ที่ หนุน ห้อง ระเบียง เพื่อ ไม่ ให้ ห้อง ระเบียง อาศัย กำแพง พระ นิเวศ ⁷ ห้อง ระเบียง นั้น ยิ่ง สูง ขึ้น ไป ก็ ยิ่ง กว้าง ออก ตาม ส่วน ขยาย ของ หัก บ่า จาก ห้อง หนึ่ง ซ้อน อยู่ บน อีก ห้อง หนึ่ง โดย รอบ ที่ ข้าง พระ นิเวศ มี บัน ไດ นำ ขึ้น ข้าง บน ดังนี้ แหะ ละ ผู้ ไດ ที่ ขึ้น ไป จาก ห้อง ต่ำ ที่ สุด ถึง ห้อง บน ก็ ต้อง ลอด ผ่าน ห้อง กลาง ⁸ ข้าพเจ้า ยัง เห็น อีก ว่า พระ นิเวศ นั้น มี ยก พื้น อยู่ โดย รอบ ฐาน ของ ห้อง ระเบียง วัด ได้ หนึ่ง ไม้ วัด เต็ม ยาว หก ศอก ⁹ ผนัง ด้าน นอก ของ ห้อง ระเบียง หนา ห้า ศอก และ ส่วน ที่ ว่าง คือ สถานที่ ของ ห้อง ระเบียง ที่ อยู่ ข้าง ใน นั้น ¹⁰ ระหว่าง ห้อง ระเบียง แต่ละ ห้อง มีความ กว้าง ยี่ ลิบ ศอก โดย รอบ พระ นิเวศ ทุก ด้าน ¹¹ และ ประตู ของ ห้อง ระเบียง นั้น เปิด เข้า ไป ใน ส่วน บน ยก พื้น ที่ ว่าง

ประตูหนึ่งหันไปทางเหนือ และอีกประตูหนึ่งหันไปทางใต้ ความกว้างของส่วนที่ว่างนั้น คือห้า ศอก โดยรอบ ¹² ตึกที่หันหน้ามายังสนามของพระนิเวศทางด้านตะวันตกนั้น กว้าง เจ็ด สิบ ศอก และผนังของ ตึก หน้าห้า ศอก โดยรอบ และยาวเก้า สิบ ศอก ¹³ แล้วท่านก็วัดพระนิเวศได้ยาวหนึ่ง ร้อย ศอก สนาม และ ตึก พร้อมกับ ผนัง ยาว หนึ่ง ร้อย ศอก ¹⁴ ความกว้างด้าน ตะวันออกของด้านหน้าของพระนิเวศ ทั้ง ของ สนาม ยาว หนึ่ง ร้อย ศอก ¹⁵ แล้วท่านก็ วัด ความยาวของ ตึกซึ่งหันหน้าไปสู่สนามซึ่งอยู่ด้านหลัง พร้อมทั้ง ผนัง ข้างๆ ยาว หนึ่ง ร้อย ศอก ห้อง โถง ของ พระวิหาร นั้น และลานของ मुख ¹⁶ ทั้ง ธรณีประตู หน้าต่าง และผนัง รอบ ทั้ง สาม ชั้น ซึ่งอยู่ตรงข้าม ประตู ไม้ โดยรอบ ตั้งแต่ พื้น ถึง หน้าต่าง และหน้าต่างนี้ ก็คลุมไว้ ¹⁷ จนถึงที่อยู่เหนือประตู ถึง แม้เป็นห้องชั้นในและข้างนอก และบนผนังโดยรอบที่ ห้องชั้นในและห้องโถง ก็กระทำโดยการวัด ¹⁸ พระนิเวศ นั้นมีรูปเคารพและรูปต้นอินทผลัม และรูปต้นอินทผลัมอยู่ ระหว่างเศรฐทุกรูป เศรฐทุกตนมีสองหน้า ¹⁹ หน้าของผู้ชาย ตรงต้นอินทผลัมที่อยู่ข้างหนึ่ง และหน้าของสิงโตหนุ่มตรง ต้นอินทผลัมที่อยู่อีกข้างหนึ่ง มีรูปอย่างนี้ รอบ พระนิเวศ ทั้งหมด ²⁰ จากพื้นถึงที่เหนือประตู มีรูปเคารพและรูปต้นอินทผลัม แกะอยู่ที่ผนังพระวิหาร ²¹ ฝ่ายเสาประตูของพระวิหารนั้นสี่เหลี่ยมข้างหน้าสถานบริสุทธิ์ รูปร่างของตัวนั้นก็ เหมือนรูปร่างของอีกตัวหนึ่ง ²² แทนบูชาทำด้วยไม้สูงสาม ศอกยาวสองศอก ทั้งมุม ความยาว และที่ผนังทำด้วยไม้ ท่านบอกข้าพเจ้าว่า “นี่เป็น โຕະ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์” ²³ พระวิหารและสถานบริสุทธิ์มีประตูคู่แห่ง ละคู่ ²⁴ ประตูเหล่านั้นมีสองบาน คือบานเหวี่ยงสองบาน

ประตูหนึ่งมีสองบาน และอีกประตูหนึ่งมีสองบาน ²⁵ และบนประตูของพระวิหาร มีเศรฐและต้นอินทผลัมแกะไว้ เช่นเดียวกับที่แกะไว้บนผนัง มีพลับพลาไม้อยู่ที่หน้ามุขข้างนอก ²⁶ มีหน้าต่าง และมีต้นอินทผลัมอยู่ทั้งสองข้างที่บนผนังด้านข้างมุข ทั้งห้องระเบียงพระนิเวศและพลับพลา

42

ห้องต่างๆของพระวิหาร

¹ แล้วท่านพาข้าพเจ้ามาถึงลานชั้นนอก ตรงทิศเหนือ และท่าน นำข้าพเจ้า มา ถึง ห้อง ซึ่ง อยู่ตรงข้าม กับ สนาม และตรงข้ามกับตึกทางด้านทิศเหนือ ² ความยาวของตึกที่อยู่หน้าประตูทางด้านเหนือ นั้น เป็นหนึ่งร้อยศอก และกว้างห้าสิบศอก ³ ติดต่อกับส่วนยี่สิบศอกซึ่งเป็นส่วนของลานชั้นใน หันหน้าเข้าสู่พื้นหินซึ่งเป็นส่วนของลานข้างนอก เป็นระเบียงซ้อนระเบียงสามชั้น ⁴ และข้างหน้าห้องมีทางเข้าข้างในกว้างสิบศอก ยาวหนึ่งศอก บรรดาประตูห้องเหล่านี้อยู่ทางด้านเหนือ ⁵ ห้องข้างบนแคบกว่า เพราะระเบียงเหล่านี้สูงกว่าระเบียงห้องชั้นล่าง และชั้นกลางในตึกนั้น ⁶ เพราะว่าเป็นห้องสามชั้น และไม่มีเสารองรับเหมือนเสาที่ลานข้างนอก เพราะฉะนั้นห้องชั้นบนจึงร่นเข้าไปกว่าพื้นมากกว่าห้องชั้นล่างและชั้นกลาง ⁷ และมีผนังข้างนอกขนานกับห้อง ตรงไปยังลานข้างนอก ตรงข้ามกับห้องยาวห้าสิบศอก ⁸ เพราะฉะนั้นห้องที่ลานข้างนอกยาวห้าสิบศอก และดูเถิด ส่วนห้องเหล่านี้ที่ตรงข้ามกับพระวิหารยาวหนึ่งร้อยศอก ⁹ ใต้ห้องเหล่านี้มีทางเข้าอยู่ด้านตะวันออก ถ้าเข้าไปจากลานข้างนอก ¹⁰ ตรงที่ผนังด้านนอกเริ่มต้น ด้านตะวันออกก็เช่นเดียวกัน ตรงข้ามกับสนาม และตรงข้ามกับตึก มีห้องหลายห้อง ¹¹ ทางเดินอยู่หน้าห้อง

คล้ายกับ ห้องทาง ทิศเหนือ ยาว และกว้าง ขนาดเดียวกัน มีทางออก แพนผังและประตูอย่างเดียวกัน ¹² ข้างกลางห้อง ทิศใต้มีทาง เข้า อยู่ ด้าน ตะวัน ออก ที่ที่เข้ามา ตามทาง เดิน ตรงข้าม มีผนังแบ่ง ¹³ แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ห้อง ด้านเหนือ และห้อง ด้านใต้ ตรงข้ามสนาม เป็นห้องบริสุทธิ์ ที่ปุโรหิตผู้เข้าใกล้พระเยโฮวาห์จะรับประทานของถวายอัน บริสุทธิ์ที่สุด เขาจะวางของถวายอันบริสุทธิ์ที่สุดนั้นไว้ที่นั่น และธัญญาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องบูชาไถ่การละเมิด เพราะว่าที่นั่นบริสุทธิ์ ¹⁴ เมื่อปุโรหิตเข้าไปในที่บริสุทธิ์ เขา จะไม่ ออก ไป จาก ที่บริสุทธิ์เข้าสู่ลานข้าง นอก แต่จะปลด เครื่องแต่งกายที่เขาสวมปฏิบัติหน้าที่วางไว้ที่นั่นเพราะสิ่ง เหล่านี้บริสุทธิ์ เขาจะต้องสวมเครื่องแต่งกายอื่นก่อนที่เขา จะเข้าไปสู่ส่วนที่มีไว้สำหรับประชาชน” ¹⁵ เมื่อท่านได้วัดข้าง ในบริเวณพระนิเวศเสร็จแล้ว ท่านก็นำข้าพเจ้าออกมาทาง ประตูซึ่งหันหน้าไปทางทิศ ตะวัน ออก และวัดบริเวณพระ นิเวศโดยรอบ ¹⁶ ท่านวัด ด้าน ตะวัน ออก ด้วยไม้วัด ได้ ห้า ร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ ¹⁷ แล้วท่านก็หันมาวัดทางด้าน เหนือ ได้ ห้า ร้อย ศอก ตามไม้วัดโดยรอบ ¹⁸ แล้วท่านก็หัน มาวัดด้านใต้ได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด ¹⁹ แล้วท่านก็หันมา ด้านตะวันตกแล้ววัดได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด ²⁰ ท่านวัดทั้ง ลีด้าน มีกำแพงล้อมรอบยาวห้าร้อยศอก กว้างห้าร้อยศอก เป็นที่แบ่งระหว่างสถานบริสุทธิ์กับสถานที่สามัญ

43

พระวิหารเต็มด้วยสง่าราศีของพระเจ้า

¹ ภาย หลัง ท่าน นำ ข้าพเจ้า มายัง ประตู คือ ประตูที่หัน หน้า ไป ทิศ ตะวัน ออก ² และ ดูเกิด สง่า ราศี ของ พระเจ้า แห่งอิส รา เล มา จาก ทิศ ตะวัน ออก และ พระ สุรเสี ยง

ของ พระองค์ก็เหมือน เสียง น้ำ มาก หลาย และ พิภพ
 ก็รุ่งโรจน์ด้วยสง่าราศีของพระองค์³ และนิมิตที่ข้าพเจ้า
 เห็นนั้นก็เหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าเห็นเมื่อพระองค์เสด็จ
 มาทำลายเมืองนั้น และเหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่
 ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าก็ชอบหน้าของข้าพเจ้าลงถึงดิน⁴
 และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้เข้าไปในพระนิเวศทาง
 ประตูที่หันไปทางทิศตะวันออก⁵ พระวิญญูณก็ยกข้าพเจ้า
 ขึ้น และนำข้าพเจ้ามาที่ลานชั้นใน และดูเถิด สง่าราศีของ
 พระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศ⁶ ขณะที่ชายคนนั้นยังยืน
 อยู่ที่ข้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าดัง
 ออกมาจากพระนิเวศ

ราชบัลลังก์ของพระเยซูคริสต์ในพระวิหาร

⁷ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
 บัลลังก์ของเรา และ สถานที่ วาง เท้า ของ เรา อยู่ที่ นี้
 เป็นที่ที่เรา จะ อยู่ ท่ามกลาง ชนชาติ อิสราเอล เป็น นิตย
 และวงศ์วานอิสราเอลจะไม่กระทำให้นามบริสุทธิ์ของเรา
 เป็นมลทินอีก โดยตัวของเขาทั้งหลายเองหรือกษัตริย์ของ
 เขาทั้งหลาย ด้วยการ เล่น ชู้ ของ เขาทั้งหลาย และด้วยศพ
 ของกษัตริย์ของเขาทั้งหลายในปุชนียสถานสูง⁸ โดยการ
 วาง ธรณีประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้าง ธรณีประตูทั้งหลาย
 ของเรา โดยการ ตั้ง เส้าประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้าง เส้า
 ประตูทั้งหลายของเรา มีเพียงผนังกันไว้ระหว่างเรากับเขา
 ทั้งหมดเท่านั้น เขาได้กระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็น
 มลทินด้วยการอันน่าสะอิดสะเอียนของเขาซึ่งเขาทั้งหลาย
 ได้กระทำ ดังนั้นเราจึงเผาผลาญเขาเสียด้วยความกริ้วของ
 เรา⁹ บัดนี้ให้เขาทั้ง การ เล่น ชู้ ทั้งหลายของเขา และศพขอ
 กษัตริย์ทั้งหลายของเขาให้ห่างไกลจากเรา และเราจะอยู่

ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิตย์¹⁰ เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงบรรยายแคว้นอิสราเอลให้ทราบถึงพระนิเวศ เพื่อว่าเขาจะได้ละอายในเรื่องความชั่วช้าของเขา และให้เขาทั้งหลายวัดแบบแผน¹¹ และถ้าเขาละอายในสิ่งทั้งหลายที่เขากระทำมาแล้ว จงสำแดงภาพแผนผังทางออกทางเข้า และลักษณะทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น และจงให้เขาทราบถึงกฎเกณฑ์ ลักษณะและกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศ จงเขียนลงไว้ท่ามกลางสายตาของเขา เพื่อเขาจะได้รักษา ลักษณะและกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระนิเวศ และกระทำตาม¹² ต่อไปนี้เป็นกฎของพระนิเวศ คือบริเวณโดยรอบที่อยู่บนยอดภูเขา จะเป็นทีบริสุทธ์ที่สุด ดุเถิด นี่เป็น กฎของ พระนิเวศ

การวัดแท่นบูชา

¹³ ต่อไปนี้เป็นขนาดของแท่นบูชาวัดเป็นศอก ศอกหนึ่ง คือความยาวหนึ่ง ศอก กับหนึ่ง คืบ ตอนฐานสูงหนึ่ง ศอก และกว้างหนึ่ง ศอก ที่ขอบมีริมคืบหนึ่ง และความสูงของแท่นบูชา เป็นดังนี้¹⁴ จาก ตอนฐานที่อยู่บนดินมาถึงข้างล่างสูงสองศอก กว้างหนึ่งศอก จากชั้นเล็กไปถึงชั้นใหญ่สูงสี่ศอก กว้างหนึ่งศอก¹⁵ และเตาของแท่นนั้นสี่ศอก และจากเตาแท่นมีเชิงงอนยื่นขึ้นสี่เชิง¹⁶ เตาแท่นนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส ยาวสิบสองศอก กว้างสิบสองศอก¹⁷ ชั้นข้างเตาก็สี่เหลี่ยมจตุรัสเหมือนกัน ยาวสิบสี่ศอก กว้างสิบสี่ศอก ยกริมรอบกว้างครึ่งศอก ฐานกว้างศอกหนึ่งโดยรอบ บันไดแท่นบูชาหันหน้าไปทางทิศตะวันออก”¹⁸ และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ต่อไปนี้เป็นกฎของแท่นบูชาในวันที่

เอเสเคียล 43:19 124 เอเสเคียล 43:27

สร้างเสร็จแล้ว เพื่อจะถวายเครื่องเผาบูชา และเพื่อจะพร
มด้วยเลือด

จงถวายเครื่องบูชาอีก

19 ท่านจง มอบ วัว หนุม ตัว หนึ่ง เป็น เครื่อง บูชา ไถ่บาป
แก่ปุโรหิต คน เลวี เชื้อ สาย ศา โดก ผู้ที่เข้ามา ใกล้ เพื่อ ปรน
นิบัติเรา องค์พระผู้ เป็น เจ้า พระเจ้า ตรัส ดั่ง นี้ แหละ 20 เจ้า
จง เอา เลือด วัว นั้น บ้าง ใส่ไว้ที่ เชิง งอน ทั้ง สี่ ของ แทน และ
มุม ทั้ง สี่ ของ ชั้น ข้าง เตา และ ที่ ยก รีม โดย รอบ ทำ ดั่ง นี้
แหละ ท่าน จะ ได้ ชำระ แทน และ ทำ การ ลบ มลทิน ของ แทน
นั้น ไว้ 21 ท่าน จง เอา วัว ผู้ ซึ่ง เป็น เครื่อง บูชา ไถ่บาป และ
ปุโรหิต จะ เฆมา นเสีย ใน ที่ ที่ กำหนด ไว้ ซึ่งเป็น ที่ ของ พระนิเวศ
ภายนอก สถาน บริสุทธี 22 และ ใน วันที่ สอง ท่าน จง ถวาย ลูก
แพะ ตัว ผู้ ที่ ปราศ จาก ตำนี เป็น เครื่อง บูชา ไถ่บาป และ พวก
ปุโรหิต จะ ชำระ แทน บูชา อย่าง ที่ ชำระ ด้วย วัว ผู้ 23 เมื่อ
ท่าน ได้ ชำระ แทน เสร็จ แล้ว ท่าน จง ถวาย วัว หนุม ปราศ จาก
ตำหนิ และ แกะ ผู้ ที่ ปราศ จาก ตำนี จาก ผุง 24 ท่าน จง นำ มา
ถวาย ต่อ พระ พักตร์ พระ เยโฮวาห์ และ ปุโรหิต จะ เอา เกลือ
พรหม ลง บน นั้น และ จะ ถวาย เป็น เครื่อง เผา บูชา แต่ พระ เย
โฮวาห์ 25 ท่าน จง เตรียม แพะ ตัว หนึ่ง เป็น เครื่อง บูชา ไถ่บาป
ทุกวัน จน ครบ เจ็ด วัน และ พวก ปุโรหิต จะ เตรียม วัว หนุม และ
แกะ ผู้ ที่ ปราศ จาก ตำนี จาก ผุง ด้วย 26 เขา ทั้ง หลาย จะ ต้อง
ทำ การ ลบ มลทิน แทน บูชา อยู่ เจ็ด วัน จึง จะ ชำระ เสร็จ และ
จะ สถาปนา ตนเอง ไว้ 27 และ เมื่อ เขา กระทำ ครบ ตาม กำหนด
เหล่านี้ แล้ว ตั้งแต่วันที่ แปด เป็นต้น ไป ปุโรหิต จะ ต้อง ถวาย
เครื่อง เผา บูชา ของ ท่าน และ เครื่อง สันติ บูชา ของ ท่าน ที่ บน

เท่านั้น และเราจะโปรดปรานเจ้าทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

44

ประตูตะวันออกเฉพาะเจ้านายองค์นั้น

¹ แล้วท่านก็นำข้าพเจ้า กลับ มา ตาม ทาง ของ ประตู ของ สถานบริสุทธิ์ ห่องนอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และประตูนั้นปิดอยู่ ² พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ประตูนี้จะปิดอยู่เรื่อยไป อย่าให้เปิด และไม่ให้ใครเข้าไปทางนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้เสด็จเข้าไปทางนี้ เพราะฉะนั้นจึงให้ปิดไว้ ³ เฉพาะเจ้านายท่านนั้นคือเจ้านายท่านจะประทับเสวยพระกระยาหารต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในประตูนี้ได้ ท่านจะต้องเข้ามาทางमुखของหอประตูและต้องออกไปตามทางเดียวกัน”

พระนิเวศเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระเจ้า

⁴ แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางของประตูเหนือมาที่ข้างหน้าพระนิเวศ และข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดิน ⁵ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งใจให้ดี ทุกสิ่งที่เราจะบอกเจ้าเกี่ยวกับกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และราชบัญญัติทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น จงดูด้วยตาของเจ้า และฟังด้วยหูของเจ้า และจดจำเรื่องทางเข้าพระนิเวศและทางออกจากสถานบริสุทธิ์ให้ดี ⁶ แล้วจงบอกแก่วงศ์วานที่มักกบฏ คือวงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ขอให้การที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า ล้นสุด เสียทีเถิด

7 คือ การ ที่เจ้า พา คน ต่างต่าง ที่มีได้เข้าสู่หนัด ทาง จิตใจ และมีได้เข้าสู่หนัดทางเนื้อหนังเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา กระทำให้สถานนั้น คือ พระนิเวศของเรา มัวหมอง เมื่อเจ้า ถวายอาหารของเรา แก่เรา คือ ไขมัน และ เลือด สิ่งเหล่านี้ได้ทำลาย พันธสัญญาของเรา ด้วยการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า ⁸ และเจ้ามิได้ดูแลรักษาสิ่งบริสุทธิ์ของเรา แต่เจ้าได้ตั้งคนเฝ้าให้ดูแลรักษาอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของเรา เพื่อประโยชน์แก่ตัวเจ้าเอง

พวกปุโรหิตของพระวิหารในอนาคต

9 องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า จึง ตรัสตั้งนี้ว่า อย่าให้คนต่างต่าง ที่มีได้เข้าสู่หนัด ทาง จิตใจ และมีได้เข้าสู่หนัดทางเนื้อหนัง คือ คน ต่างต่าง ทั้ง สิ้นที่อยู่ท่ามกลาง ประชาชาติอิสราเอล เข้าไป ใน สถาน บริสุทธิ์ ของ เรา ¹⁰ แต่คนเลวผู้ที่ได้ไป ไกล จาก เรา หลง ไป จาก เรา ไป ติดตาม รูปเคารพ ของ เขา เมื่อ คน อิสราเอล หลง ไป นั้น จะ ต้อง ได้ รับ โทษ ความ ชั่ว ชั่ว ของ ตน ¹¹ เขา ทั้ง หลาย จะ ต้อง ปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของเรา ตรวจตราดูอยู่ที่ประตูพระนิเวศ และ ปฏิบัติอยู่ใน พระนิเวศ เขา จะ ฆ่า เครื่อง เฝ้าบูชาและเครื่องสัตว์บูชาให้ประชาชน และเขาจะต้องคอยเฝ้า ประชาชน เพื่อจะรับใช้เขาทั้งหลาย ¹² เพราะเขาทั้งหลาย ได้ปรนนิบัติประชาชนอยู่หน้ารูปเคารพของเขา จึงทำให้หวังศรัทธา อิสราเอล ตก อยู่ใน ความ ชั่ว ชั่ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้นเราจึงได้ปฏิญาณด้วยเรื่องเขาทั้งหลายว่า เขาทั้งหลายจะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของเขา ¹³ อย่าให้เขาทั้งหลายเข้ามาใกล้เรา เพื่อจะรับใช้เราในตำแหน่งปุโรหิต หรือเข้ามาใกล้สิ่งบริสุทธิ์

ใดๆของเราในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น แต่เขาต้องทนรับความอับอายขายหน้า และการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายซึ่งเขาได้กระทำนั้น¹⁴ แต่ถึงกระนั้นเราจะกำหนดให้เขาเป็นผู้ดูแลพระนิเวศ ให้กระทำบริการทั้งสิ้น และกระทำสิ่งที่ต้องกระทำในพระนิเวศนั้นทั้งสิ้น¹⁵ แต่ปุโรหิตคนเลวี่ บรรดาบุตรชายของศาโดก ผู้ยังดูแลสถานบริสุทธิ์ของเรา เมื่อคนอิสราเอลหลงไปจากเรานั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ให้เขาเข้ามาใกล้เราเพื่อปรนนิบัติเรา และให้คอยรับใช้เรา ที่จะถวายไขมันและเลือด¹⁶ เขาจะเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเราได้ และให้เขาเข้ามาใกล้โต๊ะของเราเพื่อจะปรนนิบัติเรา และให้เขารักษาคำกำชับของเรา¹⁷ ต่อมาเมื่อเขาเข้าประตูลานชั้นในนั้น ให้เขาสวมเสื้อผ้าปาน อย่าให้เขามีสิ่งใดที่ทำด้วยขนแกะเลยขณะเมื่อเขาทำการปรนนิบัติอยู่ที่ประตูลานชั้นใน และอยู่ข้างใน¹⁸ ให้เขาสวมมาลาปานไว้เหนือศีรษะ และสวมกางเกงผ้าปานเพียงเียว อย่าให้เขาคาดตัวด้วยสิ่งใดที่ไม่มีเหงื่อ¹⁹ และเมื่อเขาออกไปยังลานนอก คือไปยังลานนอกเพื่อไปหาประชาชน ให้เขาเปลื้องเสื้อผ้าชุดที่ปรนนิบัติงานนั้น ออกเสีย และวางไว้เสียในห้องบริสุทธิ์ แล้วจึงสวมเสื้อผ้าอื่น เกรงว่าเขาจะนำความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปติดต่อกับประชาชนด้วยเสื้อผ้าของเขา²⁰ อย่าให้เขาโกนศีรษะหรือปล่อยให้ม้วยผมยาว ให้เขาเพียงแต่ขลิบผมบนศีรษะของเขาเท่านั้น²¹ เมื่อปุโรหิตเข้าไปในลานชั้นในจะติมเหล้าองุ่นไม่ได้²² อย่าให้ปุโรหิตแต่งงานกับหญิงม่ายหรือหญิงที่ถูกหย่าแล้ว แต่ให้แต่งงานกับหญิงพรหมจารีจากเชื้อสายแห่งวงศ์วานอิสราเอล หรือหญิงม่ายซึ่งเป็นหญิงม่ายของปุโรหิต²³ เขาทั้งหลายจะต้องสั่งสอนประชาชนของเรา

ถึงความแตกต่างระหว่างของบริสุทธิ์และของสามัญ และกระทำ ให้ เขา สังเกต แยกแยะ ระหว่าง ของมลทินกับ ของสะอาด ได้ ²⁴ ถ้ามีคดี เขาจะต้องกระทำหน้าที่ผู้พิพากษา และเขาจะต้องพิพากษาตาม คำตัดสินของเรา ในบรรดา งานเทศกาลตาม กำหนดของเรานั้นเขาจะต้องรักษาราช บัญญัติและกฎเกณฑ์ของเรา และเขาจะต้องรักษาวันสะ บาโตทั้งหลายของเราให้บริสุทธิ์ ²⁵ อย่าให้เขากระทำตัว ให้เป็นมลทินด้วยเข้าไปใกล้ผู้ตาย เว้นแต่เป็นบิดาหรือมารดาหรือบุตรชายหรือบุตรสาว หรือพี่น้องผู้ชายหรือพี่น้อง ผู้หญิงที่ไม่มีสามี ก็จะทำตัวให้เป็นมลทินได้ ²⁶ หลังจากที่เขารับการชำระแล้ว มีกำหนดอีกเจ็ดวัน ²⁷ องค์พระผู้เป็น เจ้าพระเจ้าตรัสว่า ในวันที่เขาเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ คือที่ ลานชั้นในเพื่อจะปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ เขาจะต้อง ถวายเครื่องบูชาไถ่บาปเสียก่อน ²⁸ นั่นจะเป็น มรดกของ เขา เราเป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่ต้องให้เขาถือกรรม สิทธิใดๆในอิสราเอล เราเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ²⁹ ให้เขา รับประทานเครื่องธัญญาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่อง บูชาไถ่การละเมิด และทุกสิ่งทุกอย่างไว้ในอิสราเอลจะเป็น ของเขาทั้งหลาย ³⁰ และผลไม้ที่ดีที่สุดของผลไม้รุ่นแรกทุก ชนิดและของถวายทุกชนิดจากเครื่องถวายบูชาทั้งสิ้นของ เจ้าจะเป็นของบรรดาปุโรหิตทั้งหลาย เจ้าจงมอบแบ่งเปียก ผล แรกของ เจ้า ให้แก่ปุโรหิต เพื่อว่า พระพรจะมีอยู่เหนือ ครัว เรือนของเจ้า ³¹ ปุโรหิตจะต้องไม่รับ ประทานสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะเป็นนกหรือสัตว์ที่ตายเองหรือถูกฉีกกัดตาย”

45

บริเวณที่ตั้งไว้เฉพาะพระเจ้าและพระวิหาร

¹ “เมื่อเจ้าแบ่งแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์โดยการจับสลากนั้น เจ้าจงถวายที่ดินส่วนหนึ่งไว้เพื่อพระเยโฮวาห์ให้เป็นตำบลบริสุทธิ ยาวสองหมื่นห้าพันศอก และกว้างหนึ่งหมื่นศอก จะเป็นทีบริสุทธิตลอดบริเวณนั้น ² ในบริเวณนี้ให้มีที่สี่เหลี่ยม จตุรัส แปลง หนึ่ง ยาว ห้า ร้อย กว้าง ห้า ร้อย ศอก สำหรับสถานบริสุทธิ ให้มีบริเวณว่างไว้โดยรอบอีกห้าสิบศอก ³ ในตำบลบริสุทธินั้น เจ้าจงวัดส่วนหนึ่งออก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ในบริเวณนี้ให้เป็นที่ตั้ง ของ สถาน บริสุทธิ และ ของ ทีบริสุทธิที่สุด ⁴ ให้เป็นส่วนแผ่นดินทีบริสุทธิ ให้เป็นของปุโรหิต ผู้ปรนนิบัติอยู่ในสถาน บริสุทธิ และ เข้า ใกล้ พระ เย โฮ วาห์ เพื่อ จะ ปรนนิบัติพระองค์ ให้เป็นที่สำหรับ ปลุกบ้าน เรือน ของ เขา และ เป็นทีบริสุทธิสำหรับ สถาน บริสุทธิ ⁵ อีก ส่วน หนึ่ง ซึ่ง ยาว สองหมื่นห้าพันศอกและกว้างหนึ่งหมื่นศอกนั้นเป็นที่ของ คน เลวี ผู้ปรนนิบัติอยู่ที่พระ นิเวศ ให้เป็น กรรมสิทธิ์ ของ เขา ให้มีห้อง ยี่สิบ ห้อง ⁶ ใกล้ๆ กับ ส่วน ที่ ตั้ง ไว้ เป็น ตำบล บริสุทธินั้น เจ้าจะต้องกำหนดที่ดินผืนหนึ่งกว้างห้าพันศอก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเมือง ให้เป็นของวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด

ที่ดินสำหรับเจ้านาย

⁷ แผ่น ดิน ทั้ง สอง ข้าง ของ ตำบล บริสุทธิ และ ส่วน ของ เมือง นั้น ให้ยก เป็นที่ดินของ เจ้านาย เคียง ข้าง กับ ตำบล บริสุทธิ และ ส่วน ของ เมือง ด้าน ตะวัน ตก และ ตะวัน ออก มี ส่วน ยาว เท่ากับ ส่วน ที่ ยก ให้ คน ตระกูลหนึ่ง ยึดออกไป ตาม ทาง ตะวัน ตก และ ทาง ตะวัน ออก ของ เขตแดน แผ่น

ดิน 8 ให้เป็นส่วน ของ เจ้า นาย ใน อิสราเอล และ เจ้า นาย ของ เรา จะ ไม่ บีบ คั้น ประชาชน ของ เรา อีก แต่ เจ้า นาย เหล่า นั้น จะ ยอม ให้ วัง ศักดิ์ วาน อิสราเอล ได้ แผ่น ดิน ที่ เหลือ ตาม ส่วน ตระกูล ของ ตน 9 องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัส ดั่ง นี้ ว่า โอ บรรดา เจ้า นาย แห่ง อิสราเอล เอ๋ย พอ เสีย ที่ เกิด จง ทั้ง การ ทารุณ และ การ บีบ คั้น เสีย และ กระทำ ความ ยุติธรรม และ ความ เทียง ธรรม องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัส ว่า จง เลิก การ ชับ ไล่ ประชาชน ของ เรา ให้ ออก จาก ที่ ดิน อัน เป็น กรรม สิทธิ์ ของ เขา เสีย 10 เจ้า จง มี ตา ชั่ง เทียง ตรง เอ ฟาห์ เทียง ตรง และ บัท ที่ เทียง ตรง 11 เอ ฟาห์ และ บัท นั้น ให้ เป็น ขนาด เดียว กัน บัท หนึ่ง จู หนึ่ง ใน ลิบ ของ โฮ เมอร์ และ เอ ฟาห์ ก็ จู หนึ่ง ใน ลิบ ของ โฮ เมอร์ ให้ โฮ เมอร์ เป็น เครื่อง วัด มา ตระฐาน 12 เซ เซล หนึ่ง มี ยี ลิบ เก-ราห์ มา เน ของ เจ้า ก็ ให้ มี ยี ลิบ เซ เซล ยี ลิบ ห้า เซ เซล และ ลิบ ห้า เซ เซล 13 ต่อ ไป นี้ เป็น กำหนด ของ ถวาย ที่ เจ้า ทั้ง หลาย จะ ต้อง ถวาย คือ ข้าว สาลี โฮ เมอร์ หนึ่ง ให้ ถวาย หนึ่ง ใน หก เอ ฟาห์ ข้าว บาร์ เลย์ โฮ เมอร์ หนึ่ง ให้ ถวาย หนึ่ง ใน หก ของ เอ ฟาห์ 14 และ ส่วน กำหนด ประจำ ของ น้ำมัน คือ น้ำมัน หนึ่ง บัท น้ำมัน โคระ หนึ่ง ถวาย หนึ่ง ใน ลิบ ของ บัท โคระ ก็ เหมือน โฮ เมอร์ จู ลิบ บัท เพราะ ลิบ บัท เท่า กับ โฮ เมอร์ 15 แกะ ผุง สอง ร้อย ตัว ก็ ให้ ถวาย ตัว หนึ่ง จาก ทุ่ง เลี้ยง สัตว์ อ่อน อุดม ของ อิสราเอล องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัส ว่า นี้ แหละ เป็น ของ ถวาย สำหรับ รัถ ญู ญา เครื่อง เหา ญา และ สัน ติน ญา เพื่อ ทำ การ ลบ มลทิน ให้ เขา ทั้ง หลาย 16 ให้ ประชาชน ทั้ง สิ้น แห่ง แผ่น ดิน นี้ มอบ ของ ถวาย เหล่า นี้ แก่ เจ้า นาย แห่ง อิสราเอล 17 ให้ เป็น หน้า ที่ ของ เจ้า นาย ที่ จะ จัด เครื่อง เหา ญา รัถ ญู ญา เครื่อง ติน ญา ณ งาน เทศกาล ทั้ง หลาย ใน วัน ขึ้น ค่ำ และ สะบา โด ใน งาน เทศกาล ที่ กำหนด ไว้ ของ วัง ศักดิ์ วาน อิสราเอล ทั้ง สิ้น ให้ เขา จัด เครื่อง ญา

ไถ่บาป รัญญูบูชา เครื่องเผาบูชา และสันติบูชา เพื่อกระทำการลบบาปให้แก่วังศวานอิสราเอล ¹⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง เจ้าจงเอาวัวหนุ่มที่ปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และเจ้าจงชำระสถานบริสุทธิ์เสีย ¹⁹ ให้บริสุทธิ์เอาเลือดของเครื่องบูชาไถ่บาปมาบ้าง และจงประพรมที่เสาประตูพระนิเวศ ที่ชั้นสี่มุมของแท่นบูชา และบนเสาประตูของลานชั้นใน ²⁰ ในวันที่เจ็ดของเดือนนั้น เจ้าจงกระทำเช่นเดียวกัน เพื่อผู้หนึ่งผู้ใดที่กระทำบาปด้วยความพลั้งเผลอหรือความรู้เท่าไม่ถึงการ เพื่อว่าเจ้าจะได้กระทำการลบมลทินพระนิเวศ ²¹ ในวันที่สิบสี่ของเดือนต้น เจ้าจงฉลองเทศกาลปีสกา จงรับประทานขนมปัง ไร้เชื้อ ตลอดเทศกาล เจ็ดวัน ²² ในวันนั้น ให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่มตัวหนึ่งสำหรับตนเองและประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ²³ และในเจ็ดวันที่มีเทศกาลเลี้ยง ให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่มเจ็ดตัวกับแกะผู้เจ็ดตัวที่ปราศจากตำหนิ ให้เป็นเครื่องเผาบูชาแต่พระเยโฮวาห์ทุกวันตลอดเจ็ดวันนั้น และจัดหาลูกแพะผู้ตัวหนึ่งทุกวันให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ²⁴ และให้เจ้านายจัดหารัญญูบูชาเอฟาห์หนึ่ง คู่กับวัวผู้หนึ่ง และเอฟาห์หนึ่ง คู่กับแกะผู้หนึ่ง และน้ำมันหนึ่งอินต่อแป้งทุกเอฟาห์ ²⁵ ในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ด และในเทศกาลเลี้ยงทั้งเจ็ดวัน ให้ท่านจัดหาของเช่นเดียวกันสำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องเผาบูชา รัญญูบูชา และเครื่องน้ำมัน”

46

เจ้านายกับประชาชนนมัสการพร้อมกัน

1 “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ประตูลานชั้นใน
 ที่หันหน้าไปทิศตะวันออกนั้นให้ปิดอยู่ในวันทำงานหกวัน
 แต่ในวันสะบาโตนั้นให้เปิด และในวันขึ้นค่ำหนึ่งก็ให้เปิด
 2 ฝ่ายเจ้านายนั้นจะเข้ามาจากข้างนอกทางมุขของหอประตู
 และจะมายืนอยู่ที่เสาประตู และพวกปุโรหิตจะเตรียม
 เครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาของท่าน และท่านจะ
 นมัสการอยู่ที่ธรณีประตู แล้วท่านจะออกไป แต่อย่าปิด
 ประตูนั้นจนกว่าจะถึงเวลาเย็น 3 เช่นเดียวกัน ประชาชน
 แห่งแผ่นดินจะนมัสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ตรง
 ที่ทางเข้าประตูนั้น ในวันสะบาโตและในวันขึ้นค่ำ 4 เครื่อง
 เผาบูชาที่เจ้านายจะถวายแด่พระเยโฮวาห์ในวันสะบาโต
 นั้น คือลูกแกะปราศจากตำหนิหกตัว และแกะผู้ปราศจาก
 ตำหนิตัวหนึ่ง 5 และธัญญาบูชาที่คู่กับแกะผู้หนึ่งคือแป้งเอ
 ฟาห์หนึ่ง และธัญญาบูชาที่คู่กับลูกแกะนั้นก็สุดแท้แต่ที่ท่าน
 จะสามารถจะถวายได้ พร้อมกับน้ำมันหนึ่ง ต่อ แป้ง
 หนึ่ง เอฟาห์ 6 ในวันขึ้นค่ำท่านจะถวายวัวหนุ่มปราศจาก
 ตำหนิตัวหนึ่ง และลูกแกะหกตัวกับแกะผู้ตัวหนึ่ง ซึ่ง
 ต้องปราศจากตำหนิ 7 ส่วนธัญญาบูชานั้นท่านจะจัดแป้ง
 หนึ่ง เอฟาห์คู่กับวัวตัวนั้น และหนึ่ง เอฟาห์คู่กับแกะผู้
 หนึ่ง และคู่กับลูกแกะ ท่านจะจัดตามที่สามารถจัดได้
 พร้อมกับน้ำมันหนึ่งอินต่อแป้งหนึ่งเอฟาห์ 8 เมื่อเจ้านาย
 เข้ามาท่านจะเข้าไปทางมุขของหอประตูและกลับออกไป
 ตามทางเดียวกันนั้น 9 เมื่อประชาชนแห่งแผ่นดินเข้ามา
 ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ณ เทศกาลเลี้ยงตามกำหนด
 ผู้ที่เข้ามาทางประตูเหนือเพื่อนมัสการจะต้องกลับออกไป
 ทางประตูใต้ และผู้ที่เข้ามาทางประตูใต้จะต้องกลับออกไป

ไปทางประตูเหนือ อย่าให้ใครกลับทางประตูตามที่เขาเข้ามา แต่ให้ทุกคนออกตรงไปข้างหน้า ¹⁰ เมื่อประชาชนเข้าไป เจ้านายจะเข้าไปพร้อมกันด้วย และเมื่อประชาชนออกไป เจ้านายจะออกไปด้วย ¹¹ รัญญูบูชาที่ใช้ ณ เทศกาลเลี้ยง และเทศกาลที่กำหนดนั้น ให้เป็นเอฟาห์หนึ่ง คู่กับวัวหนุ่มตัวหนึ่ง และ คู่กับ แกะ ผู้ก็เอฟาห์หนึ่ง และ คู่กับลูก แกะ ก็ตาม แต่ท่านสามารถจะถวายได้ พร้อมกับน้ำมันอินหนึ่ง ต่อแ่งเอฟาห์หนึ่ง ¹² เมื่อเจ้านายถวายเครื่องบูชาตามใจสมัคร จะเป็นเครื่องเผาบูชา หรือสันติบูชาเป็นเครื่องบูชา ตามใจสมัครถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้เปิดประตูที่หันหน้าไปทางทิศตะวันออกให้ท่าน และท่านจะเตรียมเครื่องเผาบูชา และสันติบูชาของท่าน อย่างที่ท่านทำในวันสะบาโต แล้วท่านจะออกไป เมื่อท่านออกไป แล้วก็ให้ปิดประตูเสีย ¹³ เจ้าจะจัดการหาลูก แกะตัวหนึ่งอายุหนึ่งขวบปราศจากตำหนิถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์เป็นประจำ วัน เจ้าจะจัดหาทุกๆเช้า ¹⁴ และเจ้าจะจัดหาเครื่องรัญญูบูชา คู่กัน ทุกๆเช้า หนึ่ง ใน หก ของ เอฟาห์ และน้ำมัน หนึ่ง ในสาม ของอิน เพื่อ คลุก แ่่ง ให้ ชุ่ม ให้ เป็น รัญญูบูชา แต่พระเยโฮวาห์ นี่เป็นระเบียบเนื่องนิตย์ ¹⁵ ดังนั้นแหละจะต้องจัดหาลูกแกะและเครื่องรัญญูบูชาพร้อมกับน้ำมันทุกๆเช้า เพื่อเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ¹⁶ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ถ้าเจ้านายนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่าน มา มอบ ให้แก่นบุตรชาย เป็น ของขวัญ ก็ให้ของนั้น ตก เป็นของบุตรชายของท่านโดยมรดกนั้นเป็นทรัพย์สินของเขาตามมรดก ¹⁷ แต่ถ้าท่านนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้คนใช้ของท่านคนหนึ่งเป็นของขวัญ ของนั้น

จะเป็นของ คนใช้นั้นจนถึงปีอิสรภาพ แล้วของนั้นจะกลับมา เป็นของเจ้านาย เฉพาะบุตรชายของท่านเท่านั้นที่จะเก็บส่วนมรดกของท่านมาเป็นของขวัญได้¹⁸ ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้านายจะยึดสิ่งใดอันเป็นมรดกของประชาชนไม่ได้โดยไล่ประชาชนออกไปจากทรัพย์สินที่ดินของเขา แต่ท่านจะต้องมอบทรัพย์สินของท่านเอง ให้เป็นมรดกแก่บุตรชายของท่าน เพื่อว่าจะไม่มีประชาชนของเราสักคนหนึ่งที่ต้องถูกขับไล่จากกรรมสิทธิ์ของตน”¹⁹ แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางเข้าซึ่งอยู่ข้างประตู มายังห้องบริสุทธิ์แถวเหนือ ซึ่งเป็นของปุโรหิต ดุเถิด มีสถานที่แห่งหนึ่งอยู่ทั้งสองข้างทางทิศตะวันตก

สถานที่สำหรับการต้มและบึ่งเครื่องบูชาต่างๆ

²⁰ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “นี่เป็นสถานที่ซึ่งปุโรหิตจะต้องต้มเครื่องบูชาไถ่การละเมิด และเครื่องบูชาไถ่บาป และเป็นทีซึ่งเขาจะบึ่งธัญญาบูชา เพื่อจะไม่ต้องนำออกไปในลานชั้นนอก อันเป็นการที่จะนำความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปถึงประชาชน”²¹ แล้วท่าน จึง นำ ข้าพเจ้า ออก มา ที่ ลานชั้นนอก และพาข้าพเจ้าไปที่มุมทั้งสี่ของลานนั้น และดูเถิด ที่มุมลานทุกมุมก็มีลานอยู่ลานหนึ่ง²² คือที่มุมทั้งสี่ของลาน มีลานเล็กๆ ยาว สี่สิบศอก กว้าง สามสิบ ศอก ลานทั้งสี่ขนาดเดียวกัน²³ ภายในรอบลานทั้งสี่นั้นมีสิ่งที่ก่อด้วยปูนเป็นแถว มีเตาอยู่ที่กันของสิ่งที่ก่อนั้นโดยรอบ²⁴ แล้วท่านจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ที่เหล่านี้เป็นที่สำหรับการต้ม ซึ่งผู้ปรนนิบัติอยู่ที่พระนิเวศจะต้มเครื่องสัตวบูชาของประชาชน”

47

แม่น้ำที่ไหลออกจากพระนิเวศของพระเจ้า (ศคย 14:8-9; วา 22:1-2)

¹ ภายหลังท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาที่ประตูพระนิเวศ และดูเถิด มีน้ำไหลออกมาจากใต้ธรณีประตูพระนิเวศตรงไปทางทิศตะวันออก เพราะพระนิเวศหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และน้ำไหลลงมาจากข้างล่าง ทางด้านขวาของพระนิเวศ ทิศใต้ของแท่นบูชา ² แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมาทางประตูเหนือ และนำข้าพเจ้าอ้อมไปภายนอกถึงประตูชั้นนอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และดูเถิด น้ำนั้นออกมาทางด้านขวา ³ ชายผู้นั้นได้เดินไปทางตะวันออก มีเชือกวัดอยู่ในมือ ท่านวัดได้หนึ่งพันศอก แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไป และน้ำลึกเพียงตาตุ่ม ⁴ แล้วท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไปและน้ำลึกถึงเข่า แล้วท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไป น้ำนั้นลึกเพียงเอว ⁵ ภายหลังท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน และกลายเป็นแม่น้ำที่ข้าพเจ้าลุยข้ามไม่ได้ เพราะน้ำนั้นขึ้นแล้วลึกพอที่จะว่ายน้ำได้ เป็นแม่น้ำที่ลุยข้ามไม่ได้ ⁶ และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นสิ่งนี้หรือ” แล้วท่านก็พาข้าพเจ้ากลับมาตามฝั่งแม่น้ำ ⁷ ขณะเมื่อข้าพเจ้ากลับ ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นต้นไม้มากมายอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำทั้งสองฟาก ⁸ และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “น้ำนี้ไหลตรงไปทางท้องถื่นตะวันออก และไหลลงไปถึงทะเลทราย แล้วลงไปถึงทะเล และเมื่อน้ำไหลออกมา นั้นไปถึงน้ำทะเล น้ำนั้นก็กลับจืดดี ⁹ ต่อมาแม่น้ำนั้นไปถึงที่ไหน ทุกสิ่งที่มีชีวิตซึ่งแหวกว่ายไปมากก็จะมีชีวิตได้ และที่นั่นมีปลามากมาย เพราะน้ำนี้ไปถึงที่นั่นน้ำทะเลก็จืด เพราะฉะนั้นแม่น้ำไปถึงไหน ทุกสิ่งก็มีชีวิต ¹⁰ ต่อมา

ชาวประมง ก็ จะ ยืน อยู่ที่ข้าง ทะเล จาก เอน เกติ ถึง เอน เอ กลาอิม จะเป็น ที่ สำหรับ ตาก อวน ปลา ใน ที่ นั้น จะมี หลาย ชนิด เหมือน ปลา ใน ทะเล ใหญ่ คือ จะมี มาก มาย ¹¹ แต่ ที่เป็น บึง และ หนอง น้ำ จะ ไม่ จืด ต้อง ทิ้ง ไว้ ให้ เป็น เกลือ ¹² ตาม ฝั่ง ทั้ง สอง ฝาก แม่ น้ำ จะมี ต้น ไม้ ทุก ชนิด ที่ ใช้ เป็น อาหาร ใบ ของ มัน จะ ไม่ เหี่ยว และ ผล ของ มัน จะ ไม่ ้วย แต่ จะ เกิด ผล ใหม่ ทุก เดือน เพราะ ว่า น้ำ สำหรับ ต้น ไม้ นั้น ไหล จาก สถาน บริสุทธิ ผล ไม้ นั้น ใช้ เป็น อาหาร และ ใบ ก็ ใช้ เป็น ยา”

เขตแดนของแผ่นดิน (ปฐมก 15:18-21)

¹³ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งน้ำว่า “นี่เป็นเขตแดน ซึ่ง เจ้า จะ ใช้ แบ่ง แผ่น ดิน สำหรับ เป็น มรดก ท่ามกลาง อิสราเอล ทั้ง สิบสอง ตระกูล โยเซฟ จะ ได้ สอง ส่วน ¹⁴ และ เจ้า จง แบ่ง ให้ เท่า ๆ กัน เรา ปฏิญาณ ที่ จะ มอบ ให้ แก่ บรรพบุรุษ ของ เจ้า และ แผ่น ดิน นี้ จะ ตก แก่ เจ้า เป็น มรดก ของ เจ้า ¹⁵ ต่อ ไป นี้ เป็น เขตแดน ของ แผ่น ดิน นี้ ด้าน ทิศ เหนือ จาก ทะเล ใหญ่ ไป ตาม ทาง เมือง เฮท โลน และ ต่อ ไป ถึง เมือง เศ็ดัด ¹⁶ เมือง ฮามัท เมือง เบรูธาห์ เมือง สิบบราอิม ซึ่ง อยู่ ระหว่าง พรมแดน เมือง ดามัสกัส กับ พรมแดน เมือง ฮามัท จนถึง เมือง ฮาเซอร์อัททิโคน ซึ่ง อยู่ ที่ พรมแดน เมือง เฮาราน ¹⁷ ตั้ง นั้น เขตแดน จะ ยืน จาก ทะเล ถึง เมือง ฮาซา เรโนน ซึ่ง อยู่ ที่ พรมแดน ด้าน เหนือ ของ เมือง ดามัสกัส ทาง ทิศ เหนือ มี พรมแดน ของ เมือง ฮามัท นี้ เป็น แดน ด้าน เหนือ ¹⁸ ทาง ด้าน ตะวัน ออก เขตแดน จะ ยืน จาก เมือง เฮาราน และ ดามัสกัส ระหว่าง ก็ เลอาด กับ แผ่น ดิน อิสราเอล เรื่อย ไป ตาม แม่ น้ำ จอร์แดน ไป ถึง ทะเล ด้าน ตะวัน ออก ท่าน ทั้ง หลาย จง วิต นี้ เป็น เขต ด้าน ตะวัน ออก ¹⁹ ทาง ด้าน ใต้ เขตแดน จะ ยืน จาก ทามาร์ จนถึง น้ำ แห่ง การ โต้เถียง ใน คาเดซ แล้ว เรื่อย ไป ตาม แม่ น้ำ ถึง ทะเล ใหญ่ นี้ เป็น เขต ด้าน ใต้

20 ทางด้านตะวันตก ทะเลใหญ่เป็นเขตแดนเรื่อยไปจนถึง ตำบลที่อยู่ตรงข้ามทางเข้าเมืองฮามัท นี่เป็นเขตแดนด้าน ตะวันตก 21 ดังนั้น เจ้าจงแบ่งแผ่นดินนี้ท่ามกลางเจ้าตาม ตระกูลอิสราเอล 22 ต่อมาเจ้าทั้งหลายจงแบ่งแผ่นดินเป็น มรดกของ ตัวเจ้าทั้งหลาย โดย การ จับ สลาก และสำหรับ คนต่างดาวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า และบังเกิดลูกหลาน อยู่ท่ามกลางเจ้า เขาทั้งหลายจะมีสัญชาติอิสราเอล ให้เขา ได้รับ ส่วน มรดก ท่ามกลาง ตระกูล อิสราเอล พร้อม กับ เจ้า ทั้ง หลาย 23 องค์พระผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรัสว่า ต่อมา คน ต่าง ดาว จะ อยู่ ใน เขต ของ คน ตระกูล ไດกั ได้ เจ้าจง กำหนด ที่ดินให้เป็นมรดกของเขานั้น”

48

การแบ่งที่ดินให้แต่ละตระกูล (ยชว 13:1—19:51)

1 “ต่อไป นี้เป็น ชื่อ ของ ตระกูล ต่างๆ ตั้ง ต้น ที่ พรหมแดน ด้าน เหนือ จาก ทะเล ไป ตาม ทาง เหนือ ไป ถึง ทาง เข้า เมือง ฮามัท จนถึง ฮา เซอ เรโนน ซึ่ง อยู่ ทาง พรหมแดน ด้าน เหนือ ของ ดามัสกัส ติด เมือง ฮามัท และ ยื่น จาก ด้าน ตะวัน ตก ออก ไป ถึง ด้าน ตะวัน ตก เป็น ส่วน ของ คน ดาน 2 ประชิด กับ เขตแดน ของ ดาน จาก ด้าน ตะวัน ออก ไป ถึง ด้าน ตะวัน ตก เป็น ส่วน ของ คน อา เซอร์ 3 ประชิด กับ เขตแดน ของ อา เซอ รุ จาก ด้าน ตะวัน ออก ไป ถึง ด้าน ตะวัน ตก เป็น ส่วน ของ คน นัฟทาลี 4 ประชิด กับ เขตแดน ของ นัฟทาลี จาก ด้าน ตะวัน ออก ไป ถึง ด้าน ตะวัน ตก เป็น ส่วน ของ คน มนัส เสห์ 5 ประชิด กับ เขตแดน ของ มนัส เสห์ จาก ด้าน ตะวัน ออก ไป ถึง ด้าน ตะวัน ตก เป็น ส่วน ของ คน เอฟ รา อิม 6 ประชิด กับ เขตแดน เอฟ รา อิม จาก ด้าน ตะวัน ออก ไป ถึง ด้าน ตะวัน ตก เป็น ส่วน ของ คน รูเบน 7 ประชิด กับ เขตแดน รูเบน จาก ด้าน ตะวัน ออก ไป ถึง ด้าน ตะวัน ตก เป็น ส่วน ของ คน ยูดาห์

8 ประชิดกับ เขตแดน ยูดาห์ จาก ด้าน ตะวัน ออก ไปถึงด้าน ตะวันตก จะเป็นส่วน ซึ่งเจ้าจะต้อง แยกไว้ต่างหาก กว้าง สองหมื่นห้าพันศอก และยาว เท่ากับ ส่วนของ คน ตระกูล หนึ่ง จากด้าน ตะวันออก ไปถึงด้าน ตะวันตก เป็นที่มีสถาน บริสุทธิอยู่กลาง ⁹ ส่วนซึ่งเจ้าทั้งหลายจะแยกไว้เพื่อพระเยโฮวาห์นั้น ให้มีด้านยาวสองหมื่นห้าพันศอก และด้านกว้าง หนึ่งหมื่น

ส่วนแบ่งสำหรับพวกปุโรหิตกับคนเลวี

¹⁰ นี่จะเป็นส่วนแบ่งของส่วนบริสุทธิ คือปุโรหิตจะได้ส่วน แบ่ง วัด จากทาง ด้านเหนือยาว สองหมื่นห้าพันศอก ทาง ด้านตะวันตกกว้างหนึ่งหมื่นศอก ทางด้านตะวันออกกว้าง หนึ่งหมื่นศอก ทางด้านใต้ยาวสองหมื่นห้าพันศอก มีสถาน บริสุทธิของพระเยโฮวาห์อยู่กลาง ¹¹ ส่วนนี้ให้เป็นส่วนของ ปุโรหิตที่ชำระไว้ให้บริสุทธิ์ บุตรชายของศาโดก ผู้ได้รักษา คำสั่งของเรา ผู้ที่มีได้หลงไป เมื่อประชาชน อิสราเอล หลง ดั่ง ที่คน เลวีได้หลง ไป นั้น ¹² และให้ที่ดิน นี้ ตกแก่ เขา ทั้ง หลายเป็นส่วนหนึ่งจากส่วนถวายเป็นแผ่นดิน เป็นสถาน ที่บริสุทธิ์ที่สุด ประชิดกับเขตแดนของคนเลวี ¹³ เคียงข้าง กับ เขตแดน ของ ปุโรหิตนั้น ให้คน เลวีมีส่วน แบ่ง ยาว สอง หมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ส่วนยาวทั้งสิ้นจะเป็น สองหมื่นห้าพันศอกและส่วนกว้างหนึ่งหมื่น ¹⁴ อย่าให้เขา ขายหรือแลกเปลี่ยนส่วนหนึ่งส่วนใดเลย อย่าให้เขาเปลี่ยน กรรมสิทธิ์ ของ ที่ดินนี้ เพราะ เป็น ส่วน บริสุทธิแต่พระเยโฮวาห์ ¹⁵ ส่วนที่เหลืออยู่ซึ่ง กว้างห้าพันศอกและยาวสอง หมื่นห้าพันศอกนั้น ให้เป็นที่สามัญของเมืองคือใช้เป็นที่อยู่ อาศัย และเป็นขานเมือง ให้ตัวนครอยู่ท่ามกลางนั้น ¹⁶ ต่อ ไปนี้เป็นขนาดของด้านต่างๆ ด้านเหนือสี่พันห้าร้อยศอก

ด้านใต้สี่พันห้าร้อยศอก ด้านตะวันออกสี่พันห้าร้อย และ
 ด้านตะวันตกสี่พันห้าร้อย ¹⁷ นครนั้นจะต้องมีทุ่งหญ้า ทิศ
 เหนือ สองร้อยห้าสิบ ศอก ทิศใต้สองร้อยห้าสิบ และทิศ
 ตะวันออกสองร้อยห้าสิบ และทิศตะวันตกสองร้อยห้าสิบ
¹⁸ ด้านยาวส่วนที่เหลืออยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิ์นั้น ทิศ
 ตะวันออก ยาวหนึ่งหมื่น ศอก และทิศตะวันตก ยาวหนึ่ง
 หมื่น และให้อยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิ์ พืชผลที่ได้ในส่วน
 นี้ให้เป็นอาหารของคนงานในนครนั้น ¹⁹ คนงานของนคร
 นั้นซึ่งมาจากอิสราเอลทุกตระกูลให้เขาเป็นคนไถที่แปลง
 นี้ ²⁰ ส่วนเต็มซึ่งเจ้าจะต้องแบ่งแยกไว้นั้นให้เป็นที่เลี้ยง
 จตุรัสด้านละสองหมื่นห้าพันศอก นั่นคือส่วนบริสุทธิ์รวม
 กับส่วนของตัวนคร

ส่วนแบ่งสำหรับเจ้านาย

²¹ ส่วนที่เหลืออยู่ทั้ง สองข้าง ของ ส่วน บริสุทธิ์ และ ส่วน
 ของตัวนคร ให้ตกเป็นของเจ้านาย ยื่นจากส่วนบริสุทธิ์ซึ่ง
 ยาวสองหมื่นห้าพันศอกไปยังพรมแดนตะวันออก และทาง
 ด้านตะวันตกจากสองหมื่นห้าพันศอกไปยังพรมแดนตะวัน
 ตก ส่วนนี้ให้ตกเป็นของเจ้านาย จะเป็นส่วนบริสุทธิ์ และ
 สถานที่ บริสุทธิ์ ของ พระนิเวศ นั้น อยู่ท่ามกลาง ²² นอกจาก
 ส่วน ที่ ตก เป็น ของ คน เลวี และ ส่วน ของ นคร นั้น ซึ่ง อยู่
 กลาง ส่วนอันตกเป็นของเจ้านาย ระหว่างเขตแดนยูดาห์
 และเขตแดนเบนยามิน ให้เป็นส่วนของเจ้านายทั้งหมด
²³ ตระกูลคนที่เหลืออยู่นั้น จากด้านตะวันออกไปด้านตะวัน
 ตก เป็นส่วนของคนเบนยามิน ²⁴ ประชิดกับเขตแดนของ
 เบนยามินจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วน
 ของคนสิเมโอน ²⁵ ประชิดกับเขตแดนของสิเมโอนจาก
 ด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนอิสรา
 คาร์ ²⁶ ประชิดกับเขตแดนของอิสราคารจากด้านตะวันออก
 ไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเศบูลุน ²⁷ ประชิดกับ

เขตแดนของเศบูลุนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนกาต²⁸ ประชิดกับเขตแดนของกาตทางทิศใต้ เขตแดนนั้นจะยื่นจากเมืองทามาร์ถึงน้ำแห่งการโต้เถียงในคาเดช แล้วเรื่อยไปตามแม่น้ำถึงทะเลใหญ่²⁹ นี่เป็นแผ่นดินซึ่งเจ้าจะแบ่งให้เป็นมรดกแก่ตระกูลต่างๆของอิสราเอลโดยการจับสลาก นี่เป็นส่วนต่างๆของเขาทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

นครและประตูต่างๆ (ว 21:10-17)

³⁰ ต่อไปนี้เป็นทางออกของนครทางด้านเหนือซึ่งวัดได้สี่พันห้าร้อยศอก³¹ ประตุนครนั้นตั้งชื่อตามชื่อตระกูลคนอิสราเอล มีประตูสามประตูทางด้านเหนือ ประตูของรูเบน ประตูของยูดาห์ ประตูของเลวี³² ทางด้านตะวันออกซึ่งยาวสี่พันห้าร้อยศอก มีสามประตู ประตูของโยเซฟ ประตูของเบนยามิน ประตูของดาน³³ ทางด้านใต้ซึ่งวัดได้สี่พันห้าร้อยศอก มีประตูสามประตู ประตูของสิเมโอน ประตูของอิสสาการ์ ประตูของเศบูลุน³⁴ ทางด้านตะวันตกซึ่งยาวสี่พันห้าร้อยศอก มีประตูสามประตู ประตูของกาต ประตูของอาเซอร์ ประตูของนัฟทาลี³⁵ วัดรอบนครนั้นได้หนึ่งหมื่นแปดพันศอก ตั้งแต่นี้ไปนครนี้จะมีชื่อว่า พระเยโฮวาห์สถิตที่นั่น”

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a